עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר מן המניין מס' 61

מיום חמישי, ה' בתמוז תשע"ז (29.06.2017) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, מר משה רווח - מ"מ ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ' – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, עו"ד שי בכור – חבר מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, מר דני רייף – מבקר העירייה, גב' נורית דיין – מנהלת מחלקת נכסים, מר סער ורדי – דובר העירייה, מר ראובן שמר – מנהל אגף שפ"ע, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל הבורסה וקידום עסקים, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, מר שלמה בנימין – סגן גזבר העירייה ומנהל התב"ר, גב' שרון מוטליס – חשבת העירייה,

הקראת פרק תהילים.

1. **שאילתות:**

א. **שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא:**

"יועצי אסטרטגיה, קשרי ממשל, ניהול משברים, תקשורת, מדיה חברתית ויחסי ציבור בגופי העירייה השונים"

ב. **שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא:**

"מוויישה סלקטור"

ג. **שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא:**

"נדידה המונית של מנהלי בתי ספר בעיר"

ד. **שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:**

"חיבור לרשת הסיבים האופטיים".

ה. **שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:**

"יתרת התקציב שאושר למפכ"ל לשעבר"

ו. **שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:**

"שכונת עמידר לאן?"

ז. **שאילתה של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא:**

"הקמת אוהל קרקס בסמוך לאצטדיון ר"ג"

ח. **שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:**

"השפעת תכנית רג/מק/1423/ב מגדלי המתמיד"

ט. **שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:**

"כופר חניה"

י. **שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:**

"השכרת נכס ציבורי"

יא. **שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:**

"החלטת העירייה לסגור שצ"פ"

יב. **שאילתה של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא:**

"שטח ציבורי פתוח המיועד לשימוש הציבור בשעות הפנאי"

יג. **שאילתה של ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא:**

"פעילות ספורט בוקר לקהל הרחב בפארקים העירוניים"

2. **הצעות לסדר:**

א. **הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:**

"לאן הולכים מכאן"

ב. **הצעה לסדר של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:**

"התנהלות בלתי נאותה של מקבלי שירות או נותני שירות והפרה יסודית של הסכמי התקשרות"

ג. **הצעה לסדר של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:**

"עמידה בתקני משרד החינוך בכל הקשור להרחבה של בתי ספר"

ד. **הצעה לסדר של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא:**

"כניסת תושבים לישיבות מועצת העיר"

3. **סדר יום:**

א. **כספים:**

1. דו"ח רבעון 1 ינואר-מרץ לשנת 2017.
2. שינויים בתקציב הרגיל רשימה מס' 1.
3. אישור הצטרפות להסדרי גישה לאינטרנט לכל חשבונות הבנקים של העירייה, בהתאם לדרישות הספציפיות של כל אחד מהבנקים, לצפייה וקבלת מידע למורשי החתימה של העירייה מטעם הגזברות ולעובדי מחלקת הבנקים הנדרשים לכך.
4. אישור תוספת תקציב עבור גופים נתמכים בהיקף כספי של 600,000 ₪. התוספת תהא מתוך תקציבים קיימים של אגף מערכות מידע, מחלקת תרבות ומחלקת הספורט, בחלוקה שווה של 200,000 ₪ מכל אחד. **מצ"ב פירוט התמיכות.**

ב. **נכסים:**

1. **אישור הסכם רשות שימוש עם עמותת מועדון המרגנית רמת גן – רשות שימוש במגרש עבור חנייה למועדון המרגנית, גוש 6211 חלק מחלקה 17 רמת-גן**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם רשות שימוש

2. **אישור הסכם פשרה בנוגע לשטחי העירייה בבית גיבור עם "אלוני אופק בע"מ" – רח' מנחם בגין 7 רמת גן, גוש 6207 חלקה 930**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם

3. **אישור הסכם פיתוח להקמת גן ילדים ברחוב המתמיד עם "מגדלי היילין (ים סוף)" – גוש 6128 חלקות 498 ו-499 רמת גן**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם פיתוח

4. **בקשה לביטול החלטת מועצת עיר מס' 34 מיום 31.12.15 בנושא הארכת הסכם שכירות עם מכבי רמת יצחק – נכס ברח' מאיר בעל הנס, גוש 6186 חלקה 563**

מצ"ב חוות דעת משפטית וקיטוע מועצת עיר מס' 34 מיום 31.12.15 לאישור הארכת הסכם

5. **אישור הסכם לתמ"א 38 לדירה עירונית ברח' הרא"ה 68 רמת גן, גוש 6159 חלקה 373 עם חברת "ג.א. רויאל הנדסה בע"מ"**

מצ"ב הסכם תמ"א 38

6. **אישור הארכת הסכם שכירות עם "נ.א.ר.א בע"מ" – השכרת אולם בית משפט, לשכת השופט וחדר המזכירה בבית המשפט בשטח של 124 מ"ר (ברוטו) בבית נח מנחמי בקומה 4 ברח' ז'בוטינסקי 155 רמת גן, גוש 6204 חלקה 646**

מצ"ב חוות דעת משפטית ונספח להסכם שכירות

7. **אישור הארכת הסכם שכירות עם "מ.ר. לויעד ניהול השקעות ויעוץ בע"מ" – השכרת שירותי הנכים ושירותי השופט בבית המשפט בבית נח מנחמי בקומה 4 ברח' ז'בוטינסקי 155 רמת גן גוש 6204 חלקה 646**

מצ"ב חוות דעת משפטית ונספח להסכם שכירות

ג. **אישור תקציב בהתאם להסכם למתן זכות שימוש בנכסים השייכים לסמינר אפעל בסך של 694,980 ₪ כולל מע"מ לשנה, לצורך הפעלת בית ספר לחינוך מיוחד המנוהל על ידי**

בית אקשטיין. תוקף ההסכם: שלוש שנים עם אופציה להארכה בשנתיים נוספות. מצ"ב הסכם.

ד. אישור תקציב בהתאם להסכם שכירת מבנה בכפר אז"ר למשך שנה בסך של 11,500 ₪ לחודש בתוספת מע"מ, עבור הפעלת גן ילדים באופן זמני. מצ"ב הסכם.

ה. הקמת יחידת שיטור ואכיפה במתחם הבורסה – הוספת 3 תקנים עבור פקחי חניה.

ו. אישור עבודה נוספת לד"ר שלמה לוטן בתחום הרצאות בשכר.

ז. אישור העסקת לבורנט מחשבים מעל גיל 70 – מר שציגול יוסף תיכון "אהל שם".

ח. הנחת דו"ח כספי של עמותת הספורט (בפירוק). מצ"ב.

ט. אישור תקנון מעודכן (בהתאם לנוהל הסדרה של משרד הפנים) של עמותת בית ראשונים ע"ש אברהם קריניצי. מצ"ב.

י. אישור הסכם פשרה עם עירוני רמת גן. מצ"ב.

יא. אישור החלטות פרוטוקול (מצ"ב) ועדת שמות מיום 20.4.2017:

1. המחתרת הציונית חלוצית בעיראק – חברי ועדת השמות החליטו פה אחד לאשר עקרונית את ההנצחה ביחד עם שמות כל המחתרות הנוספות בכיכר עתידית בעיר.

2. הנצחתו של דניאל פומרנץ ז"ל – חברי ועדת השמות החליטו פה אחד לאשר הנצחתו ולקרוא לבניין שבט צופי רמת אפעל על שמו.

3. הנצחתו של זלמן שניאור ז"ל – חברי ועדת השמות החליטו פה אחד לאשר התקנת שלט על הבית ברחוב קריניצי 47 א' ברמת גן.

4. הנצחתו של הרב יוסף דוידי ז"ל – חברי ועדת השמות החליטו פה אחד לאשר הנצחה בשכונת תל יהודה.

5. התוספת המילה "עמק" לפני שם רחוב החולה – חברי ועדת השמות החליטו פה אחד לאשר הוספת המילה "עמק" לשם רחוב החולה, בכפוף לקיום כל הנהלים הנדרשים עפ"י חוק כולל יציאה לפרסום ומתן זמן להתנגדויות.

6. משפחת פלק – חברי ועדת השמות החליטו פה אחד לאשר הנצחה ולקרוא למבואה בבית הכנסת הגדול על שם המשפחה, כפוף לאישור בית הכנסת.

7. ספסל ע"ש שלום נקש ז"ל – חברי ועדת השמות החליטו פה אחד לאשר את התקנת השלט בדיעבד.

יב. אישור החלטות פרוטוקול (מצ"ב) ועדת תרומות מיום 18.5.2017:

1. אושרה קבלת תרומה בסך 2,000 ₪ לרכישת משחקים למועדוניות רווחה בעיר.

2. אושרה תרומה בסך 70,000 ₪ להקמת מתחם TRX בפארק הלאומי ע"ש יוסי נחום ז"ל.

3. אושרה קבלת תרומה בסך 500,000 ₪ עבור הקמת "חדר חלל" בבית הספר אוהל-שם בכפוף לבדיקת השקעת העירייה בפרויקט.

4. אושרה תרומה בסך 10,000 ₪ עבור רכישת ציוד למועדוניות רווחה.

5. אושרה תרומה בסך 10,000 ₪ עבור פעילות חברתית לילדי גני ספיבק.

יג. ועדות חובה:

1. ועדת תנועה וחניה:

א. הסרת מינויו של מר עמי פאר נציג חברת "דן".

ב. מינוי מר אורן דביר נציג משרד התחבורה במקום מר יוסי כהן.

ג. מינוי מר אליעזר קינן פקח תנועה בחברת "אגד" במקום מר צח סולומון.

2. ועדת איכות הסביבה:

הסרת חברותה של גב' ג'וד (יהודית) ברק מהוועדה לאיכות הסביבה.

3. ועדת כספים:

א. מינוי עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר במקום עו"ד שי בכור חבר מועצת העיר.

ב. מינוי מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר כמ"מ של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר.

4. ועדת מכרזים:

מינוי מר ליעד אילני חבר מועצת העיר במקום מר חיים גלרמן חברת מועצת העיר.

5. ועדת ביקורת:

מינוי גב' לילי שמה חברת מועצת העיר במקום מר יצחק בן עזרא.

6. ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור:

מינוי גב' דבורית שרון כנציגת המשפחות במקום גב' עדנה גרינוולד.

יד. ועדת רשות:

1. ועדת המשנה לתכנון ובניה:

א. ביטול מינוי עו"ד גלעד שריר כ-מ"מ של עו"ד אביבית מאור נמרודי סגנית ראש העיר.

ב. מינוי עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר כמ"מ של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר.

2. ועדת ספורט:

מינוי מר ויקי פרץ כנציג ציבור במקום מר עופר ארליך (מימוש החלטה לגבי רוטציה מישיבת מועצה מס' 1 מיום 12.11.2013).

3. ועדת מנהלת נוער, צעירים וסטודנטים:

מינוי עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר כמ"מ של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר.

4. ועדת אימוץ הצנחנים:

א. הסרת מר אמנון ענבר ז"ל כחבר בוועדה ומינוי מר ראובן כספי כנציג ציבור בוועדה. קו"ח מצ"ב.

ב. מינוי עו"ד גיא גונן כסגן יו"ר הוועדה. קו"ח מצ"ב.

5. ועדת רישוי עסקים:

א. מינוי עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר במקום מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר.

ב. מינוי מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר כמ"מ של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר.

טו. **ועדות אד-הוק, המוקמות עפ"י תקנות חוק או תקנות אחרות:**

1. **המועצה לאכיפה עירונית:**

א. מינוי עו"ד שלום לוי חבר מועצת העיר במקום עו"ד אביבית מאור נמרודי סגנית ראש העיר.

ב. מינוי מר רון קוגמן סמנכ"ל מינהל ותרבות כנציג העירייה, במקום מר אמנון בוץ סמנכ"ל הבורסה וקידום עסקים.

טז. **נציגי העירייה בתאגידים ועמותות עירוניות בבעלות העירייה:**

1. **המכון להשתלמות ברפואת שיניים:**

תיקון טעות סופר בשמה של נציגה – עו"ס מרסל רובינשטיין-אברם במקום עו"ס מרסל חיים.

2. **הנהלת מפעלי בית עמנואל:**

א. מינוי מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר במקום עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר.

ב. מינוי עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר כמ"מ של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר.

יז. **הנהלת עמותות/דירקטוריון שאינם תאגידים עירוניים:**

הנהלת חברת מוסדות חינוך ותרבות ברמת-גן – מתנ"ס רמת השקמה:

מינוי מר חיים גלרמן חבר מועצת העיר כנציג הנהלת חברת מוסדות חינוך ותרבות ברמת גן – מתנ"ס רמת השקמה.

יח. **מחזיקי תיקים:**

1. **תיק מנהלת הבורסה:**

מינוי מר ישראל זינגר ראש העיר במקום מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר.

2. **תיק משאבי אנוש:**

מינוי מר ישראל זינגר ראש העיר במקום מר מוקי אברמוביץ חבר הנהלת העיר.

3. **תיק תשתיות:**

מינוי עו"ד אביבית מאור נמרודי סגנית ראש העיר במקום עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר.

יט. **נציגי העירייה לאיגוד ערים אזור דן (ביוב) ואסיפת המורשים של אגודת "מי אזור דן" – אגודת מים שיתופית חקלאית:**

מינוי מר אורי מני ממונה על שירות תאגיד המים באגף קשרי קהילה במקום מר יצחק בן עזרא.

כ. אישור מינוי עו"ד אביחי בן שטרית, סגן מנהל אגף משאבי אנוש כחבר בוועדת המשמעת העירונית במקום עו"ד גיל סימנהויז.

כא. כניסה ויציאה של כל סוגי המשאיות ובפרט משאיות האשפה לרחובות העיר החד סטריים בין השעות 7:30-8:30.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רבותי, ערב טוב. אנחנו פותחים, השעה 18:09, אנחנו פותחים את ישיבת מועצה מן המניין מספר 61. היום יום חמישי, ה' בתמוז תשע"ז, 29.6.17, אולם מועצת העיר. לתשומת לבכם, חזרנו לנוהל של צילום הישיבות, המצלמה שם עובדת, בואו ניתן דוגמא שמי שיראה אותנו גם נכבד את עצמנו.

דבר ראשון פרק תהילים, רמי, בבקשה.

- מר רמי פדלון, קורא מתוך ספר תהילים פרק ח' –

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי, רמי, ממש תודה רבה. לפני השאילתות שני דברים קצרים שאנחנו יכולים להתגאות בהם. ראש העיר, בבקשה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ורד נמצאת פה? מנהלת מחלקת גני ילדים. השבוע קיבלה מחלקת ילדים, קיבלה העירייה בשם אשכול גנים ערמונים, פרס חינוך ארצי. אני רוצה רק להקריא:

פרס החינוך למוסדות החינוך המצטיינים התשע"ז 2017, מוענק בזאת לצוות ולמנהלת הגב' עינת ינאי ולצר, גן ממלכתי אשכול ערמונים. ורד, מנהלת המחלקה, בבקשה, ויישר כוח.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. תודה רבה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ובאותה רוח של מערכת החינוך, ילדים חמודים מבית ספר ניצנים,

<u>מר שמואל לרמן:</u> הקליטו עבורנו משהו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> 10 שניות מהכנסת שהם היו.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה.

(הקרנת סרטון)

מר שמואל לרמן: הנה, לכולנו – דברו יפה, דברו חכם. אנחנו מתחילים עם השאילתות.

1. שאילתות

א. שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "יועצי אסטרטגיה, קשרי ממשל, ניהול משברים, תקשורת, מדיה חברתית ויחסי ציבור בגופי העירייה השונים"

מר שמואל לרמן: שאילתה מספר 1, שאילתה של מר ליעד אילני, בנושא: "יועצי אסטרטגיה, קשרי ממשל, ניהול משברים, תקשורת, מדיה חברתית ויחסי ציבור בגופי העירייה השונים". משה, מנכ"ל העירייה, עונה. בבקשה.

מר משה בודאגה: במענה לפנייתך, להלן רשימת היועצים הפועלים בתחומים השונים בעירייה:

1. חברת DMR – ד"ר רונית דוידוביץ-מרטון: הכנת תוכנית אסטרטגית לעיר. אושרה בוועדת יועצים עד 31.12.17. עלות: 170,000 שקל כולל מע"מ.

2. אייל ארד: הכנת מיתוג לעיר רמת-גן. אושר בוועדת יועצים החל מתאריך 1.2.17 למשך 18 חודשים. עלות חודשית: 8,000 שקלים + מע"מ.

3. קרן ברק: יועצת לקשרי ממשל בנושא הקו הסגול. אושרה במסגרת המאבק בנושא הקו הסגול החל מ-1.3.17 ועד 30.9.17. עלות חודשית: 12,000 שקל + מע"מ.

4. שיווק ומדיה חברתית – רוית חבקוק וטל דניאל: ניהול מערך המדיה החברתית בעיריית רמת-גן. אושר בוועדת יועצים החל מ-1.5.17 למשך 20 חודשים. עלות חודשית: 7,000 שקל + מע"מ.

5. הלל פרטוק: ליווי וייעוץ תוכן, תקשורת ואסטרטגיה לשנת ה-100 לרמת-גן. אושר בוועדת יועצים החל מ-1.6.17 למשך 18 חודשים.

עיריית רמת-גן
לשכת חבר מועצת העיר
ליעד אילני

כי אייר תשע"ז
16 מאי 2017
סימוכין: 2017-0178-29

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

הנדון: **שאילתא בנושא יועצי אסטרטגיה, קשרי ממשל, ניהול משברים, תקשורת, מדיה חברתית ויחסי ציבור בגופי העירייה השונים**

אבקש לשאול:

1. איזה חברות/גורמים העוסקים בייעוץ אסטרטגי, קשרי ממשל, ניהול משברים, תקשורת, מדיה חברתית ויחסי ציבור, מעניקים שירותים בתשלום לעיריית רמת-גן ו/או לכל אחד מתאגידיה השונים?

2. מהי המטרה, המהות, העלות החודשית ותקופת ההסכם של כל אחת מההתקשרויות?

3. מי הגורם שאישר את כל אחת מההתקשרויות האמורות?

בברכה,
ליעד אילני
חבר מועצת העיר

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
17-05-2017
מס' מסמך
נסרק כן / לא

העתקים:
מר משה בודאגה - מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון - מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר ומנהלת מזכירות העירייה

כתובת: ביאליק 35 רמת-גן, טל. 03-7408854, פקס. 03-6727958
E-mail: liad-i@ramat-gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

ב' תמוז תשע"ז
26 יוני 2017
סימוכין: 2017-0001-257

לכבוד
מר ליעד אילני
חבר מועצת העיר

הנדון: **מענה לשאילתא מיום 16 במאי 2017 (344)**
בנושא התקשרות עם יועצים בגופי העירייה השונים

במענה לפנייתך, להלן רשימת היועצים הפועלים בתחומים השונים בעירייה:

1. חברת DMR – ד"ר רונית דוידוביץ-מרטון: הכנת תכנית אסטרטגית לעיר. אושרה בוועדת יועצים עד ל-31.12.17. עלות: 170,000 שקל כולל מע"מ.
2. אייל ארד: הכנת מיתוג לעיר רמת-גן. אושר בוועדת יועצים החל מתאריך 1.2.17 למשך 18 חודשים. עלות חודשית: 8,000 שקלים + מע"מ.
3. קרן ברק: יועצת לקשרי ממשל בנושא הקו הסגול. אושרה במסגרת המאבק בנושא הקו הסגול החל מ-1.3.17 ועד 30.9.17. עלות חודשית: 12,000 שקל + מע"מ.
4. שיווק ומדיה חברתית – רוית חבקוק וטל דניאל: ניהול מערך המדיה החברתית בעיריית רמת-גן. אושר בוועדת יועצים החל מ-1.5.17 למשך 20 חודשים. עלות חודשית: 7,000 שקלים + מע"מ.
5. הלל פרטוק: ליווי וייעוץ תוכן, תקשורת ואסטרטגיה לשנת ה-100 לרמת-גן. אושר בוועדת יועצים החל מ-1.6.17 למשך 18 חודשים. סה"כ עלות לשנת 2017: 10,000 שקל + מע"מ. סה"כ עלות לשנת 2018: 60,000 שקל + מע"מ.
6. פאר לוין: מתן שירותי תקשורת ודוברות לעירייה. אושר בישיבת הנהלת עיר מורחבת ב-13.12.07, החל מ-1.1.08. עלות חודשית: 40,170 שקל + מע"מ. בחברת פאר לוין מועסק גם דובר העירייה.
7. ע.ת.ד. ייעוץ וניהול: תכנון וגיבוש מדיניות הפיתוח בעיר אל מול משרד הממשלה החל מינואר 2017 למשך 12 חודשים. אושר בוועדת יועצים. עלות חודשית: 12,500 שקל + מע"מ.

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

עיריית רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

בתאגידים העירוניים:

1. <u>הלל פרטוק</u>: יחסי ציבור ואסטרטגיה למפעלי בית עמנואל ולחברת הפארק הלאומי – החל מתאריך 15.10.16 ועד לתאריך 31.12.18 בעלות חודשית של 5,000 שקל + מע"מ. אושר על ידי חברת הפארק הלאומי.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשרותך: מוקד 106 בפייסבוק: עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

סה"כ עלות לשנת 2017: 10,000 שקל + מע"מ. סה"כ עלות לשנת 2018: 60,000 שקל + מע"מ.

6. פאר לוין: מתן שירותי תקשורת ודוברות לעירייה. אושר בישיבת הנהלת עיר מורחבת ב-13.12.07, החל מ-1.1.08. עלות חודשית: 40,170 שקל + מע"מ. בחברת פאר לוין מועסק גם דובר העירייה.

7. ע.ת.ד ייעוץ וניהול: תכנון וגיבוש מדיניות הפיתוח בעיר אל מול משרדי הממשלה החל מינואר 2017 למשך 12 חודשים. אושר בוועדת יועצים. עלות חודשית: 12,500 שקל + מע"מ.

בתאגידים העירוניים:

1. הלל פרטוק: יחסי ציבור ואסטרטגיה למפעלי בית עמנואל ולחברת הפארק הלאומי – החל מתאריך 15.10.16 ועד לתאריך 31.12.18 בעלות חודשית של 5,000 שקל + מע"מ. אושר על ידי חברת הפארק הלאומי.

זו כל הרשימה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> שאלת הבהרה?

<u>מר ליעד אילני:</u> כן. אני אומר משהו ואז שאלת הבהרה, אדוני יושב הראש.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה, ליעד.

<u>מר ליעד אילני:</u> תראה, אני אומר לך אמירה באמת קצרה מעולם השיווק. הכלל הראשון שלומדים בכל בית ספר לשיווק הוא שכשיש בעיה במוצר גם 20,000 יועצי שיווק ואסטרטגיה ותדמית לא יעזרו. זה ככה רק כאמירה. עדיף להשקיע את זה בשיפור המוצר ולא בתדמית. השאלה שלי אליך, מר זינגר, האם אתה מוכן להתחייב לפרוטוקול שהיועצים שהוזכרו ברשימה לא יהיה להם שום תפקיד בקמפיין פוליטי שלך לראשות העיר בעוד שנה וחצי, באם כמובן יתאפשר לך להתמודד?

<u>מר ישראל זינגר:</u> אין לי מה להוסיף.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה.

מר ליעד אילני: לא. מה זה תודה?

מר שמואל לרמן: זו תגובתו.

מר ליעד אילני: שאלתי אם הוא מוכן להתחייב או לא מוכן להתחייב.

מר שמואל לרמן: הוא לא רוצה להגיד. אתה יכול לחייב אותו להגיד?

מר ליעד אילני: אני לא. אחרים כן. תודה.

מר שמואל לרמן: לא. ממש לא.

מר ליעד אילני: מה זה ממש לא? אני לא, אחרים כן. תודה.

מר שמואל לרמן: בסדר.

ב. שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "מוויישה סלקטור"

מר שמואל לרמן: שאילתה נוספת של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "מוויישה סלקטור". בבקשה, ראש העיר, אתה קורא את התשובה.

מר ישראל זינגר: מר אילני, הרצון להיבחר, לקרוץ למעריציך הספורים בפייסבוק או סתם להאדיר את האגו שלך לא מקדש ביזוי של

לשכת חבר מועצת העיר
ליעד אילני

כ"ז סיון תשע"ז
20 יוני 2017
סימוכין: 2017-0178-35

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
21-06-2017
מס' מכתב נסדק
ק/לא

הנדון: **שאילתא בנושא 'מוויישה סלקטור'**

לוותיקים שביניינו זכורה ודאי דמות המופת הקומית 'מוויישה וינטלטור' והנה בן דמותו צץ בלבוש שונה ובתפקיד מנכ"ל עיריית רמת-גן, המתעקש גם לתפקד בכובע של 'מוויישה סלקטור' ובמה דברים אמורים:

מתוקף היותי נבחר ציבור, אני מתבקש מעת לעת על ידי תושבים בעיר לסייע להם בפתרון בעיות שונות הנוגעות כמובן לנושאים מוניציפאליים.

כחלק מאופן הטיפול שלי, אני פועל לכך שבמקום בו קיימת בעיה, יתקיים מפגש משותף של התושבים, עובדי העירייה הרלוונטים לאותו המקרה, ביחד איתי.

למרבה התדהמה, באופן עקבי מונע מנכ"ל העירייה, בשבתו כ'מוויישה סלקטור' את קיום המפגשים כמתואר ומתנה אותם באחת משתי האפשרויות, מפגש בין עובדי העירייה לביני או לחילופין, מפגש בין עובדי העירייה לתושבים המתלוננים, בכך פועל מנכ"ל העירייה באופן מובהק לפגיעה במעמד נבחר הציבור ובאפשרות המוקנית לו על פי חוק, להיענות לפניות התושבים אותם הוא נבחר לייצג.

לאור האמור, אבקש לשאול:

1. מתוקף מה מונהגת מדיניות זו בידי מנכ"ל העירייה?
2. האם מדיניות זו על דעתו של ראש העירייה?
3. האם מדיניות זו חלה על כלל חברי מועצת העיר או רק על חברי האופוזיציה או שמא רק על החתום מטה?
4. האם ידוע לכם על מדינות או ערים נוספות, פרט לצפון קוריאה, לרמת-גן ולדרום אפריקה בעבר, בהן נשמרת מדיניות הפרדה קפדנית שכזו?

כתובת: ביאליק 35 רמת-גן, טל. 03-7408854, פקס. 03-6727958
E-mail: liad-i@ramat-gan.muni.il

כתובת: ביאליק 35 רמת-גן, טל. 03-7408854, פקס. 03-6727958

עיריית רמת-גן
לשכת חבר מועצת העיר
ליעד אילני

בברכה,
ליעד אילני
חבר מועצת העיר

העתקים:
קים ג'ונג איל –מנהיגה הנערץ של צפון הקוריאה
מר ג'ייקוב זומה – נשיא הקונגרס הלאומי האפריקני
מר אביגדור ליברמן – שר הביטחון, סלקטור לשעבר
מר משה בודאגה - מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון - מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר ומנהלת מזכירות העירייה

כתובת: ביאליק 35 רמת-גן, טל. 03-7408854, פקס. 03-6727958
E-mail: liad-i@ramat-gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

א' תמוז תשע"ז
25 יוני 2017
סימוכין: 2017-0001-248

לכבוד
מר ליעד אילני
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתא מיום 20 ביוני 2017 (437)**
בנושא מנכ"ל עיריית רמת-גן

מר אילני – הרצון להיבחר, לקרוץ למעריציך הספורים בפייסבוק או סתם להאדיר את האגו שלך לא מקדש ביזוי של עובדי ציבור, או את תפקיד חבר המועצה בו אתה כל כך מתהדר.

כמו שהעירייה בראשותי, למרות כל הביקורת על התנהלותך הלא בוגרת בלשון המעטה, לא מתייחסת אליך כאל "ליעד פולישוק" – כך אין זה ראוי שאתה תתעקש שוב ושוב לבזות עובדי עירייה.

אני בטוח כי לו תלמד מחברי אופוזיציה אחרים, דוגמת אדם קניגסברגר, שולמית ביסמנובסקי, אלי מוסרי, גלעד שריר וחברים נוספים, תגלה שיש דרך להיות גם אופוזיציה וגם בן אדם.

ב ב ר כ ה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

עובדי ציבור, או את תפקיד חבר המועצה בו אתה כל כך מתהדר. כמו שהעירייה בראשותי, למרות כל הביקורת על התנהלותך הלא בוגרת בלשון המעטה, לא מתייחסת אליך כאל "ליעד פולישוק" – כך אין זה ראוי שאתה תתעקש שוב ושוב לבזות עובדי עירייה. אני בטוח כי לו תלמד מחברי אופוזיציה אחרים, דוגמת אדם קניגסברגר, שולמית ביסמנובסקי, אלי מוסרי, גלעד שריר וחברים נוספים, תגלה שיש דרך להיות גם אופוזיציה וגם בן אדם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זהו, ראש העיר?

<u>מר ליעד אילני:</u> רועי, אתה התעצבנת?

<u>מר ישראל זינגר:</u> גם אתה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> גם רועי. מה זה חשוב? אני מזכיר גם את רועי.

<u>מר ליעד אילני:</u> וגם רועי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> שאלת הבהרה?

<u>מר ליעד אילני:</u> כן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה.

<u>מר ליעד אילני:</u> נוהג לומר ראש העירייה הרבה שחברי המועצה, חלק מהם, פוגעים בעובדי עירייה. אני רוצה לשאול האם בכך שמנכ"ל העירייה נותן הנחיה למנהלי האגפים שלו לא להיפגש עם חברי מועצה שהם נציגי ציבור כאמור, בשביל זה הם נבחרו, אין בכך כניסה לפוליטיקה מצידו של מנכ"ל העירייה? והדבר השני – האם המדיניות הזו, הנהלים האלה של מנכ"ל העירייה, הם על דעתך, ראש העירייה?

מר ישראל זינגר: אין לי מה להוסיף.

מר שמואל לרמן: 100%.

מר ליעד אילני: אתה יודע, לפעמים התשובות כשזה מצולם הן יותר טובות מהכול. יותר טוב מתשובה. אני שמח.

מר שמואל לרמן: יופי. יצא טוב לכולם. בבקשה.

ג. שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "נדידה המונית של מנהלי בתי ספר בעיר"

מר שמואל לרמן: שאילתה נוספת של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "נדידה המונית של מנהלי בתי ספר בעיר". אביהוא, אתה עונה, בבקשה.

מר ליעד אילני: רק תקריא את שם השאילתה.

מר שמואל לרמן: אמרתי. אני אקריא עוד פעם: "נדידה המונית של מנהלי בתי ספר בעיר".

מר אריה מזרחי: סליחה, למה לא מקריאים את השאילתות?

מר אביהוא בן משה: אבל זו סוגיה שכל פעם דנים בה מחדש.

מר אריה מזרחי: למה זו סוגיה? למה הציבור לא צריך לדעת מה מהות השאילתה?

עיריית רמת-גן
לשכת חבר מועצת העיר
ליעד אילני

כ"ו סיון תשע"ז
20 יוני 2017
סימוכין: 2017-0178-34

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

הנדון: **שאילתא בנושא נדידה המונית של מנהלי בתי ספר בעיר**

מפניות רבות של הורים מודאגים לתלמידים במערכת החינוך העירונית, עולה כי עם תום שנת הלימודים הנוכחית, צפויים לסיים את תפקידם במערכת החינוך העירונית מספר ניכר של מנהלי בתי ספר.
לאור האמור, אבקש לשאול:

1. כמה מקרב מנהלי בתי ספר בעיר עתידים לסיים את תפקידם בתום שנת הלימודים הנוכחית?
2. כמה מקרב המנהלים שמסיימים את תפקידם, עושים זאת בתום שנת הלימודים הראשונה שלהם באותו המוסד?
3. אילו הם בתי הספר, אשר מנהליהם מסיימים את תפקידם בסוף שנת הלימודים הנוכחית?
4. מהו הניתוח המקצועי של אגף החינוך לתופעה רחבת היקף זו?

בברכה,
ליעד אילני
חבר מועצת העיר

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
21-06-2017
מס' מכתב
נסרק כן / לא

כתובת: ביאליק 35 רמת-גן, טל. 03-7408854, פקס. 03-6727958
E-mail: liad-i@ramat-gan.muni.il

E-mail: liad-i@ramat-gan.muni.il

עירייה רמת-גן
לשכת חבר מועצת העיר
ליעד אילני

העתקים:
מר משה בודאגה - מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון - מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר ומנהלת מזכירות העירייה

כתובת: ביאליק 35 רמת-גן, טל. 03-7408854, פקס. 03-6727958
E-mail: liad-i@ramat-gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

א' תמוז תשע"ז
25 יוני 2017
סימוכין: 2017-0001-247

לכבוד
מר ליעד אילני
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתא מיום 20 ביוני 2017 (431)**
בנושא עזיבת מנהלי בתי ספר

באופן טבעי, מדי שנה מתקיימת תחלופת מנהלים במוסדות החינוך בעיר וזאת מסיבות מגוונות, מקצועיות ואישיות. ישנן שנים בהן מספר המנהלים המסיימים תפקידם הנו קטן, לעומת שנים בהן מתקיימת תחלופה רבה יותר וזאת באופן אקראי שלא ניתן לטעמנו לשייכו לתופעה כלשהי.

בשלושת השנים האחרונות נע מספר המנהלים המסיימים את תפקידם מסיבות שונות על בין 5-7. השנה מסיימים שבעה מנהלים את תפקידם, על פי הפירוט הבא:
* שתי מנהלות (בתי הספר הלל ועליות) מסיימות מרצונן ובהסכמה.
* שתי מנהלות (גבעולים ו-ויצמן) פורשות לאחר שנים רבות של עשייה חינוכית.
* מנהלת אחת (אושא) יוצאת לשליחות בחו"ל עם משפחתה.
* מנהלת אחת (רמת אפעל) קודמה לתפקיד פיקוח – ואנו רואים זאת בגאווה.
* מנהלת אחת (אחל שם), כידוע לך, פוטרה.

למעט מנהלת תיכון אהל שם, שהועסקה על ידי העירייה, מנהלות היסודיים מועסקות על ידי משרד החינוך.

כידוע לך, שנת העבודה הראשונה של מנהל בית ספר הנה שנת ניסיון ונועדה לבחון את מידת התאמתו של מנהל לתפקיד, ולא אחת קרה בעבר שמנהל לא המשיך לאחר שנתו הראשונה. תמוה בעיניי מדוע דווקא כשמדובר באהל שם אתה מגיש שאילתא בנושא, בעוד שבשנים קודמות זה לא הפריע לך, ולא הועלתה אף שאלה בנושא מצדך.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשירותך: תוקד 106 פייסבוק: עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

מר אביהוא בן משה: כי כל פעם אתם שואלים וענו לכם.

מר ישראל זינגר: כי לפי החוק זה מה שמתחייב.

מר שמואל לרמן: אני אגיד לך. לפי פקודת העיריות אנחנו לא מחויבים לקרוא את השאילתה. זה נושא שנדון עוד הרבה לפני שאתה נכנסת,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: עושים חידון לציבור.

מר שמואל לרמן: וגם אחרי שאתה היית.

מר ליעד אילני: איך הציבור יבין על מה השאלה?

מר אריה מזרחי: איפה פה השקיפות? מאיפה הציבור יכול להבין?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: יש חידון. הם צריכים להבין מתוך התשובה את השאלה.

מר שמואל לרמן: אני אגיד לך, לכן הדברים האלה, השאלות והתשובות,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: חמיצר.

מר שמואל לרמן: הם פומביים. זה לא שהשאלה נמצאת מוסתרת וגם התשובה נקראת. השאלה, אפשר להפיץ אותה בכל דרך.

מר ליעד אילני: לשיטתך אפשר להפסיק גם את שידורי הטלביזיה בישראל ומי שרוצה לראות חדשות שיבקש פרוטוקולים של מה שקורה בממשלה ובכנסת.

מר שמואל לרמן: הטלביזיה חזרה והפרוטוקולים יכולים להתפרסם גם. אז הכול תקין.

מר אריה מזרחי: טוב. נעלה את זה לסדר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה לא מכבד את הציבור פשוט. הציבור לא מבן על מה מדברים.

מר ליעד אילני: שולמית, אבל זה מה שאמרתי, טוב שיש מצלמות, אף אחד עד עכשיו לא דיבר לא יפה, שהציבור ישפוט אם אלה הנבחרים שלו.

מר שמואל לרמן: בסדר גמור.

מר אריה מזרחי: ברגע שלא עונים לעניין ולא כפי ש –

מר אביהוא בן משה: לא שלא עונים לעניין.

מר אריה מזרחי: סליחה,

מר אביהוא בן משה: עונים לעניין.

מר אריה מזרחי: ברגע שלא עונים לעניין,

מר אביהוא בן משה: למה? אני עונה לעניין. עוד לא שמעת מה אני בא להגיד.

מר אריה מזרחי: אז אף אחד לא מבין מה היתה השאלה.

מר ישראל זינגר: אריה, ברגע שלא שואלים לעניין, מה תגיד על כך?

מר אביהוא בן משה: זה לא קשור ל-לא לעניין.

מר אריה מזרחי: אני לא יודע. לא שמעתי את השאלה. אם הייתי שומע את השאלה אז הייתי,

מר ישראל זינגר: יפה, אבל אתה מספיק נבון, אבל אני יודע שאתה יודע לקרוא ואתה בטוח שיכול לקרוא לעניין.

מר אריה מזרחי: אני יודע לקרוא והציבור לא יכול לקרוא.

מר שמואל לרמן: אבל אי אפשר, אריה, כל פעם, כל שתי ישיבות שלוש נחזור לשאלה – למה לא קוראים את השאילתות? הרי הנושא נדון וגם,

מר ליעד אילני: כמו שגם אי אפשר לחזור כל שתיים שלוש ישיבות לשאלה למה האופוזיציה לא מאשרת אחרי עשר להמשיך את הישיבה.

מר שמואל לרמן: גם הקואליציה לא תאשר לכם באותה מידה. אבל עזוב, כבר חזרנו לעניין הזה כמה פעמים. עדיף שתשאל את אדם, גם אתה, איך העניינים מתנהלים. תאמין לי, אני חושב שהוא יגיד, יראה לכם קצת אור שונה. אמרת, שישאל אותך, לא בשמך.

מר אדם קניגסברגר: (מיקרופון כבוי) אני אבקש שנקריא אותה, אם נגיע להסדר. אמרתי, יש לי גם הסתייגות לגבי אורך השאילתות, אבל חובה לקרוא את השאילתות אם הן עומדות בתקנון.

מר שמואל לרמן: או קיי. אביהוא, בוא תקרא את התשובה.

מר אביהוא בן משה: באופן טבעי, מדי שנה מתקיימת תחלופת מנהלים במוסדות החינוך בעיר וזאת מסיבות מגוונות, מקצועיות ואישיות. ישנן שנים בהן מספר המנהלים המסיימים תפקידם הינו קטן, לעומת שנים בהן מתקיימת תחלופה רבה יותר וזאת באופן אקראי שלא ניתן לטעמנו לשייכו לתופעה כלשהי. בשלושת השנים האחרונות נע מספר המנהלים המסיימים את תפקידם מסיבות שונות על בין 5-7. השנה מסיימים שבעה מנהלים את תפקידם, על פי הפירוט הבא:

- שתי מנהלות (בתי הספר הלל ועליות) מסיימות מרצונן ובהסכמה.

- שתי מנהלות (גבעולים ו-ויצמן) פורשות לאחר שנים רבות של עשייה חינוכית.

- מנהלת אחת (אושא) יוצאת לשליחות בחו"ל עם משפחתה.

- מנהלת אחת (רמת אפעל) קודמה לתפקיד פיקוח – ואנו רואים זאת בגאווה.

- מנהלת אחת (אהל שם), כידוע לך, פוטרה.

למעט מנהלת תיכון אהל שם, שהועסקה על ידי העירייה, מנהלות היסודיים מועסקות על ידי משרד החינוך. כידוע לך, שנת העבודה הראשונה של מנהל בית ספר הנה שנת ניסיון ונועדה לבחון את מידת התאמתו של מנהל לתפקיד, ולא אחת קרה בעבר שמנהל לא המשיך לאחר שנתו הראשונה. תמוה בעיני מדוע דווקא כשמדובר באהל שם אתה מגיש שאילתה בנושא, בעוד שבשנים קודמות זה לא הפריע לך, ולא הועלתה אף שאלה בנושא מצידך. ובנימה אישית, כמי שמחזיק בתיק החינוך יחד עם ראש העיר, אני יכול לומר וגם לבקש – להפסיק את הגל העכור הזה ואת העליהום הזה הלא ברור על אגף החינוך. אני חושב שאנשי המקצוע באגף החינוך, לפחות בקונצנזוס שיש פה, אני רוצה להזכיר לכולם את ישיבת התקציב מלפני שנתיים שבאמת דליה באותה ישיבה הציגה, השנה הזה היה? השנה, שהציגה באמת את המודל, את העשייה באגף החינוך, וכולנו, כולנו מחאנו לה כפיים. וגם חברי אופוזיציה, בקונצנזוס שלהם, גם הם אמרו שבאמת נעשית עשייה טובה בתוך אגף החינוך. באמת, תרפו מהם, יש

להם כרגע חודשיים מאסיביים ואינטנסיביים, כדי שבאמת יוכלו להביא לפתיחה את שנת הלימודים תשע"ח בצורה תקינה. ואנא מכם, אתם רוצים להתנגח – תתנגחו בנו, ולא באנשי המקצוע. תודה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> שאלה?

<u>מר ליעד אילני:</u> בוודאי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני רוצה לשאול את מחזיק תיק החינוך, אביהוא בן משה, שהוא בוודאי מכיר מצוין את התיק שעליו הוא מופקד, האם הוא בטוח שמנהלות בתי הספר הלל ועליות מסיימות, כפי שהקראת לי, מרצונן החופשי ובהסכמה?

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני מקבל את המידע שלי מאגף החינוך. ואם זה מה שהקראת לך, כנראה שזאת התשובה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> הלאה. אגב, רק הערה, השאלות חייבות להיות מופנות לזה שכתב לך אותן. אביהוא רק הקריא.

<u>מר ליעד אילני:</u> זה היה בנימה אישית.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בסדר. בבקשה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> עניתי בנימה אישית.

<u>מר שמואל לרמן:</u> לא, לא, בסדר, בסדר גמור. מי שחתום למטה, זה שכתב, ראש העיר, הוא חותם על כל התשובות. הלאה.

ד. שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "חיבור לרשת הסיבים האופטיים"

<u>מר שמואל לרמן:</u> שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "חיבור לרשת הסיבים האופטיים". רמי, בבקשה.

<u>מר רמי פדלון:</u> העירייה, באמצעות החברה הכלכלית לפיתוח רמת-גן, מקדמת תכנון והקמת רשת תשתית סיבים אופטיים בעיר – וזאת לאחר שאגף התשתיות בחן לבקשתי את מידת הישימות של המהלך ומצא שיש מקום להתקדם. במסגרת הכנת המכרז לביצוע עבודות תשתית לסיבים אופטיים תוכן תוכנית לפריסה מלאה של כל העיר, בדגש על חיבור המוסדות העירוניים והציבוריים. בהמשך ייבחן חיבור הרשת לגורמים פרטיים. אני שב ומדגיש שמדובר ביוזמה ברוכה, ואני מברך אותך על העלאתה! הנחיתי את אגף קשרי קהילה להזמין את התלמידה מאיה אלדור וקבוצתה לפגישה בלשכתי, כפי שאני נוהג לפגוש תושבים רבים במסגרת מפגשי "דלת פתוחה" הנערכים מדי יום שני. יותר מאשמח אם תרצה להצטרף לפגישה, וכמובן שנודיעך מראש על כך לכשזו תיקבע.

עוד משפט אחד שלי, ראש העיר, לגבי סיבים אופטיים – אנחנו בנינו על חברת החשמל ועל המיזם שלהם שהם יהיו התשתית בעיר. סייענו לחברת חשמל לפרוס את מיזם הסיבים האופטיים הזה. לצערי הרב יש קשיים בחברת החשמל ולכן אנחנו בוחנים אופציה שונה, כמו שראש העיר ציין.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני מודה לך על התשובה, רק חבל שהייתי צריך לתת תזכורת כדי לפעול בנדון. הפגישה נדחתה עקב בחינת הבגרות. בתום הבחינות,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני הזמנתי אותה, בגלל זה היא לא יכלה באמת, נכון.

Adam Kenigsberger
Member Of The City Council

אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר רמת גן
יו"ר ועדת הביקורת

18.6.17

לכב' מר ישראל זינגר

ראש העירייה

הנדון : שאילתה בנושא חיבור לרשת הסיבים האופטיים

א.ג

לפני כחודשיים הגשתי הצעה לסדר בישיבת המועצה, בעקבות פנייתה של התלמידה מאיה אלדור (0544963639), שהיא פרי עבודה קבוצתית של תלמידים מביה"ס אורה מודיעים, בעניין התקנת תקנה שתחייב כל בית חדש, להכין תשתית, לחיבור לרשת הסיבים האופטית, כתנאי למתן היתר, כפי שנדרשים אישורים מחברות התקשורת הזו ובזק.

אבקשך להשיב לשאלותיי הבאות :

א . האם ראש העיר מתכונן להזמין את התלמידה מאיה אלדור וקבוצתה לחדרו, כפי שהובטח ?

ב . האם הנושא הועבר לבדיקת ישימותו לאגף ההנדסה ?

בכבוד רב

אדם קניגסברגר

ראש האופוזיציה.

העתקים : מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה

עו"ד רעות בנק אלון – מ"ע ההנהלה והמועצה

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
18-06-2017
מס' מכתב
נמרק ק/לא

35 Bialik St., Ramat-Gan 52100, Fax: 03-6727958 .פקס ,טל. 03-6132927 Tel: ,52100 ,רמת-גן ,35 ,בית העירייה, רח' ביאליק
E-mail: adamk9944@gmail.com

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

עיריית רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

א' תמוז תשע"ז
25 יוני 2017
סימוכין: 2017-0001-246

לכבוד
מר אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתא מיום 18 ביוני 2017 (423)**
בנושא חיבור לרשת הסיבים האופטיים

העירייה, באמצעות החברה הכלכלית לפיתוח רמת-גן, מקדמת תכנון והקמת רשת תשתית סיבים אופטיים בעיר – וזאת לאחר שאגף התשתיות בחן לבקשתי את מידת הישימות של המהלך ומצא שיש מקום להתקדם.

במסגרת הכנת המכרז לביצוע עבודות תשתית לסיבים אופטיים תוכן תכנית לפריסה מלאה של כל העיר, בדגש על חיבור המוסדות העירוניים והציבוריים. בהמשך ייבחן חיבור הרשת לגורמים פרטיים.

אני שב ומדגיש שמדובר ביוזמה ברוכה, ואני מברך אותך על העלאתה!

הנחיתי את אגף קשרי קהילה להזמין את התלמידה מאיה אלדור וקבוצתה לפגישה בלשכתי, כפי שאני נוהג לפגוש תושבים רבים במסגרת מפגשי "דלת הפתוחה" הנערכים מדי יום שני. יותר מאשמח אם תרצה להצטרף לפגישה, וכמובן שנודיעך מראש על כך לכשזו תיקבע.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel |P: 972-3-6753510/1 |F: 972-3-6753222
www.ramat-gan.muni.il לשרותך: מוקד 106 מיסוק עיריית רמת־גן

מר אדם קניגסברגר: אמרתי שאני מודה לך על התשובה. רק חבל שהייתי צריך לתת תזכורת כדי לפעול בנדון. הפגישה נדחתה עקב בחינת הבגרות. בתום הבחינות, תנחה בבקשה לזמן את התלמידה מחדש. אשמח להצטרף לפגישה.

מר ישראל זינגר: ברור.

מר ישראל זינגר: 100%. תודה רבה. יופי.

ה. שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "יתרת התקציב שאושר למפכ"ל לשעבר"

מר שמואל לרמן: שאילתה נוספת של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "יתרת התקציב שאושר למפכ"ל לשעבר". רמי, גם כן תורך הפעם, בבקשה.

מר רמי פדלון: בראשית תשובתי אני מבקש להזכיר כי התקציב הנדון הוא עבור הפעלת מנהלת התיאום לעבודות הרכבת הקלה בשטח רמת-גן, כנדרש וכמצופה מרשות שבשטחה פועל פרויקט לאומי בסדר גודל כזה. אין ולא היה בתקציב שום ייחוס לבעל תפקיד כזה או אחר, למרות הניסיון לקשור את התקציב במר דודי כהן כפי שעולה מכותרת השאילתה. התקציב בשנת הכספים 2016, כמו גם בשנת 2017, מיועד להפעלת המנהלת בנושאים שוטפים הקשורים בסיוע לקידום פעילות הסוחרים באזור תחנות אבא הלל וביאליק, על ידי יצירת פעילות שמעודדת פעילות מסחרית ושת"פ עם מעו"ף (לקידום עסקים קטנים ובינוניים). בנוסף מופנה התקציב להוצאות שוטפות בהפעלת המנהלת ומימון הפעילות בקידום המאבק בכל הקשור לקו הסגול. במידה ותהיה מעוניין בפרטים נוספים, המנהלת והעומד בראשה, מר אמנון בוץ, ישמחו להזמין אותך לאחת מפגישות העבודה הסדירות שמתקיימות במשרדים שבמתחם הבורסה.

מר שמואל לרמן: יופי. בבקשה.

אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר רמת גן
יו"ר ועדת הביקורת

Adam Kenigsberger
Member Of The City Council

18.6.17

לכבוד מר ישראל זינגר

ראש העירייה

הנדון : שאילתה בנושא יתרת התקציב שאושר למפכ"ל לשעבר

א.ג

היות ועדיין נותרו ספיתים לפרשה התמוהה של העסקת המפכ"ל לשעבר, מר דודי כהן, אבקש לקבל תשובה לשאלותיי הבאות :

א . מה נעשה בכסף שנותר בתקציב, כתוצאה מעזיבתו של מר דודי כהן?

ב. מי האחראי לתקציב שנותר ומה השימוש בו ?

בכבוד רב

אדם קניגסברגר

ראש האופוזיציה

העתקים : מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה

מר דני רייף - מבקר העירייה

עו"ד רעות בנק אלון – מ"ע ההנהלה והמועצה.

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
18-06-2017
מס' מכתב
נסרק כן / לא

35 Bialik St., Ramat-Gan 52100, Fax: 03-6727958 פקס. טל. 03-6132927 :Tel
E-mail: adamk9944@gmail.com
בית העירייה, רח' ביאליק 35, רמת-גן 52100

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

עיריית רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

א' תמוז תשע"ז
25 יוני 2017
סימוכין: 2017-0001-251

לכבוד
מר אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתא מיום 18 ביוני 2017 (422)**
בנושא יתרת התקציב עבור מנהלת התיאום לעבודות הרכבת הקלה (רק"ל)

בראשית תשובתי אני מבקש להזכיר כי התקציב הנדון הוא עבור הפעלת מנהלת התיאום לעבודות הרכבת הקלה בשטח רמת-גן, כנדרש וכמצופה מרשות שבשטחה פועל פרויקט לאומי בסדר גודל כזה. אין ולא היה בתקציב שום ייחוס לבעל תפקיד כזה או אחר, למרות הניסיון לקשור את התקציב במר דודי כהן כפי שעולה מכותרת השאילתא.

התקציב בשנת הכספים 2016, כמו גם בשנת 2017, מיועד להפעלת המנהלת בנושאים שוטפים הקשורים בסיוע לקידום פעילות הסוחרים באזור תחנות אבא הלל וביאליק, על ידי יצירת פעילות שמעודדת פעילות מסחרית ושת"פ עם מע"ף (לקידום עסקים קטנים ובינוניים). בנוסף מופנה התקציב להוצאות שוטפות בהפעלת המנהלת ומימון הפעילות בקידום המאבק בכל הקשור לקו הסגול.

במידה ותהיה מעוניין בפרטים נוספים, המנהלת והעומד בראשה, מר אמנון בוץ, ישמחו להזמין אותך לאחת מפגישות העבודה הסדירות שמתקיימות במשרדים שבמתחם הבורסה.

ב ב ר כ ה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
www.ramat-gan.muni.il :אתר עיריית רמת־גן; פייסבוק: מוקד 106

מר אדם קניגסברגר: היות שלא נקראה השאילתה, אני רוצה להבהיר משהו. אכן, מר זינגר, ב-8.9.15 התקבלה החלטה לאשר תקציב של 290,000 ₪ עבור הפעלת, וכמו שאתה מציין, מנהלת תיאום נת"ע, עד סוף שנת 2015. אך האמת היא שהתקציב היה מיועד לשכר למשרדי המפכ"ל לשעבר מר דודי כהן, שהועסק ללא הסכם חתום וללא מכרז. ובשנת 2016 מופיע גם סכום של 700,000 שקל המיועד לחברה זו. נשאלת השאלה – האם יתרת התקציב משמשת את 'סמנכלך', תקשיב טוב, כקופה קטנה, להעברת כספים לצרכים אלו או אחרים? האם הדבר נעשה בידיעתך או שהסמנכ"ל אחראי לעניין? האם המנכ"ל מודע לאן זורמים הכספים? אינני מצפה לתשובה.

מר שמואל לרמן: תודה רבה.

ו. שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "שכונת עמידר לאן?"

מר שמואל לרמן: אנחנו בשאילתה מספר 6 לדעתי, כן, של אלי. שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "שכונת עמידר לאן?" אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: שכונת רמת עמידר.

מר שמואל לרמן: סליחה, כתוב עמידר. אז אני אוסיף – רמת עמידר. אביהוא, אתה עונה, בבקשה.

מר אביהוא בן משה: אני עונה. שכונת רמת עמידר עברה ועוברת תהליך של תכנון מחדש, אני תושב השכונה אז אני קצת מתרגז, שכונת רמת עמידר עברה עוברת תהליך של תכנון מחדש, שנמשך כבר מספר חודשים. התהליך מלווה בשיתוף תושבי השכונה. במסגרת זו נלקחים בחשבון כל צרכי השכונה בתחומים השונים, לרבות תחומי התרבות והחינוך. בעניין פעילויות הנוער: בשכונה פועל מועדון נוער צמוד לאולם הספורט של בית הספר "שלום". מועדון נוער נוסף, המיועד לנוער הדתי, פועל ברחוב התפוצות 9.

אלי מוסרי
חבר מועצת העיר רמת גן

Eli Mosseri
Member Of The City Council

כ"ו סיון, תשע"ז
20 יוני, 2017

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
20-06-2017
4:30
נסדק
כן / לא

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש העיר ר"ג

הנדון: שאילתה בנושא: שכונת רמת עמידר לא מס' מכתב

א.ג.,

בפגישה שקיימתי עם תושבים המתגוררים בשכונת רמת עמידר, מרביתם חילונים וחלקם צעירים מוכשרים המהווים תפארת לעיר בה התחנכו וגדלו. התושבים הביעו בפני תחושות אישיות קשות, בכל הקשור לעתיד השכונה. מכאן הריני מתכבד להגיש לך שאילתה בנושא שבנדון.
בהתאם לסעיף 40 בפרק התשיעי של פקודת העיריות אבקשך להשיב לי על כל מרכיבי השאילתה הבאה:

כללי
שכונת רמת עמידר, אחת השכונות הוותיקות ביותר ברמת גן נמצאת בשנים האחרונות על פרשת דרכים. בשכונה שתי קהילות עיקריות – תלמידי הישיבה הגבוהה ותושבי הקבע של השכונה. המרקם העדין והשברירי של החיים בצוותא והדו קיום בשלום בין תושבי הקהילות החל אט אט להיסדק. צביונה ודימויה של השכונה השתנה ללא הכר – דבר הגורם לחלוקה אי שוויונית של המשאבים העירוניים. תהליך ההתחדשות העירונית הפיזית והדמוגרפית בעיר החיוני כל כך פסח כמעט לחלוטין על שכונת רמת עמידר.

אבקשך לענות על השאלות הבאות:

א. וואדי כופר – מתי לדעתך יסתיימו כל העבודות לקירוי הוואדי ובכך תיפתר אחת ולתמיד הבעיה הכאובה והמורכבת ממנה סובלים תושבי האזור שנים רבות?
ב. מועדון קהילתי ותרבותי לאוכלוסייה החילונית – מדוע נסגר המועדון הקהילתי היחיד שהיה בשכונה? האם בכוונתך להורות על פתיחת מועדון קהילתי חדש לתושבי השכונה?
ג. מועדונים לתנועות הנוער – מדוע אין בשכונה מועדון אחד לרפואה עבור תנועות הנוער והדגש על תנועת מכבי הצעיר שפעלה בשכונה שנים רבות?
האם בכוונתך להורות על פתיחת מועדון נוער חדש בשכונה?
ד. עתיד השכונה - כיצד אתה מעריך את תהליך ההתפתחות האורבנית של השכונה?
ה. רחוב הרב לוין - מהו הסטטוס התכנוני העתידי של הרחוב?

גילוי נאות – אני מתגורר בסמוך לשכונה ושלושת ילדיי למדו בבית הספר היסודי "מגלן" ועל כך גאוותי.

בכל הכבוד הראוי

אלי מוסרי
חבר מועצת העיר

העתקים: מר אדם קניגסברגר, יו"ר האופוזיציה
מר משה בודאגה, מנכ"ל העיר
עו"ד דוד שוואקה, היועץ המשפטי
מר דני רייף, מבקר העיר

35 Bialik St., Ramat-Gan 52100, Fax: 03-6727958 פקס. Tel: 03-6132927 בית העירייה, רח' ביאליק 35, רמת-גן 52100, טל.
E-mail: eli-m@ramat-gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

ב' תמוז תשע"ז
26 יוני 2017
סימוכין: 2017-0001-258

לכבוד
מר אלי מוסרי
חבר מועצת העיר

הנדון: **מענה לשאילתא מיום 20 ביוני 2017 (430)**
בנושא עתידה של שכונת רמת עמידר

שכונת רמת עמידר עברה ועוברת תהליך של תכנון מחדש, שנמשך כבר מספר חודשים. התהליך מלווה בשיתוף תושבי השכונה. במסגרת זו נלקחים בחשבון כל צרכי השכונה בתחומים השונים, לרבות תחומי התרבות והחינוך.

בעניין פעילויות הנוער: בשכונה פועל מועדון נוער צמוד לאולם הספורט של בית הספר "שלום". מועדון נוער נוסף, המיועד לנוער הדתי, פועל ברחוב התפוצות 9. תנועת "המכבי הצעיר", שפעלה בשכונה שנים רבות, ביקשה השנה להעתיק מיקומה למקום אחר בעיר, בשל מיעוט השתתפות של ילדים ובני נוער מהשכונה.

בעניין ואדי כופר: תשובה מפורטת באשר לאופן הטיפול במפגע נמסרה במסגרת המענה לשאילתא הישירה של חברך לאופוזיציה, מר ליעד אילני, בתאריך ה-21.6.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשרותך: מוקד 106 פיימבוקס עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

תנועת "המכבי הצעיר", שפעלה בשכונה שנים רבות, ביקשה השנה להעתיק מיקומה למקום אחר בעיר, בשל מיעוט השתתפות של ילדים ובני נוער מהשכונה. בעניין ואדי כופר: תשובה מפורטת באשר לאופן הטיפול במפגע נמסרה במסגרת המענה לשאילתה הישירה של חברך לאופוזיציה, מר ליעד אילני, בתאריך ה-21.6.

<u>מר אלי מוסרי:</u> טוב, אני אבקש להתייחס. אבל לפני כן, אדוני ראש העיר, ברשותך, אני רוצה להגיד משפט אחד לגבי מעמדם של נבחרי ציבור מול עובדי ציבור, ברשותך, שזה לא יהיה, הנושא הזה מספיק חשוב, אני מרגיש אי נוחות רבה מכל מה שיש פה ואני בין הוותיקים פה בחבורה, ואני חושב שאנחנו כנבחרי ציבור חייבים לכבד מאד את עובדי הציבור. אבל בנושא הזה חייבת להיות גם הדדיות. אני חייב להגיד שלי יש שיתוף פעולה מלא עם עובדי הציבור. אני לא מכיר אחד שאין לי שיתוף פעולה מלא איתו, אבל אם יש נבחרי ציבור שיש להם בעיה/ויכוח/מחלוקת עם עובדי ציבור, לא צריכים להביא את זה למועצה. זה צריך להיגמר במקומות אחרים ולא פה, ובצורה מכבדת ומכובדת. זו הערה לעניין.

לעצם העניין, גילוי נאות, אני לא גר בשכונת רמת עמידר, אני גר ליד. הילדים שלי למדו בביי"ס מכלל של רמת עמידר. הקצב שלי, גמליאל, זה רמת עמידר. הירקן שלי זה רמת עמידר. ויושבים פה גם כמה תושבים מרמת עמידר, לא רק אביהוא, אלא יש פה גם את פאני ישועה וגם את דקלה ועוד נוספים, שידעו שיש את השאילתה הזאת. אני ישבתי איתם, ואדוני ראש העיר, באמת, בתשובה לשאילתה שלי חסר לך כמה, תראה, דבר ראשון, אני מאד מבקש ממך, אם אתה רוצה לענות לי, אל תשלח אותי לאחרים. אתה שולח אותי לשאילתה ישירה של חברך לאופוזיציה, אני לא יודע על מה מדובר, לא ראיתי את השאילתה, אני לא יודע מה התשובה. אם היתה שאילתה, התשובה בגוף סדר היום של הישיבה היום ניחא, אבל גם לא מופיע פה. אז אני חושב שמן ההגינות, אם אני שואל שאלה, תשלח אותי לפחות למקור. אז למקור גם לא הגעתי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אלי, בזה אתה צודק ותקבל את זה, אתה צודק.

<u>מר אלי מוסרי:</u> תודה. אז בוא נתקדם כרגע. אני מקווה שגם בדברים הסופיים אני אהיה צודק. תחושת בטן שלי, ולא רק שלי, גם של תושבים, שרמת עמידר זה, מה שנקרא, השעון עמד מלכת. אפשר לבוא, אני

לא רוצה להיכנס כרגע לוואדי כופר. אם מסתכלים על שכונות העיר שעוברות התחדשות אורבאנית, רמת עמידר לא בהתחדשות אורבאנית. רמת עמידר קפואה. ופגש אותי בחוץ שגר ברחוב אצ"ל, שהגיש בקשה עוד לפני שהיתה עצירה 78-77, והוא תקוע, הוא לא יודע מה לעשות, הוא "נישט ההר נישט ההין", הוא לא פה ולא שם. לעצם העניין, אדוני ראש העיר, אני לא רוצה להגיד, זאת שכונה יקרה לכולנו, אביהוא פה הוא סגן ראש העיר, גדל בשכונה, מגדל בשכונה. אבל לא יכול להיות שהשכונה הזאת תרגיש בשינויים שמתחוללים בה בצד. אני לא רוצה להגיד את המילה זנוחה, למה אני אפגע בהם. אני אפגע בהם – אני פוגע גם בנו. תחושה אמיתית שכביכול הם בסדר עדיפות עליון, אבל זה בתיאוריה. במעש, אין מעש ברמת עמידר, בשכונה. וזה חבל מאד. אני לא יודע איך להגיד לך את זה במילים, למה אני בתשובה לשאילתה וצריך להיות קצר ואתה מאד נדיב יחד עם שמוליק, אבל יש פה תושבים שמרגישים מאד מתוסכלים/מרומים/"מרומים", וחייבים לעשות משהו ומהר כדי להעביר את השכונה הזו מתהליך של קיפאון לתהליך של צמיחה. תודה רבה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. תודה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> רק התייחסות קצרה בשם ראש העיר לשאלה שאלי העלה. השכונה נמצאת כמעט 3 שנים בתוך תהליך, אלי, שאלת – אני עונה לך, אני מתייחס למה שאמרת, אני מכבד אותך. בהתייחס לנושא של ההקפאה ושל אותו בחור צעיר שאני מכיר אותו, במקרה הוא גם היה חניך שלי בבני עקיבא והוא יושב גם פה, יש בעיה שצריך לפתור אותה, נקודתית, לאלה שהוקפאה להם הבנייה. אבל היא לא הוקפאה סתם, היא הוקפאה בגלל תכנון שכרגע מתקיים על השכונה, קרי, התחדשות עירונית. אז נא לדייק. זה אחד. אמרת שהיא הוקפאה, אבל היא לא סתם הוקפאה, היא הוקפאה לקראת תכנון. יש מקרים אנושיים,

<u>מר רמי פדלון:</u> נכשלנו בנושא הזה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> שניה, יש מקרים,

<u>מר רמי פדלון:</u> עזוב, נכשלנו בנושא הזה. בוא לא נעטוף את זה במילים יפות. נכשלנו שם.

מר אביהוא בן משה: שניה. אבל לא נפתח את זה כרגע לדיון, כי זה לא,

מר שמואל לרמן: תגיב אחרי זה, בזמן שאתה,

מר רמי פדלון: רמת עמידר? אני כל הזמן אמרתי את זה.

מר שמואל לרמן: אנחנו לא נגמור את סדר היום.

מר רמי פדלון: אמרתי את זה כשיצאנו לדרך שלא נצליח שם.

מר שמואל לרמן: די. רבותי, די.

מר אביהוא בן משה: אדוני מ"מ יו"ר הוועדה המקומית, אני יו"ר הוועדה ולא ממלא מקום. אני מנסה רק לומר תשובה.

מר שמואל לרמן: כן, אבל יש דברים אחרים שגם צריכים לעשות.

מר אביהוא בן משה: יש מקומות, אלי, יש מקומות שהבנייה,

מר שמואל לרמן: אבל זה לא בשאילתה, זה בדיון.

מר אביהוא בן משה: יש מקומות שהבנייה הופשרה. יש מקומות שכרגע יש הקפאה וצריך לפתור את הבעיה הזאת אחת ולתמיד, כי אנשים שבהקפאה קפואים כבר כמה שנים טובות. נקודה נוספת שאני רוצה להעלות אותה פה ואני גם העליתי אותה בהנהלת העיר,

מר שמואל לרמן: רגע.

מר אביהוא בן משה: שניה, אני מסיים, לגבי העניין של ההתחדשות העירונית.

מר שמואל לרמן: זו שאילתה, זה לא איזה,

מר אביהוא בן משה: אני עונה לו אבל על מה שהוא אמר, על ההקפאה.

מר אדם קניגסברגר: זו שאילתה, מה קורה פה?

מר שמואל לרמן: אבל אני מנהל את הישיבה, נכון?

מר אביהוא בן משה: שמוליק, יש כרגע פרויקט של ואדי כופר, בעלות של כ-12 מיליון שקלים, שהתחיל ב-2009 בקירוי, 18 מיליון, שהתחיל בקירוי של הוואדי עצמו, שרק מראה כמה השקעה העירייה נותנת ועושה. יש בעיה כרגע עם כביש אלרום שנסגר שמפריע לתושבים, וגם זה עלה הבוקר לדיון בהנהלת העיר. ואנחנו מאמינים שקשרי קהילה ייצרו איתם קשר ויהיו הבנות כדי שנוכל להגיע לתרגום של התוכנית מהכוח אל הפועל, בהסכמת התושבים ושיהיה על דעתם. תודה.

עו"ד דוד מנחם: אלי, אני גם כן רוצה להגיד לך משהו. בעיקרון, אני לא רק שמזדהה עם לא מעט מהדברים שאתה אומר, אתה אמרת אותם בעדינות, אני אומר שברמת עמידר למעשה הם צודקים במה שהם אומרים. יש הקפאות לא ברורות, שנים. יש תוכניות שמתנהלות, אני שם את הדברים על השולחן, לא סיפורים, הם אמרו ככה והם אמרו ככה, לאו דווקא בשיתוף הציבור שבשכונה. התושבים בשכונה לא בדיוק יודעים, כולל הפורום, מה בדיוק הולך. אני מבין ויודע כעורך דין שלמעשה הם מקבלים דברים מוגמרים, לא יודעים מי נגד מי. לא יכול להיות שדקלה תבוא אלי בנושא של רחוב שדרות הרב לוין, שכתבתי מכתב מפורט ליראל אהרון ואמרתי לו – תשמע, כן עדכנתם את התושבים, לא עדכנתם את התושבים, אני למשל, גם כן כאחד מרמת עמידר וכעורך דין, מבין דבר או

שניים בחוק התכנון והבנייה, אני לא מודע לדבר הזה. אז אם אני אהיה מודע, אז גם הם יהיו מודעים.

מר ישראל זינגר: דוד, תודה.

עו"ד דוד מנחם: הם צודקים. ואני חושב שצריכים לשים דגש ברמת עמידר, עם שיתוף התושבים. גם רפי ארז שיושב שם למעשה היה,

מר ישראל זינגר: דוד מנחם, מנחם, חברים,

עו"ד דוד מנחם: היה למעשה לצניעים בעיני אנשים מסוימים,

עו"ד רועי ברזילי: תוציא צווי הריסה לכל הבניינים הלא חוקיים שם, מחר אפשר לקדם תוכנית שם. תהרוס את כל הבניינים הלא חוקיים. את כל המבנים הלא חוקיים תהרוס עכשיו, תקבל תוכנית. אי אפשר לצאת לתוכנית בלי להרוס.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: עצרתי את הדיון. זה שאילתות, זה בכלל יצא ממסגרת שאילתה. רועי, די. אני מדלג על השאילתה של דני גולדשטיין.

ח. שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "השפעת תכנית רג/מק/1423/ב מגדלי המתמיד"

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

19 ביוני 2017

לכבוד:

מר ישראל זינגר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: שאילתה בנושא השפעת תוכנית רג/מק/1423/ב מגדלי המתמיד

בקרוב תתחיל הבניה ברחוב המתמיד של שני מגדלים בני 30 קומות – תוכנית פיתי בינוי רג/מק/1423/ב , תוכנית זו תוסיף כ 285 יחידות דיור לרחוב המתמיד במקום 80 משפחות שמתגוררות בבניינים שאמורים להיהרס כחלק מהתוכנית.
דיירים שמתגוררים רחוב המתמיד פנו אלי וטענו כי למרות בקשתם לקבל מידע כיצד ישפיע הפרויקט על התשתיות התומכות טרם קיבלו את התייחסות העירייה.

אבקש לקבל מכבודו הבהרות לשאלות הבאות

1. האם בתי הספר , גנים ותשתיות חינוך נוספת ערוכות לתוספת של כ 200 משפחות חדשות ?
2. האם תשתיות הביוב והמים יורחבו , או לחלופין נבדקו כך שיוכלו לעמוד בצרכים של שני מגדלים ?
3. האם קיימים מספיק שירותים משלימים (קופת חולים , דואר , ועוד) שיכולים להכיל את תוספת המשפחות ?

בברכה,

גלעד שריר
חבר מועצת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה- מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון – מזכירות העירייה

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
21-06-2017
מס' מכתב נספח
ס/לא

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל. 972-3-6753511 | פקס 972-3-6753444 | Fax: 972-3-6753444 35 Bialik St., Ramat Gan
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

ג' תמוז תשע"ז
27 יוני 2017
סימוכין : 2017-0001-261

לכבוד
מר גלעד שריר
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון : **מענה לשאילתא מיום 19 ביוני 2017 (434)**
בנושא השפעת תכנית רג/מק/1423/ב מגדלי המתמיד

על פי התוכניות התקפות ניתן לבנות על השטח 266 יחידות דיור, ולא 285 כפי שציינת וזאת על חשבון 83 יחידות דיור וחמש תנויות קיימות. הבניינים החדשים ייבנו במקום בניינים ישנים שנבנו בשנות ה- 50 של המאה שעברה ונמצאים במצב ירוד. המתחם כולו נמצא בסמוך ובהמשך טבעי לפרויקט עלית ומסוף דן לשעבר, שעל שטחם מאושרים בניינים רבי-קומות.

במסגרת התוכניות צפויים להיבנות בשלב זה שני גני עירייה חדשים. בנוסף, בית הספר "המתמיד" יורחב לקליטת תוספת ילדים בגיל יסודי – ובימים אלה הבנייה בבית הספר נמצאת בעיצומה.

תשתיות המים והביוב הקיימות ברחוב המתמיד עומדות בדרישות אספקת המים ובגידול ספיקות הביוב הצפויות עקב הבנייה החדשה ברחוב המתמיד. אף שאנחנו ערוכים כנדרש, יש לציין כי על פי תכנית האב למים וביוב של תאגיד מי רמת-גן, תשתיות המים והביוב ברחוב מתוכננות לשדרוג נוסף שיאפשר בעתיד בנייה נוספת ברחוב זה.

ב ב ר כ ה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשרותך: מוקד 106 בייסבוק: עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

מר שמואל לרמן: שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "השפעת תכנית רג/מק/1423/ב מגדלי המתמיד". דוד, אתה יכול להמשיך, אבל עכשיו בתשובה לשאילתה הבאה.

עו"ד דוד מנחם: אני אקרא את התשובה.

עו"ד גלעד שריר: אני אשמח. אני אשמח אם אתה יכול להקריא את השאלה גם.

עו"ד דוד מנחם: אחרי כן אנחנו נדון איתך על זה. אם היית בא לפני כן, כבר דנו בזה.

על פי התוכניות התקפות ניתן לבנות על השטח 266 יחידות דיור, ולא 285 כפי שציינת וזאת על חשבון 83 יחידות דיור וחמש חנויות קיימות. הבניינים החדשים ייבנו במקום בניינים ישנים שנבנו בשנות ה-50 של המאה שעברה ונמצאים במצב ירוד. המתחם כולו נמצא בסמוך ובהמשך טבעי לפרויקט עלית ומסוף דן לשעבר, שעל שטחם מאושרים בניינים רבי קומות. במסגרת התוכניות צפויים להיבנות בשלב זה שני גני עירייה חדשים. בנוסף, בית הספר "המתמיד" יורחב לקליטת תוספת ילדים בגיל יסודי – ובימים אלה הבנייה בבית הספר נמצאת בעיצומה. תשתיות המים והביוב הקיימות ברחוב המתמיד עומדות בדרישות אספקת המים ובגידול ספיקות הביוב הצפויות עקב הבנייה החדשה ברחוב המתמיד. אף שאנחנו ערוכים כנדרש, יש לציין כי על פי תוכנית האב למים וביוב של תאגיד מי רמת-גן, תשתיות המים והביוב ברחוב מתוכננות לשדרוג נוסף שיאפשר בעתיד בנייה נוספת ברחוב זה.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אפשר שאלת המשך?

מר ישראל זינגר: כן. כן.

עו"ד גלעד שריר: א', אני מודה על תיקון הטעות בין 285 או 83 ל-266, אבל המהות נשארה אותה מהות. אני הייתי שמח להבין, ראש העיר, אני מניח שאין לך תשובה עכשיו, אבל לקבל כן תשובה רצינית ויסודית, וגם לקחת את זה בכלל בחשיבה קדימה על כל תוספות בנייה בפרויקטים בסדר גודל כזה, מתשובתך עולה שאנחנו מוסיפים 266 יחידות דיור חלף 83 יחידות דיור קיימות. מתמטיקה פשוטה, אנחנו מדברים על 183 יחידות דיור, קרי, 183 משפחות חדשות באותו אזור, כאשר אנחנו מדברים על שני גני ילדים, קרי, מקסימום מקסימום ובצורה עמוסה, 70 מקומות לילדים. עמוסה, 35 ילדים בגן זה עמוס, אבל זה המקסימום בכל מקרה. גם זה כנראה לא נותן מענה בהכרח רוחבי ל-3 קווים או 3 אפשרויות של גילאים בגני הילדים, כי הרי גם אם יש 70 ילדים אבל יש פתאום ילדים בטרום טרום חובה, כנראה שלא יימצא להם מקום אם פתחנו גני חובה וכיוצא בזה. קרי, המענה של שני גנים לא נותן מענה ל-183 משפחות חדשות. זה פעם אחת. פעם שניה, הייתי שמח להבין מהי התוכנית ב-המתמיד, ואיך הוא מתמודדת עם הצפי הזה של עוד קרוב ל-200 משפחות באותה שכונה ולא אמרה כללית, אני לא אגיד ריקה, אבל קרוב לזה, של מטפלים ושיפוץ שמתבצע בימים אלה. מה המשמעות של השיפוץ?

מר ישראל זינגר: זה מה שניתן במסגרת שאילתה. מה שאני מציע, ואמרתי גם לאביבית, לגבי כל התוכנית של ראשונים, שכוללת בתוכה גם את נושא המתמיד ונעשתה שם תוכנית לשכונה הזאת, אני מציע שתיפגש עם אביבית בתחילת השבוע.

עו"ד גלעד שריר: בשמחה. אני רק אגיד, ראש העיר, השאלה נשאלה. בתשובה לשאילתה היה צריך לתת תשובה מפורטת, לא זה מה שניתן.

מר ישראל זינגר: לא, אבל לגבי כל התוכנית, זה לא במסגרת כמו שגם אמרנו מגבילים את זה, זאת שאלה קצרה – תשובה קצרה. לגבי התוכנית כולה, ראשונים, שזה פרק באמת ארוך ונעשה מפורט, אני כן מציע, אנחנו מביאים מפעם לפעם, מביאים כל תוכנית לוועדת בניין עיר, אני מציע שלגבי זה באמת תראה עם אביבית את כל השרטוטים וכל הדברים.

מר שמואל לרמן: יופי. תודה.

ט. שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "כופר חניה"

מר שמואל לרמן: אנחנו עכשיו בשאילתה נוספת של גלעד שריר בנושא: "כופר חניה". רמי, אתה עונה, נכון?

מר רמי פדלון: כן.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר רמי פדלון: אגב, זה עלה כבר כמה פעמים, גלעד, אבל לא חשוב.

הכנסותיה של עיריית רמת-גן מקרן חניה הסתכמו עד כה ב-8,122,000 שקלים. בנוסף שייכה העירייה סך של 996,000 שקלים מתשואה על השקעות בקרן החניה. סך הכול הכספים בקרן עומדים על כ-9,118,000 שקלים. העירייה השתמשה עד כה ב-6,342,000 שקלים לצורך הקמת חניונים חדשים, ומתכננת לבצע חניונים נוספים מכספי הקרן. העירייה בראשותי לא החזירה לקבלנים או אנשים פרטיים תשלום מקרן החניה בין השנים 2013-2016 ואינה צפויה להחזיר בשנים 2017-2018. על מנת להימנע מהחזרים כספיים מהקרן לאלו ששילמו, הוריתי על הקמת צוות היגוי לבחינת תוספת חניות מכספי הקרן ומכספי העירייה.

מר ישראל זינגר: בבקשה, גלעד.

עו"ד גלעד שריר: שתי שאלות המשך: האחת, וזה גם עלה בהקשר, אני חושב אפילו במישרין בשאילתות שלי, אבל גם אם לא אז אני אשמח לשאלת הבהרה ואני מניח גם שלא תהיה תשובה פה היום. אבל אם השתמשנו 'גרוסו מודו' 6 מתוך 9, שני שליש מהכספים של הקרן הזאת

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Council

גלעד שריר, עו"ד
חבר מועצת העיר

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

19 ביוני 2017

לכבוד:

מר ישראל זיגר
ראש העיר

שלום רב,

הנדון: שאילתה כופר חניה

על פי החוק עם הקמת בניין מגורים יש להקים יחד עמו מקומות חניה לדיירים בהתאם לתכנית הספציפית. לעיתים הקבלן מוותר על הקמת מלוא מקומות החניה בהם הוא חייב, בכפוף לתשלום חולם לעירייה (״כופר חנה״), אשר אמורה להשתמש באותו תשלום לצורך הקמת תניון ציבורי בסמיכות.
אם לאחר עשר שנים מאז תשלום כופר החניה עדין לא הוקם תניון ציבורי במרחק של עד 350 מטר מבניין המגורים ,הגוף ששילם את כופר החניה (קבלן או אדם פרטי) זכאי לקבל את הכסף בחזרה בצירוף ריבית והצמדה.

אבקש לקבל מכבודו הבהרות לשאלות הבאות

1. מהו הסכום שאותו קיבלה העירייה בעשור האחרון עבור תשלום כופר חניה ?
2. האם העירייה השתמשה בכספים אלו להקמת תניונים חדשים ?
3. האם ישנם קבלנים/אנשים פרטיים שהעירייה החזירה להם את תשלום כופר החניה בשנים 2013-2016 והאם ישנם כאלה שצפויים לקבל החזר בשנים 2017-2018 ?

בברכה,

גלעד שריר
חבר מועצת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה- מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון – מזכירות העירייה

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
435
21-06-2017
מס' מכתב
נסרק
כן / לא

רח' ביאליק 35, רמת גן | טל. 972-3-6753511 Tel | פקס 972-3-6753444 Fax: 35 Bialik St., Ramat Gan
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

א' תמוז תשע"ז
25 יוני 2017
סימוכין: 2017-0001-245

לכבוד
מר גלעד שריר
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתא מיום 19 ביוני 2017 (435)**
בנושא כופר חנייה

הכנסותיה של עיריית רמת-גן מקרן חניה הסתכמו עד כה בכ-8,122,000 שקלים.
בנוסף שייכה העירייה סך של 996,000 שקלים מתשואה על השקעות בקרן החניה.
סך הכול הכספים בקרן עומדים על כ-9,118,000 שקלים.

העירייה השתמשה עד כה ב-6,342,000 שקלים לצורך הקמת חניונים חדשים, ומתכננת לבצע חניונים נוספים מכספי הקרן.

העיריה בראשותי לא החזירה לקבלנים או אנשים פרטיים תשלום מקרן החניה בין השנים 2013-2016 ואינה צפויה להחזיר בשנים 2017-2018.

על מנת להימנע מהחזרים כספיים מהקרן לאלו ששילמו, הוריתי על הקמת צוות היגוי לבחינת תוספת חניות מכספי הקרן ומכספי העירייה.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

לתוספות חניה, הייתי שמח אם נוכל לקבל פירוט של התוספות הספציפיות. נדון כמה פעמים, רמי זרק מספרים, 800, 400, לא זוכר כמה, אבל אם זה יצא, אגב, התוספות האלה לא בהכרח, מה שרמי אמר כמה פעמים במהלך ישיבות המועצה, לא בהכרח שהן קשורות במישרין לקרן הזאת. ואני שואל ספציפית מתוך הקרן. זו שאלה ראשונה, ראש העיר. והשאלה השניה, לגבי הוועדה הייחודית שהקמת בנושא, אני לא שמעתי עליה עד היום, אולי אני פספסתי. הייתי שמח להבין במה מדובר, מי חבר בה, לפחות מהאגף הזה של מועצת העיר אין נציגים שם, אולי יש נציגים משורות קדמיות. אני לא מכיר את הוועדה הזאת.

<u>מר ישראל זינגר:</u> מכיוון שלא נשאל, לגבי ההערה הראשונה, לא נשאל במישרין, אני חושב שזה מה שענה רמי. אני חושב שלגבי פירוט,

<u>מר רמי פדלון:</u> ניתן לך את זה, גלעד. אני אעביר לך.

<u>מר ישראל זינגר:</u> פירוט גם מה מתוכנן ומי,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני חושב שזה גם טוב לתת לציבור.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בהחלט.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> והיה נכון להציג את זה גם פה.

<u>מר רמי פדלון:</u> זה יצא גם לתקשורת, גלעד. זה יצא במקומון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא משנה. צריך לתת לו כמו שהוא ביקש.

<u>מר רמי פדלון:</u> פורסם במקומון, אני יכול להגיד לך, לגבי חניות. אבל אני מוכן לפרסם שוב.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לפרסם שוב. לתת אבל לחבר המועצה. תודה.

מר ישראל זינגר: יופי. תודה רבה.

עו"ד גלעד שריר: ועל השאלה השניה לא ענית, ראש העיר.

מר ישראל זינגר: אמרת פירוט.

עו"ד גלעד שריר: פירוט הבנתי.

מר רמי פדלון: לגבי הוועדה הוא שאל אותך.

מר ישראל זינגר: לגבי הוועדה, בבקשה, רמי.

מר רמי פדלון: יש ועדה שנמצאים בה אני ועזרא נחום ומנהל מחלקת דרכים ותנועה ויועץ משפטי וגזבר, ואנחנו בעצם, אגב, זו ועדה שאלי עמד בראשה בקדנציה הקודמת,

מר ישראל זינגר: הועדה היא מקצועית שרמי כיו"ר נושא התנועה מחזיק אותה.

מר רמי פדלון: הוועדה היא ועדה מקצועית, אני נמצא בה כיו"ר שמחזיק תיק חניה, והוועדה הזאת בהחלט יושבת ומתכנסת ומחפשת איפה אפשר להוסיף חניונים ואיפה אפשר להוסיף מקומות חניה.

מר ישראל זינגר: כדאי להביא עדכונים, לא רק לגלעד אלא כולנו, בהמשך הזהו.

עו"ד רועי ברזילי: כדאי שהוועדה תדע שבמגדל אטריום יש לנו 245 חניות ציבוריות שהן לא ציבוריות.

מר ישראל זינגר: תיכף תשמע תשובה לגבי זה.

עו"ד רועי ברזילי: שמעתי את התשובה.

מר ישראל זינגר: לא, רגע, אבל אנחנו עוד לא שמענו. בוא נמשיך. נגיע לזה.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא על סדר היום.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, אני אשמח, קיבלתי תשובה מרמי בשמך ואני אשמח אם, גם, לא נדרשת תשובה עכשיו מבחינתי.

מר ישראל זינגר: לא, אבל חשוב שיהיה עדכון.

עו"ד גלעד שריר: זה בהחלט. לא נדרשת תשובה עכשיו מבחינתי, אבל הייתי שמח שתעשה בדיקה. ועדה מקצועית אני מכיר, זה אנשי מקצוע. הוועדה שבראשה עומד נבחר ציבור, היא ועדה שמאושרת על ידי מועצת העיר להבנתי ונמצאים בה, אם היא ועדה מקצועית זה משהו אחר, אני אשמח שתתבצע בדיקה. כי אם יו"ר שלה הוא נבחר ציבור, מן הראוי שיהיו שם כנראה המפתח הרגיל של שליש שליש שליש.

מר ישראל זינגר: זו ועדת היגוי שזה לא מהוועדות הרגילות.

עו"ד גלעד שריר: אם היא ועדת היגוי והיא לא סטטוטורית, אבל מצד שני היא כבר קיימת 5 או 6 שנים, אז אני מבקש שיהיה בה עוד נציגות מנבחרי הציבור, כי הנושא הוא מספיק חשוב וזועק וכואב בעיר. ואם לא, אז עוד פעם, לקבל מהן החובות ומהן גם הסמכויות שלה.

מר ישראל זינגר: נבדוק את זה. תודה.

מר שמואל לרמן: יופי. הלאה.

י. שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "השכרת נכס ציבורי"

<u>מר שמואל לרמן:</u> שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "השכרת נכס ציבורי". דוד, אתה עונה .

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לפני שאני עונה, אני רוצה רק לומר לרועי שלמעשה השאילתה שלו מתרכזת ב-4 נושאים, אני אומר לך את זה כעורך דין לעורך דין: אחד – לגבי הנושא של החברה הכלכלית. השני – לגבי נושא השכירות. השלישי – לגבי נושא ארנונה. והרביעי – לגבי מנהלת מחלקת הנכסים. אז תקשיב לתשובה, כי יש לי שינוי שאני אגיד אותו במסגרת התשובה שאני אקרא כרגע.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> מזל ששמת לב לזה שצריך שינוי.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> מה אתה אומר? מה זה מזל?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> עברת על התשובה?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אתה רוצה לקבל תשובה או שנעבור לשאילתה הבאה?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> כן.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אז אל תפריע.

ROI BARZILAI, ADV
Member of Ramat-Gan City Council

עו"ד רועי ברזילי
חבר מועצת העיר רמת-גן

לכבוד,
מר ישראל זינגר
ראש העירייה

לכבוד,
מר משה בודאגה
מנכ"ל העירייה

הנדון: **שאילתה בנוגע להשכרת נכס ציבורי**

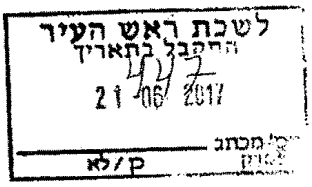
בהתאם להוראות סעיף 40 לפקודת העיריות (נוסח חדש) (להלן: "**הפקודה**") הריני לבקשך להשיב לי לשאילתה המוצגת להלן:

עיריית רמת גן חתמה הסכם עם "קפה רוטשילד" ברח' ביאליק 40, במסגרת ההסכם התחייב בעלי בית הקפה בתוזה לשלם את דמי השכירות הקבועים ואת הארנונה וכן את יתר התשלומים הקבועים והשוטפים החלים על שוכר:

1. האם דמי השכירות משולמים לחברה הכלכלית כפי שהובהר בפני מועצת העיר ונרשם בהחלטותיה, אם לא מדוע?
2. האם בית קפה רוטשילד שילם את דמי השכירות, לחברת הכלכלית או בכלל בהתאם להוראות ההסכם? ואם לא, בעבור אילו חודשים לא שולמו דמי השכירות?
3. האם השוכר טרח לשלם באופן סדיר את תשלומי הארנונה, בעבור שני בתי הקפה שברשותו, האם נדרשו הליכי גבייה ואכיפה כנגדו בשל אי תשלום? תשלומי החשמל?
4. האם התנהלותו של השוכר אינה עומדת בסתירה להוראות ההסכם עליו הוא חתום, לכל הפחות ביחס לתשלומי החובה החלים עליו? (אבקש מהמשיב להביט בהסכם לפני שהוא משיב)
5. אם כן, מדוע לא נקטה העירייה הליכים משפטיים ו/או מנהליים לרבות ביטול ההתקשרות בשל הפרה? ואם נקטה, אילו צעדים משפטיים או אחרים נקטה? מי מנע עד כה את הפעולות הדרושות?
6. האם אין בעובדה כי מנהלת מחלקת הנכסים האמונה על נכסי העירייה נמצאת בניגוד עניינים בטיפולה בנכס העירוני שבבעלות דודה בייחוד שעליה לדאוג לאכיפה ושמירה כי החוזים עליהם חתומים שוברים אינם מופרים?

רועי ברזילי, עו"ד

חבר מועצת העיר

משרד: ארלוזורוב 1, רמת-גן. טלפון: 077-5150337, פקס: 077-5150338, 1 Arlozurov St. ,Ramat-Gan, Israel
נייד/Mobile: 052-6064528 אתר האינטרנט של הסיעה www.yrg.co.il :Email:
roibarzilay@hotmail.com

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

ב' תמוז תשע"ז
26 יוני 2017
סימוכין: 2017-0001-256

לכבוד
מר רועי ברזילי
חבר מועצת העיר

הנדון: **מענה לשאילתא מיום 21 ביוני 2017 (447)**
בנושא השכרת נכס ציבורי

החברה הכלכלית אינה צד בהסכם בין העירייה לבין השוכר, וההמחאות מועברות ישירות לעירייה. בין החודשים אוגוסט 2016 ליוני 2017 אכן הועברו המחאות מטעם השוכר ישירות לעירייה, ואולם אלו לא הופקדו נוכח היעדר התאמה בין השם המופיע על גבי ההמחאה לבין שם השוכר המופיע בהסכם.

החברה הכלכלית הוציאה לשוכר מכתב התראה נוכח אי הסדרת הרישום והתשלום. ב-12.6 נערכה פגישה אצל מנכ"ל העירייה, בנוכחות היועץ המשפטי של החברה הכלכלית, במהלכה הובהרו לשוכר ההשלכות של אי הסדרת העניינים האמורים – לרבות נקיטת הליכים משפטיים נגדו. בעקבות הפגישה סוכם על הסדר פריסת החוב. ב-25.6 הגיע השוכר פיזית לבניין העירייה, והעביר לידי לשכת המנכ"ל המחאות חדשות, אשר תקפותן ומידת התאמתן עודנה נבדקת.

השוכר מסר לעירייה המחאות בעבור תשלומי הארנונה עד לחודש אפריל 2017.

באשר לניגוד העניינים שחל על מנהלת מחלקת הנכסים – תנוח דעתך כי ניגוד זה הוצהר והובהר מרגע כניסתה של הגברת דיין לתפקידה, ומשכך עבר הניהול השוטף של הנכס לידי החברה הכלכלית, למעט ענייני השכירות ותשלומי הארנונה, שכאמור מתנהלים ישירות מול העירייה.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשירותך: מוקד 106 פנייתון: עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

עו"ד גלעד שריר: אני לא חושב שאתה יכול לעבור לשאילתה הבאה.

עו"ד דוד מנחם: לא, הוא כבר יודע את התשובה. החברה הכלכלית,

עו"ד רועי ברזילי: עוד הפעם, תחזור. תחזור רגע, לא שמעתי את המשפט הראשון.

עו"ד דוד מנחם: תגיד לחברים שלך לא להפריע.

עו"ד רועי ברזילי: או קיי.

עו"ד דוד מנחם: החברה הכלכלית אינה צד בהסכם בין העירייה לבין השוכר, וההמחאות מועברות ישירות לעירייה. בין החודשים אוגוסט 2016 ליוני 2017 אכן הועברו המחאות מטעם השוכר ישירות לעירייה, ואולם אלו לא הופקדו נוכח היעדר התאמה בין השם המופיע על גבי ההמחאה לבין שם השוכר המופיע בהסכם. החברה הכלכלית הוציאה לשוכר מכתב התראה נוכח,

עו"ד רועי ברזילי: עוד הפעם. רגע, עוד פעם, לא שמעתי את המשפט הזה.

עו"ד דוד מנחם: אי הסדרת הרישום והתשלום.

עו"ד רועי ברזילי: לא שמעתי באמת את המשפט.

עו"ד דוד מנחם: תקרא. אצלך כתוב. אתה לא יודע לקרוא? לשמוע אתה לא שומע, גם לקרוא אתה לא יודע?

עו"ד רועי ברזילי: אז תקרא.

עו"ד דוד מנחם: ב-12.6,

מר שמואל לרמן: אוי, תעזוב.

עו"ד דוד מנחם: לא, יכול להיות שהוא לא רוצה תשובה, רק בשביל לשאול. מה אכפת לך? הוא מקבל תשובה כזו. זה מראה את הרצינות של השאלה שלו.

ב-12.6 נערכה פגישה אצל מנכ"ל העירייה, בנוכחות היועץ המשפטי של החברה הכלכלית, במהלכה הובהרו לשוכר ההשלכות של אי הסדרת העניינים האמורים – לרבות נקיטת הליכים משפטיים נגדו. בעקבות הפגישה סוכם על הסדר פריסת החוב. ב-25.6 הגיע השוכר פיזית לבניין העירייה, והעביר לידי לשכת המנכ"ל המחאות חדשות, אשר, לך אני אומר, התברר שהן לא מתאימות ומכיוון,

עו"ד רועי ברזילי: אולי תקרא מה שכתוב ב-

עו"ד דוד מנחם: אתה רוצה תשובה אמיתית או,

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא, אתה לא יכול לשנות את הנוסח שכתוב.

עו"ד דוד מנחם: שמעת? אני קובע.

עו"ד רועי ברזילי: תקרא את הנוסח שכתוב.

(צועקים ביחד)

מר שמואל לרמן: דוד, אני עכשיו עונה. אני לא מפריע. רק רגע. דוד, רק רגע. דוד, רק שניה אחת. אתה מפריע לי, מה זה אני מפריע לך? אני מנהל את הישיבה, אז אני עוד מפריע לך? תקשיב בבקשה, רק רגע,

רועי, תקשיב רגע אחד, תקשיב דקה. מותר לדוד מנחם לקרוא את התשובה כהלכתה, מתחילתה, ואחרי זה להוסיף מה שהוא רוצה. את זה הוא יכול לעשות. אבל הוא חייב להקריא אותה מתחילתה ועד סופה, מילה במילה. הוא יכול אחרי זה להרחיב אם הוא רוצה.

???: אבל לא תוך כדי.

מר שמואל לרמן: לא לשנות, אי אפשר. אתה חייב להקריא את התשובה כהלכתה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז תקרא אותה מהתחלה.

(מדברים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: שמעתי. שמעתי. שמעתי.

מר שמואל לרמן: מה, אתם רוצים שהוא יקריא רק את זה? הוא יקריא רק את זה. המטרה היא לתת תשובה טובה יותר.

מר ליעד אילני: שמוליק, היות ועו"ד שואקה לא פה והוא קפדן בענייני לוחות זמנים, אני רוצה לשמור על האינטרסים גם מהצד שלו. היו 8 ימים לענות על השאילתה.

עו"ד דוד מנחם: חברה, יפה, ליעד, אם אתם נאמנים למה שאמרתם כרגע פה, אז אני אגיד לכם, התשובה היתה, נכתבה לכם, הכתובה, ב-26 ליוני 2017. מה לעשות שמה-26 ליוני עד להיום חלפו כמה ימים והשתנו עובדות? אז אתם רוצים שאני אשקר אתכם?

(צועקים ביחד)

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז בסוף תוסיף את השינוי. תקרא ותוסיף את השינוי.

עו"ד גלעד שריר: תקריא את תשובת ראש העיר ותוסיף את העובדות המעודכנות.

עו"ד דוד מנחם: תקרא דבר שהוא לא נכון גם כשאתה יודע שהוא נכון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: דוד, תקרא ואחר כך,

מר ישראל זינגר: אלי, אלי,

(צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: אתה תופתע מהתשובה. אתה תופתע מהתשובה.

מר ישראל זינגר: מנחם, מכיוון שיש תשובה ויש תוספת שאני נתתי לדוד מנחם לקרוא.

עו"ד דוד מנחם: יפה.

מר ישראל זינגר: תמשיך.

עו"ד דוד מנחם: ורועי, אתה תופתע, אתה יודע למה? כי התוספת שלי תהיה הפוך ממה שאתה חושב שרצו לעשות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בסדר. מה זה משנה?

מר ישראל זינגר: לא משנה. תקרא. תקרא.

עו"ד דוד מנחם: תקשיב טוב. עכשיו, מכיוון שהשאילתה שהיתה אצלכם, התשובה עליה היתה ב-26,

מר ישראל זינגר: תקרא קודם עד הסוף.

עו"ד דוד מנחם: אז אני אחזור. ב-25.6 הגיע השוכר פיזית לבניין העירייה, והעביר לידי לשכת המנכ"ל המחאות חדשות, אשר תקפותן ומידת התאמתן עודנה נבדקת. השוכר מסר לעירייה המחאות בעבור תשלומי הארנונה עד לחודש אפריל 2017. באשר לניגוד העניינים שחל על מנהלת מחלקת הנכסים – תנוח דעתך (זה מפריע לי, צחי), באשר לניגוד העניינים שחל על מנהלת מחלקת הנכסים – תנוח דעתך כי ניגוד זה הוצהר והובהר מרגע כניסתה של הגברת דיין לתפקידה, ומשכך עבר הניהול השוטף של הנכס לידי החברה הכלכלית, למעט ענייני השכירות ותשלומי הארנונה, שכאמור מתנהלים ישירות מול העירייה.

עכשיו להוסיף. אתה בטח מצפה שאני אגיד –ולכן הוא בא ושילם והכול בסדר. אז תנוח דעתך, נהפוך הוא, אני מודיע לך שהתברר בבדיקה,

עו"ד רועי ברזילי: 3%?

מר ישראל זינגר: אל תפריע. אל תפריע, תן לו לקרוא את התוספת שהעברתי לו.

עו"ד דוד מנחם: אתה לא רוצה לדעת תשובה. בבדיקה שנערכה התברר שהוא גם לא עמד באורכה שנתנו לו. היו שם כמה ליקויים. ולכן הוא קיבל הודעה על הפסקת ההתקשרות עמו, הסכם השכירות בטל ושהוא נדרש לפנות את המושכר תוך 10 ימים. אתה מופתע, כי ציפית שתגיד שסידרנו לו איזה שהוא משהו.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מופתע.

עו"ד דוד מנחם: הבנת? אז תירגע.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

עו"ד רועי ברזילי: יש לי שאלה.

עו"ד דוד מנחם: תגיד כל הכבוד.

מר ישראל זינגר: דוד, עכשיו אני.

עו"ד גלעד שריר: שאלת ההבהרה היא, רועי, כאילו הבקשה שלך גרמה לחוק להתקיים? זה בעצם מה ש -

מר אדם קניגסברגר: כל הכבוד ...

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה, רועי, מה אתה רוצה להמשיך, אם אתה רוצה להמשיך?

עו"ד רועי ברזילי: יש עורכי דין באולם ויש אנשים שחתמו חוזה שכירות, אז לא הבנתי, החברה הכלכלית אינה צד בין העירייה לבין השוכר. מצד שני, החברה הכלכלית היא זו שהוציאה את מכתב ההתראה. ומצד שלישי, הסיכומים היו מול העירייה.

עו"ד גלעד שריר: קבלן משנה של העירייה.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני לא מצליח להבין. החברה הכלכלית,

מר ישראל זינגר: רגע, מה השאלה שלך?

עו"ד רועי ברזילי: הנה השאלה, אז הנה השאלה.

מר ישראל זינגר: בבקשה תשאל אותי, כן.

עו"ד רועי ברזילי: השאלה - זאת אומרת, החברה הכלכלית לא התקשרה בהסכם. החברה הכלכלית אינה צד בהסכם, אבל היא זו שמוציאה את מכתב ההתראה, אבל היא גם לא אחראית על גביית תשלומי השכירות והארנונה. אז איזה סוג של אחריות יש לחברה הכלכלית אם היא לא צד להסכם? מצד שני, היא מוציאה מכתבי התראה. ומצד שלישי, מי שגובה את הארנונה זה העירייה בכלל. ואז אומרים שאין ניגוד עניינים בין מחלקת הנכסים בעירייה, שהיא אמורה להיות על הנכסים. עכשיו,

מר ישראל זינגר: לא, לא, שאלת.

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע, לא, לא, עוד לא נגמר.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: אז השאלה היא כזאת,

עו"ד דוד מנחם: אין קשר, בין כל מה ששאלת אין קשר.

מר ישראל זינגר: לא משנה, אני אענה לו.

עו"ד רועי ברזילי: איך אין ניגוד עניינים בין השניים?

עו"ד דוד מנחם: משפטית אין קשר.

עו"ד רועי ברזילי: מה זה הסכם שכירות אם לא הדברים המהותיים, כמו שכירות, תשלומים? אם לא זה, מה זה הסכם השכירות, להחליט איך ייראה השלט על קפה רוטשילד?

מר ישראל זינגר: ברור. טוב, תודה רבה.

מר שמואל לרמן: הבנו. הבנו.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. עם התוספת שהבאתי כאן, אין לי יותר מה להוסיף.

מר שמואל לרמן: יפה. יופי.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, יכולת אבל להוסיף שאם בעקבות הפנייה שלו הגיע מכתב ופונה השוכר, אפשר להגיד גם מילה טובה על הפנייה.

עו"ד רועי ברזילי: עכשיו בכלל יהיה אפשר לגבות את הכסף? 400,000 שקל.

מר שמואל לרמן: הלאה. רועי, עזוב.

עו"ד רועי ברזילי: אפשר או שזה חוב אבוד? ומתי זה יגיע כחוב אבוד?

מר ישראל זינגר: גלעד, אם היה ענייני ולא קנטרני הייתי אומר לו את זה.

מר שמואל לרמן: למה אתה קופץ לפני העגלה? בוא תחכה תראה.

עו"ד גלעד שריר: אני חושב שהשאלה היתה ענייינית.

עו"ד רועי ברזילי: אני מכין את העגלה.

מר שמואל לרמן: וקשה לי להאמין שהעירייה ישר, בגלל שהוא הלך, תגיד שזה חוב אבוד. קשה לי להאמין.

עו"ד דוד מנחם: תגיד עוד שאילתה, רועי,

עו"ד רועי ברזילי: ייקח זמן, אבל אנחנו ניזכר ברגע הזה שאמרתי את הדברים האלה כבר לפני שנה והזהרתי מפני ההתקשרות הזאת, ועכשיו אנחנו מחויבים ב-400,000 שקל, לא כולל הארנונה.

מר ישראל זינגר: שאילתה נוספת.

מר שמואל לרמן: שאילתה של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא: " שטח ציבורי פתוח המיועד לשימוש הציבור בשעות הפנאי".

מר מוקי אברמוביץ: לא, זה של רועי ברזילי.

מר ישראל זינגר: קודם רועי. י"א.

מר שמואל לרמן: סליחה. סליחה. רועי, אני מתנצל.

יא. שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "החלטת העירייה לסגור שצ"פ"

מר שמואל לרמן: שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "החלטת העירייה לסגור שצ"פ". מוקי, בבקשה. סליחה, רועי.

מר מוקי אברמוביץ: זה בעצם שתי שאילתות – אחת נוגעת לפינוי שטח ציבורי והשניה לבית קונסטנט. לפנים משורת הדין, ראש העיר עונה על שתי השאילתות. לגבי פינוי ה-שצ"פ, תשובתו של ראש העיר לשאלה 1 ו-2 – העירייה בראשותי פועלת בהתאם להלטת בית המשפט בנושא. לגבי בית קונסטנט, לגבי השאלה – האם העירייה עומדת מעל החוק? התשובה היא – לא. לגבי הכשרת בית קונסטנט, התשובה היא – הליך הכשרת המבנים הופסק.

עו"ד רועי ברזילי: זה שני המבנים.

מר ישראל זינגר: רגע, אל תפריע לו.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אבל,

מר ישראל זינגר: אבל אל תפריע לו. אל תפריע לו.

מר מוקי אברמוביץ: לגבי בית קונסטנט, הכשרת המבנה הופסק.

עו"ד רועי ברזילי: כתוב מבנים.

ROI BARZILAI, ADV
Member of Ramat-Gan City Council

עו"ד רועי ברזילי
חבר מועצת העיר רמת-גן

20/6/2017

לכבוד,
מר ישראל זינגר
ראש העירייה

לכבוד,
מר משה בודאגה
מנכ"ל העירייה

הנדון: **שאילתה בנוגע להחלטת העירייה לסגור שצ"פ**

בהתאם להוראות סעיף 40 לפקודת העיריות (נוסח חדש) (להלן: "**הפקודה**") הריני לבקשך להשיב לי לשאילתה המוצגת להלן:

שאילתא זו מתייחסת להחלטות שונות שעניינם החלטות הסותרות הליכי תכנון מקובלים החלטה אחת הנוגעת להקמת שני גני ילדים מבלי שניתן קודם לכן היתר ו/או היתר לשימוש חורג וכן למנוע שימוש במגרש המהווה שצ"פ בהתאם לתכנית העירונית בבלך:

לאחרונה הוגשה עתירה מנהלית על ידי אחדים מתושבי העיר המתגוררים ברח גבעתי ברמת חן לפיה על העירייה למנוע שימוש במגרש הכדורגל בבלך בשעות וזמנים מסוימים. בתשובת העירייה לעתירה הודיעה העירייה כי בכוונתה להמשיך ולמנוע את השימוש במגרש בימים ושעות מסוימות. אבקשך להשיב:

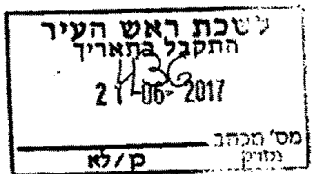
1. אכן, אתה ו/או מי מטעמך פעלתם על מנת למנוע גישה למגרש בשבתות ובמועדים אחרים, על ידי הקמת גדר ושער הניתן לנעילה וכן הופעל כנגד הנוער פיקוח עירוני. האם בעלי הבית הסמוך לחצר הינו פעיל בחירות של רשימתך למועצת העיר?
2. היות ושטח המגרש מהווה שצ"פ, לפחות בחלקו העיקרי. נשאל, מכוח איזו הוראה חוקית מוסמך או רשאי ראש העיר או מי מטעמו למנוע מעבר ושימוש בשטח ציבורי פתוח?

בנייה ללא היתר וללא שימוש חורג

לאחרונה (16.5.2017) פניתי אליך במכתבי הנושא את הכותרת "הפיכת בית הספל יוסף קונסטנט לצורכי גן ילדים", כמו כן, הועבר לידך מכתב נוסף מיום 13.6.2017 הנושא את הכותר: "שימוש ללא היתר במקלט ברח' שרת 47", גם לגביו לא נתנה כל תגובה מצדך. עד כה טרם התקבלה כל תשובה או תגובה בעניין זה מאף אחד מהגורמים המכותבים לשני המכתבים. מהעדר התשובה וכן מהעדר קיומו של היתר ולמיטב ידיעתי אף בקשה, נדמה שבשני המקרים אין היתר להקמת הגנים, אבקש לאשר בתשובתך כי אלה העובדות. מבלי לפגוע בחשיבות ונחיצות הקמת הגנים, אני סבור שעל העירייה לפעול כדין וכמתחייב מרשות מנהלית לא כל שכן רשות הממונה גם על האכיפה בתחומי הבנייה:

3. ככל ואלה הן העובדות אבקש לקבל את תשובתך האם אתה באמת סבור כי עיריית רמת גן עומדת מעל החוק בכל הקשור בשימוש בנכסיה?
4. מדוע לא הופסק הליך הכשרת המבנים שעה שאין בידי העירייה היתר כדין ולא מוצו ההליכים התכנוניים או הליכי הרישוי הדרושים. האם בכוונת העירייה לפעול בהתאם למתחייב על פי כל דין ולפרסם כנדרש בקשה לשימוש חורג מהיתר/תכנית?
5. אבקש להבין מתי הינך מתכוון לעמוד בהוראות הדין המחייבות אותך או מי מטעמך להשיב לפניות של חבר מועצה, בהתייחס למכתביי בהתחשב בזמן הנקוב בדין?

רועי ברזילי, עו"ד
חבר מועצת העיר

משרד: ארלוזורוב 1, רמת-גן. טלפון: 077-5150337, פקס: 077-5150338, 1 Arluzurov St. ,Ramat-Gan, Israel
נייד/Mobile: 052-6064528 אתר האינטרנט של הסיעה www.yrg.co.il Email:
roibarzilay@hotmail.com

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

ב' תמוז תשע"ז
26 יוני 2017
סימוכין : 2017-0001-254

לכבוד
מר רועי ברזילי
חבר מועצת העיר

הנדון : **מענה לשאילתא מיום 20 ביוני 2017 (436)**
בנושא החלטת העירייה לסגור שצ"פ

1-2. העירייה בראשותי פועלת בהתאם להחלטת בית המשפט בנושא.

3. לא.

4. הליך הכשרת המבנים הופסק.

5. תמיד עמדתי ואעמוד בדרישות החוק

ב ב ר כ ה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

מר ישראל זינגר: אתה תקשיב מה שהוא אמר. אחרי זה, יש לך הערות – תשאל אותי.

עו"ד רועי ברזילי: אבל שיקריא את התשובה.

מר ישראל זינגר: אל תפריע,

עו"ד רועי ברזילי: שיקריא את התשובה.

מר ישראל זינגר: רגע, רועי, אתה רוצה שנעבור לשאילתה הבאה?

עו"ד רועי ברזילי: מה רשום שם?

מר ישראל זינגר: לא, כי אני צריך לענות. הוא רוצה יהסתלבטי.

מר מוקי אברמוביץ: לא היית לוקח אותך כעורך דין על דו"ח תנועה, אתה יודע?

עו"ד רועי ברזילי: אז אני אשאל אותך שאלה פשוטה – מה כתוב בתשובה?

מר ישראל זינגר: אתה לא חייב לענות לו. תמשיך.

מר ליעד אילני: מה זה ההתבטאויות האלה? אני לא מבין. אדם,

מר שמואל לרמן: מוקי, תקריא לו את התשובה כהלכתה. אתה רוצה להרחיב – מותר לך.

מר מוקי אברמוביץ: הקראתי, הקראתי,

מר שמואל לרמן: כהלכתה.

מר מוקי אברמוביץ: הקראתי. ואחרי שהוא אמר לי שזה רק מבנה אחד, אז תיקנתי למבנה אחד.

מר שמואל לרמן: או קיי.

עו"ד רועי ברזילי: מי אמר את זה?

מר שמואל לרמן: אז הקראתי את התשובה.

עו"ד רועי ברזילי: אז התשובות משתנות תוך כדי תנועה. אני לא מבין איך זה עובד.

מר ישראל זינגר: טעות סופר.

עו"ד רועי ברזילי: טעות סופר ש-מה?

מר דני גולדשטיין: אבל השאילתה היא לראש העיר.

מר שמואל לרמן: מה זה משנה לך? הוא ענה לך.

עו"ד רועי ברזילי: לא, הוא לא ענה לי. הוא עונה לציבור.

מר ישראל זינגר: הוא לא מתכוון בכלל.

עו"ד רועי ברזילי: שיענה את התשובה שרשומה בפרוטוקול.

מר שמואל לרמן: זה נכנס לפרוטוקול.

מר ישראל זינגר: מוקי, תמשיך עד הסוף, לא משנה מה הוא אומר,

עו"ד רועי ברזילי: יש לזה משמעות.

עו"ד דוד מנחם: עונים לך את התשובות האמיתיות.

מר ישראל זינגר: תמשיך לקרוא.

עו"ד דוד מנחם: עונים לך את התשובות האמיתיות.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אומרים את התשובות שנוחות לו כרגע. התשובות שנוחות לו כרגע.

עו"ד דוד מנחם: תשובות,

עו"ד רועי ברזילי: אל תבלבל את המוח. זה תשובות שנוחות לו כרגע.

עו"ד דוד מנחם: אבל זה מוקלט.

עו"ד רועי ברזילי: אני רוצה שתקריא את התשובה שרשומה פה.

מר שמואל לרמן: דוד, מספיק.

עו"ד דוד מנחם: אתה צריך להשתיק אותו.

מר שמואל לרמן: אבל לא יכול להיות שאתה כל היום, אתה לא מפסיק רגע לדבר.

עו"ד דוד מנחם: אתה נותן לו לדבר.

מר שמואל לרמן: אבל אני מנהל את הישיבה, נכון?

עו"ד דוד מנחם: אתה מנהל אותה לא טוב. שמעת? אתה מנהל אותה לא טוב. אתה מנהל אותה לא טוב.

(צועקים ביחד)

מר ישראל זינגר: אבל הוא לא צריך לתת פרובוקציות.

מר אדם קניגסברגר: יש לך יושב ראש.

מר ישראל זינגר: הוא לא הצליח להשתיק. תמשיך לקרוא בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: מה הבעיה לענות למה שאתם כתבתם?

מר שמואל לרמן: רועי, אתה, תקשיבו לי רגע.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני מבקש תשובה פשוטה שכתובה כאן.

מר ישראל זינגר: רגע, אם אתה תפריע באמצע לא ימשיכו לקרוא את השאילתה. תמשיך לקרוא את התשובה וזהו.

מר מוקי אברמוביץ: לגבי שאלה 5 – האם ראש העיר מתכוון לעמוד בהוראת הדין? תמיד עמדתי ואעמוד בדרישות החוק.

עו"ד רועי ברזילי: טוב. אז יש שתי אפשרויות, או שאני אתייחס לדברים שמוקי אמר לי,

מר ישראל זינגר: לא, אתה תשאל שאילתה קצרה,

עו"ד רועי ברזילי: לא, שניה רגע, אתה תקשיב,

מר ישראל זינגר: לא, אתה תשאל,

עו"ד רועי ברזילי: אתה תקשיב לי רגע.

מר ישראל זינגר: אני עובר לשאילתה הבאה.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני מבקש,

מר ישראל זינגר: אתה יכול לבקש מה שאתה רוצה.

(צועקים ביחד)

מר ליעד אילני: שמוליק, מי מנהל את הישיבה?

מר דני גולדשטיין: מי מנהל את הישיבה?

עו"ד רועי ברזילי: אדוני היו"ר,

מר שמואל לרמן: אני.

מר ליעד אילני: אז שלא ידבר.

מר ישראל זינגר: ראש העיר מותר לו מתי שהוא רוצה.

מר דני גולדשטיין: זה לא נכון.

עו"ד רועי ברזילי: לפני שפתחתי את הפה, מוקי, במקום לענות ענייניות תקף אותי באופן אישי, שהוא לא היה נותן לי אפילו להגיש בשמו דו"ח תנועה. אני חושב שזו אמירה מעליבה. אני חושב שראוי שאני אתייחס כאן עכשיו, כי זו גם פגיעה בשמי הטוב, גם פגיעה במקצוע. אם הוא בחר,

מר ישראל זינגר: מותר לך בסוף הישיבה.

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע, לא,

מר ישראל זינגר: מותר לך בסוף הישיבה, אם הוא ארשה לך. אם הוא ירשה לך.

עו"ד רועי ברזילי: היות והוא התייחס אלי אישית,

מר ישראל זינגר: תפנה אליו.

מר שמואל לרמן: רועי,

עו"ד רועי ברזילי: בסוף הנושאים. כלומר, בסוף ה -

מר ישראל זינגר: הוא יגיד לך מה הוא רוצה.

מר שמואל לרמן: די, ישראל, אני לא יכול רגע ל -

עו"ד רועי ברזילי: אם אתה חושב, אדון מוקי,

מר שמואל לרמן: תקשיב רגע.

עו"ד רועי ברזילי: אם אתה חושב שזו הדרך להתמודד עם שאלות עם קצת ביקורת, לפגוע באדם באופן ישיר, אז תסלח לי, אתה לא ראוי.

מר מוקי אברמוביץ: אני מתנצל שפגעתי בך, לא לזה התכוונתי. התכוונתי,

מר שמואל לרמן: בסדר. יופי.

מר מוקי אברמוביץ: שהקראתי את התשובה במלואה ואחר כך תיקנתי בעל פה את מה שנאמר לי כדי שהתשובה תהיה מדויקת. תודה.

עו"ד רועי ברזילי: היא לא מדויקת.

מר מוקי אברמוביץ: בסדר.

עו"ד רועי ברזילי: התשובה היתה מדויקת לפני כן.

מר מוקי אברמוביץ: או קיי.

מר ליעד אילני: ... התנצלות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> די, ליעד, בשביל מה אתה מתערב? ליעד. ליעד.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> ושאלת ההבהרה היא כזאת.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בשביל מה אתה גם מתערב? רועי מסתדר כרגע. תן לו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> היות והתשובה, לפחות בסעיף 5, אמרה – תמיד עמדתי ואעמוד בדרישות החוק. והתשובה בסעיף 4 – הליך הכשרת המבנים הופסק. אז אם הכשרת המבנים הופסק, אם אתה עובד על פי החוק, למה היה צריך להפסיק את הכשרת המבנים? כלומר, הכול בסדר. החוק, אתה מכבד אותו גם בסעיף הראשון וגם בסעיף החמישי. אם כך, למה הפסקת את העבודה במבנים? רועי ברזילי מבלבל לך את המוח, אתה עובד חוקי, תישאר עם האמת שלך. למה הפסקת את העבודה במבנים?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> מכיוון שאומרים ...

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אבל פעלת לפי החוק.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אתה לא אמור להתערב בכלל, דוד? אתה לא אמור להתערב.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> ...

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אתה לא אמור לענות.

(השתקת מיקרופונים)

<u>מר שמואל לרמן:</u> דוד, אני לא יכול ככה עם ההתנהלות שלך. אי אפשר. אתה לא עונה במקום כל אחד. דוד, אתה לא עונה במקום כל העולם

פה. דוד, מספיק. אתה אל תדבר אליו. אני לא מרשה לו לענות לך ואתה אל תדבר אליו.

מר ליעד אילני: למה הוא מתערב?

מר שמואל לרמן: אני מסכים איתך, לחלוטין, לחלוטין, בעניין הזה. מספיק. די. די, מספיק. מספיק. אף אחד לא הבין את התשובה פה, בחייך.

עו"ד רועי ברזילי: I rest my case.

מר משה רווח: השורה התחתונה – זה נשאר בית קונסטנט, זה נשאר של המוזיאונים וזה החשוב. זה הכול. זו השורה התחתונה.

עו"ד רועי ברזילי: לא, זה שני מבנים.

מר משה רווח: מבנה אחד.

מר שמואל לרמן: לשבת בבקשה. אסור לכם לדבר מילה.

קהל: למה?

מר שמואל לרמן: למה? כי זה הנוהל בישיבות מועצת עיר.

מר דני גולדשטיין: זה החוק.

מר שמואל לרמן: לפי פקודת העיריות. מי שיפריע – יוצא.

מר משה רווח: יאללה, בוא נעבור לשאילתה הבאה.

מר שמואל לרמן: זה הנוהל.

קהל: הם פרצו לנו לבית, הם פתחו שער לתוך הבית שלי וזה רכוש שלי בטאבו. וזינגר אמר שהעבודות הופסקו. הפועלים עדיין עובדים שם.

מר משה רווח: זה לא יהיה, גברתי, זה לא יהיה.

עו"ד דוד מנחם: זה ייעצר .

מר משה רווח: זה ייעצר. גברתי, זה לא יהיה.

עו"ד דוד מנחם: זה לגביכם? יש שם עבודות שהם לא בסדר? אז הם ייעצרו. אמרו להם שיעצרו.

מר שמואל לרמן: בבקשה להוציא את מי שצריך לצאת.

מר משה רווח: גברתי, זה לא יהיה.

מר אדם קניגסברגר: תגיד לי, מה אנחנו פה, מערכת בחירות?

עו"ד דוד מנחם: ישראל, אתה צריך לבוא אלי.

מר משה רווח: זה לא יהיה. זה לא יהיה.

עו"ד דוד מנחם: אני אומר לך, בכנות. מחר יום ששי. יום ראשון.

מר שמואל לרמן: בסדר גמור. אבל זה לא לישיבת מועצה. אולי אתם צודקים, אבל זה לא חלק מישיבת,

קהל: כתבנו לפניות הציבור, כתבנו ל -

מר שמואל לרמן: 100%.

מר אלי מוסרי: רועי, אתה מבין? תעריך.

קהל: כתבנו למבקר העירייה.

עו"ד דוד מנחם: תכתבי לי.

קהל: ולא קיבלנו שום תשובה.

קהל: המזכירה של מבקר העירייה סילקה אתנו מהמשרד שלה. אנחנו התקשרנו למוקד, התקשרנו למוקד, המוקד אומר לנו – גברת אילנה – הוא מזהה את השיחות שלנו, הוא מזהה את השיחות שלנו ומנתק. הוא לא רוצה להעביר אותנו.

עו"ד דוד מנחם: יטופל. תפנו אלי.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: רבותי, כרגע אין ישיבה. אנחנו בהפסקה עד שהדיון ייצא. רבותי, נא לצאת. ליעד, בחייך, מה, אתה כל דבר חייב להעיר משהו? חזרנו לישיבה. הלאה.

יב. שאילתה של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא: "שטח ציבורי פתוח המיועד לשימוש הציבור בשעות הפנאי"

מר שמואל לרמן: אנחנו כרגע נמצאים בשאילתה של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא: "שטח ציבורי פתוח המיועד לשימוש הציבור בשעות הפנאי". משה, בבקשה.

מר משה רווח: תשובתו של ראש העיר: מדיניותי כראש העיר היא לפתוח את בתי הספר והמגרשים לשימוש הציבור, תוך התחשבות בכלל ציבור התושבים, ותוך הקפדה על אי גרימת ונדליזם ועמידה בחוק הרעש. לאור זאת, המגרשים נפתחים בימים ובשעות קבועות. באשר למגרש של תיכון "בליך" בשכונת רמת חן, הוחלט כי הוא יועמד לרשות הציבור בימי חול, לאחר שעות הפעילות של בית הספר, ובשישי עד כניסת השבת. פעמיים בשבוע, בימים ג' ו-ה', תודלק התאורה עד השעה 21:00. המגרש יהיה סגור בשבת, ולא ייעשה שיתוף ציבור לפי שעה כפי שהתכוונו, וזאת בהתאם להנחיות בית המשפט. בהקשר זה אוסיף כי בדיון מקדמי שנערך ב-19.6 בבית המשפט המחוזי בנוגע לשימוש העירייה במגרש תיכון "בליך", קבע בית המשפט שהעירייה בהחלטותיה עד כה נהגה במידת הסבירות הציבורית הנכונה, וכי עירוב רשויות החוק בעניין זה מיותרת. העירייה התבקשה לקיים הידברות בין כל הגורמים הרלוונטיים, בכדי למצוא פיתרון לשביעות רצון כל הצדדים. במידה ולא תתקבל החלטה מוסכמת עד אוגוסט, מוסמכת העירייה לקבל החלטה על דעת עצמה. אני בטוח שפיתרון מוסכם בין הצדדים יהיה ראוי, מכבד ומכובד על כולם. בעניין הטענות על חוקיות המהלך, אני משוכנע שקביעתו של בית המשפט בעניין זה מדברת בעד עצמה.

אריה מזרחי חבר מועצת העיר ר"ג

16.6.17

לכבוד: ראש העיר מר ישראל זינגר

השצ"פ. הינו שטח ציבורי פתוח המיועד לשימוש הציבור בשעות הפנאי.

לא יתכן סגירתו לציבור והטלת מגבלות לא חוקיות. מסיבות לא עיניניות . ויש לנהוג על פי חוק הרעש והסדר הציבורי. מבלי לפגוע בציבור. לא יתכן בשכונה כמו רמת חן שיסגרו את המגרשים הפתוחים וילדים יסכנו את חייהם בטיפוס על גדרות כדי לשחק במגרש שאמור להיות פתוח על פי החוק. בגלל שכן בעל קשרם בעירייה.

יש את חוק הרעש והסדר הציבורי. ולהגביל את השימוש אך לא לסגור לחלוטין.

כפי שנהוג בעיר ת"א ובערים אחרות בארץ.מגרשי הספורט בבתי הספר ובשצ"פ פתוחים לציבור עד 22.00 בלילה בהתאם לחוק. ובגנים עד חצות.

לתשובתך אודה

אריה מזרחי

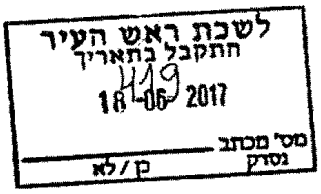
העתקים:

מנכ"ל העירייה - מר משה בודגה

מבקר העירייה - מר דני רייף

היועמש - עו"ד דוד שוואקה

מתאמת המועצה - עו"ד רעות בנק אלון

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

א' תמוז תשע"ז
25 יוני 2017
סימוכין: 2017-0001-249

לכבוד
מר אריה מזרחי
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתא מיום 16 ביוני 2017 (419)**
בנושא שטח לציבורי פתוח (שצ"פ) בשכונת רמת חן

מדיניותי כראש העיר היא לפתוח את בתי הספר והמגרשים לשימוש הציבור, תוך התחשבות בכלל ציבור התושבים, ותוך הקפדה על אי גרימת נדליזם ועמידה בחוק הרעש. לאור זאת, המגרשים נפתחים בימים ובשעות קבועות.

באשר למגרש של תיכון "בליך" בשכונת רמת חן, הוחלט כי הוא יועמד לרשות הציבור בימי חול, לאחר שעות הפעילות של בית הספר, ובשישי עד כניסת השבת. פעמיים בשבוע, בימים ג' ו-ה', תודלק התאורה עד השעה 21:00. המגרש יהיה סגור בשבת, ולא ייעשה שיתוף ציבור לפי שעה כפי שהתכוונו, וזאת בהתאם להנחיות בית המשפט.

בהקשר זה אוסיף כי בדיון מקדמי שנערך ב-19.6 בבית המשפט המחוזי בנוגע לשימוש העירייה במגרש תיכון "בליך", קבע בית המשפט שהעירייה בהחלטותיה עד כה נהגה במידת הסבירות הציבורית הנכונה, וכי עירוב רשויות החוק בעניין זה מיותרת. העירייה התבקשה לקיים הידברות בין כל הגורמים הרלוונטיים, בכדי למצוא פתרון לשביעות רצון כל הצדדים. במידה ולא תתקבל החלטה מוסכמת עד אוגוסט, מוסמכת העירייה לקבל החלטה על דעת עצמה.

אני בטוח שפתרון מוסכם בין הצדדים יהיה ראוי, מכבד ומכובד על כולם.

צר לי שגורמים בעלי אינטרס פוליטי עושים שימוש ציני במחלוקת לגיטימית בין תושבים – בניגוד לתפיסתנו של שיח והידברות ובניגוד להנחיות בית המשפט.

בעניין הטענות על חוקיות המהלך, אני משוכנע שקביעתו של בית המשפט בעניין זה מדברת בעד עצמה.

ב ב ר כ ה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
www.ramat-gan.muni.il לשירותך: מוקד 109 מיישבוק: עיריית רמת־גן

ישראל, גם דעתי שלא צריך לסגור מגרשי ספורט, צריך להשאיר אותם פתוחים כמו שאנחנו נוהגים. יש לנו מצוקה גדולה, מצוקת קרקע מאד גדולה, אין לנו עתודות קרקע, ולכן בתי הספר משמשים כספורטקים קטנים שמאפשרים לילדים, לנוער, לציבור, אחרי שעות הפעילות לבוא ולעשות ספורט. כי כמו שאמרתי, יש לנו חיסרון. ודבר נוסף, בשכונות עתידיות, בדברים עתידיים שאנחנו מתכוונים לתכנן ולבנות, אנחנו חייבים לשים את הדגש על מגרשי הספורט למען הציבור. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: תודה רבה.

מר דני גולדשטיין: שמוליק, יש משהו שאני לא מבין. השאילתה מכוונת אך ורק לראש העיר. מה זה התוספות האלה? מאיפה הן נובעות? למה הן צריכות,

מר משה רווח: סליחה,

מר דני גולדשטיין: לא, לא, לא אליך אישית. לא אליך אישית.

מר משה רווח: אני אגיד לך. דני, אני אענה לך.

מר דני גולדשטיין: קודם זה היה מנחם.

מר משה רווח: דני, אני יכול לענות לך אישית.

מר דני גולדשטיין: שאילתה היא לראש העיר.

מר שמואל לרמן: אני אגיד לך,

מר רמי פדלון: יש לנו הזדמנות לדבר, מה אתה רוצה?

מר דני גולדשטיין: אם אתם רוצים לדבר, תגידו – אנחנו רוצים לדבר. אבל אנחנו מתבלבלים.

מר שמואל לרמן: דני, אני אגיד לך.

מר אביהוא בן משה: זה הדובדבן שבקצפת. תהנה מהדובדבן.

מר שמואל לרמן: דני, אני אגיד לך. הוא יכול לקרוא את תשובת ראש העיר, הוא חייב קודם כל לקרוא את תשובת ראש העיר כלשונה, וזה מה שהוא עשה. מותר לו להרחיב לגופו של עניין כדי לתת לך הבהרה יותר טובה. הרי זה לטובת העניין. הוא לא מצמצם, הוא מרחיב.

מר דני גולדשטיין: לא, כי זה גורר. אחר כך דוד מנחם פתאום עונה לרועי.

עו"ד דוד מנחם: לא אחר כך, לפני כן. לפני ואחרי.

מר שמואל לרמן: טוב, יאללה. שאלה של אריה זו?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: שאלת הבהרה, אריה?

מר דני גולדשטיין: שיכניס את הכול בתשובה. שהוא יהיה שותף לתשובה.

מר שמואל לרמן: מה זה משנה? הרי זה נכנס לפרוטוקול שכולו חתום, אז דני, זה לא משנה אם זה נכנס בדף התשובה או בפרוטוקול חתום. זה הרי אותו דבר.

מר דני גולדשטיין: זה פשוט למען הסדר הטוב.

מר שמואל לרמן: זה אותו דבר. הרי גם הפרוטוקול חתום. זה לא רק שהדף לא נכנס. אריה.

מר אריה מזרחי: קודם כל, אני מקבל חלק מהדברים שאמרו. וחשוב מאד, שכמו שמשה אמר, יתווספו מגרשים ויתווספו מקומות לשעות הפנאי לילדים. יש לנו מצוקת מקומות, אני זוכר בילדותי, היו הרבה מאד מגרשים פתוחים. אני מברך על כל תוספת שתתן לתושבים וייתן מענה לילדים בשעות אחה"צ, בעיקר בימי החופש הגדול. ואני מבקש שישתדלו לפתוח את המגרשים, לתת להם, ועד שעה 21:00 זה בסך הכול שעה אחת של החושך. לפי דעתי זה לא מספיק. אדוני ראש העיר, חוק הרעש מתייחס מאחרי שעה 23:00.

מר משה רווח: אבל תמיד צריך לאזן, אתה יודע, אין חד חד ערכי, תמיד איזון בין דרישות התושבים לבין,

מר אריה מזרחי: אני מעיר לגופו של עניין. חוק הרעש מתייחס עד שעה 23:00 בלילה. אפשר לעשות פשרה ל-22:00 בלילה.

מר ישראל זינגר: א', אנחנו בהחלט, מסכים עם שניכם, נבדוק את זה, כולל שימוש עשינו גם בשנה שעברה גם באולמות הספורט לקהילות השונות. צודק.

מר משה רווח: זו שאילתה טובה, אגב.

מר רמי פדלון: אתה הזמנת אותה. הזמנת אותה.

מר משה רווח: מסכים לכל מילה.

מר ישראל זינגר: הלאה. שאילתה הבאה.

יג. שאילתה של ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא: "פעילות ספורט בוקר לקהל הרחב בפארקים העירוניים"

מר שמואל לרמן: שאילתה של ד"ר שולמית ביסמנובסקי חברת מועצת העיר בנושא: "פעילות ספורט בוקר לקהל הרחב בפארקים העירוניים". משה.

מר משה רווח: תשובתו של ראש העיר: בפארקים העירוניים מתקיימות כל העת פעילויות ספורט מגוונות. בין היתר נערכות הפעלות ספורט שכונתיות בגינות שונות בעיר, "בוקר של כושר" בפארק הלאומי, טאי צ'י בפארק מרום נווה ובשיכון הוותיקים, ריצה בפארק הלאומי, אופניים בפארק הלאומי וכיו"ב. בנוסף מתקיימים בפארקים העירוניים אירועים כגון מרוץ ספארי רמת-גן, יום ההליכה העולמי, ניווט ספארי רמת-גן וכדומה. אנו מברכים,

מר דני גולדשטיין: העירייה בראשותי מברכת,

מר משה רווח: על כל יוזמה לקידום תרבות הספורט בקרב קהלים רחבים ככל הניתן, ומקדמת מיזמים שונים בתחום באמצעות מחלקת הספורט בניהולו של מר רמי לוי ובראשותי כמחזיק תיק הספורט.

עכשיו זו ההוספה שלי כמובן – המדיניות שלנו לייצר כמה שיותר פעילויות, כי אני חושב שברגע שאנחנו נייצר יותר פעילויות, אנחנו נגרום לפעילות ספורט בקרב התושבים שלנו. וגם, אנחנו היום נמצאים מעל 23 גינות כושר שעשינו ברחבי העיר, כדי לייצר כל הזמן נגישות ולעודד ספורט בקרב התושבים, אם זה הקטנים ואם זה הגדולים. יש לנו אפילו, כשאנחנו היום מייצרים גינת כושר, אנחנו בוחנים מתקנים נייחים ומתקנים פעילים למבוגרים וגם כמובן לצעירים, כדי שזה יענה על כל הצרכים של התושבים. זוהי הראייה שלנו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי
חברת מועצת העיר

20.6.17

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש העיר
רמת גן

הנדון: שאילתא בנושא:
פעילות ספורט בוקר לקהל הרחב בפארקים העירוניים

ידוע לכל, שבריאות הציבור חשובה לעיר בדיוק כמו החינוך של ילדי העיר אם לא יותר מכך.
ידוע עוד שפעילות גופנית חורמת לעלייה בעמידות המערכת החיסונית, לירידה במשקל למצב רוח מרומם ועוד...
שאלתי :
האם מתקיימת בפארקים ברמת גן פעילות ספורט בבוקר לקהל הרחב כגון: יוגה, טאי צ'י צ'יקונג וכד'?
אם כן באילו פארקים ובאילו שעות?
אם לא – האם מקובל עליך להתחיל בפעילות כזו בה ישמחו ילדים, נוער ומבוגרים רבים לקחת בה חלק - החל מתחילת חופשת הקיץ הבאה עלינו לטובה והמשך לאורך כל השנה?

בתודה ובכבוד רב,
ד"ר שולמית ביסמנובסקי
מומחית לחינוך
וחברת מועצת העיר

העתק: מנכ"ל העירייה – מר משה בודאגה

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
21-06-2017
מס' מכתב
נסדק כן / לא

נייד: 050-7228553 Email: shulamitbis@gmail.com

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

עיריית רמת־גן

בי תמוז תשע"ז
26 יוני 2017
סימוכין: 2017-0001-260

לכבוד
גברת שולמית ביסמנובסקי
חברת מועצת העיר

הנדון: **מענה לשאילתא מיום 20 ביוני 2017 (433)**
בנושא פעילות ספורט בוקר לקהל הרחב בפארקים העירוניים

בפארקים העירוניים מתקיימות כל העת פעילויות ספורט מגוונות. בין היתר נערכות הפעלות ספורט שכונתיות בגינות שונות בעיר, "בוקר של כושר" בפארק הלאומי, טאי צ'י בפארק מרום נווה ובשיכון הוותיקים, ריצה בפארק הלאומי, אופניים בפארק הלאומי וכיו"ב. בנוסף מתקיימים בפארקים העירוניים אירועים כגון מרוץ ספארי רמת-גן, יום ההליכה העולמי, ניווט ספארי רמת-גן וכדומה.

העירייה בראשותי מברכת על כל יוזמה לקידום תרבות הספורט בקרב קהלים רחבים ככל הניתן, ומקדמת מיזמים שונים בתחום באמצעות מחלקת הספורט בראשותו של מר רמי לוי.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשירותך: מוקד 109 מיינטרק: עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: השאלה שלי, תודה רבה על התשובה. השאלה שלי התייחסה לא לימי פעילות כמו מרוץ ספארי או יום הליכה או ניווט ספארי, שזה חד פעמי, או שני שיעורי כושר בפארק. אני דיברתי על יום יום, פעילות ב-6 או 7 בבוקר, פעילות טאי צ'י, צ'י קונג, יוגה, או הליכה מאורגנת, עם מדריך כל יום שמופיע בפארקים,

מר משה רווח: יש לנו קבוצות הליכה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רק שניה. ושכל הציבור יוכל להיות בפארקים ב-6-7 בבוקר לפני יום העבודה לעשות ספורט – טאי צ'י, צ'י קונג ויוגה וכו'. ואני חישבתי את זה, שאם רק תשקיעו 96,000 שקל בשנה ל-2 מדריכים ביום, מדריך אחד ב-6 או 7 בבוקר בפארק הלאומי, מדריך אחד במרום נווה, ביחד יש לכם 96,000 שקל בשנה שאפשר להשקיע את זה גם מהאירועים, גם תרבות, גם ספורט, וכל הציבור יוכל לעשות ספורט בחינם, על חשבון העירייה כמובן, ואנחנו נהפוך את הילדים לבריאים יותר, את הנוער, את המבוגרים, במיוחד עכשיו לאור חודשי הקיץ, שהילדים פשוט יישבו מול הטלביזיה הרבה מאד שעות. אני חושבת שזה מאד מאד. חשוב ואני חושבת שאם ראש העיר כתב שהוא מקדם ומברך כל יוזמה, אני אשמח מאד אם תרים את הכפפה, ראש העיר.

מר ישראל זינגר: אז אני מציע, אם אכן,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה לא הרבה כסף.

מר ישראל זינגר: אם אכן אלה הנתונים, אז אני מבקש כבר אם אפשר, יום ראשון בבוקר, דליה, שרמי לוי ייצור קשר, אם אלה הנתונים, זה נראה לי באמת סכום,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זעום ותוצאות מעולות.

מר ישראל זינגר: יותר מסביר לעומת מה שאפשר, ולראות אם אכן זה כך,

מר שמואל לרמן: נבדוק את העניין, ישראל.

מר ישראל זינגר: אבל כבר ביום ראשון בבוקר.

מר דני גולדשטיין: אגב, מי שהיה בסין, אין פארק ציבורי שזה לא מתקיים.

מר משה רווח: שולמית, אני בעד.

מר שמואל לרמן: אין בעיה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני שמחה.

מר משה רווח: אני בעד.

מר שמואל לרמן: יופי. הלאה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז אפשר לדבר ביום ראשון ולהתחיל להריץ את ה-

מר ישראל זינגר: הכדור הוא אצלנו. רמי לוי, מנהל מחלקת ספורט,

מר שמואל לרמן: הנה, דליה פה.

מר ישראל זינגר: יתקשר אלייך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני אתן לך את הנתונים ותראו איך שאפשר לעשות את זה בפחות מ-100,000 שקל לשנה.

מר שמואל לרמן: יופי, שולמית, 100%.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תודה רבה.

עו"ד שי בכור: אני רוצה לחזק את הדברים של שולמית ושל ראש העיר.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה שניה,

מר אלי מוסרי: מה אתה קופץ?

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, רגע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מה אכפת לך?

מר אדם קניגסברגר: מה זה הדבר הזה?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל מה אכפת לך? הוא רוצה לחזק את הדברים שלי. אדם, אני לא אחזק אותך גם כן. אדם, מעכשיו אני לא מחזקת אותך. אתה לא רוצה שיחזקו אותי, אני לא מחזקת אותך.

מר שמואל לרמן: שי, תעזוב, לא,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מה זה אכפת לך? הוא רוצה לחזק אותי. מה אכפת לך?

עו"ד שי בכור: מה קרה? רוצים לעשות דבר חיובי. עד שסוף סוף ראש העיר נותן לכם, האופוזיציה, לוקח את הרעיון, מאמץ אותו, מחבק אותו, קובע פגישה, אני אומר שזה רעיון חיובי, אתם אומרים לי – לא, אל תגיד את זה.

מר שמואל לרמן: לא. מצוין.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, לא, לא, תמשיך.

עו"ד שי בכור: אני מחזק את הרעיון של שולמית. ואני יכול להגיד שגם אנחנו כמחלקת נוער וצעירים נוכל להביא חבר'ה צעירים לפעילויות האלה, זה רעיון מצוין, תקציב נמוך. הדבר הזה באמת כדאי לקדם את זה. שולמית, כל הכבוד.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תודה רבה.

מר אדם קניגסברגר: גם אני חושב ככה.

מר שמואל לרמן: אתה צודק, אי אפשר שכל אחד יעיר משהו. אתה צודק לחלוטין.

עו"ד רועי ברזילי: אז מה אתה מתכוון לעשות בנדון?

מר אדם קניגסברגר: גם בצפון העיר בשכונת תל בנימין. גם בשכונת תל בנימין צריך טאי צ'י.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רווח, אפשר ביולי כבר לפתוח את זה. ב-1 ליולי.

מר משה רווח: אני מוכן להביא תקציב לראש העיר בנושא הזה. צריך לקבל אישור של ראש העיר.

עו"ד דוד מנחם: שולמית, סתם ככה, הילדים, הנוער, הולך לישון ב ... יכול לקום ב-5 או ב-6?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אל תדאג, יש הרבה חברה שעושים ספורט.

ז. שאילתה של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא: "הקמת אוהל קרקס בסמוך לאצטדיון ר"ג"

מר שמואל לרמן: שאילתה של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא: "הקמת אוהל קרקס בסמוך לאצטדיון ר"ג". צחי. אתה עם אוהל קרקס. זה כמו פה כמעט.

מר צחי זליכה: בשנת 2015 נערך מכרז להקמת אוהל תרבות במתחם הפארק הלאומי ברמת-גן. העירייה, בשיתוף עם חברת הפארק הלאומי, החליטו על העתקת מקום אוהל התרבות למיקום החדש – וזאת בתיאום עם הזוכה במכרז ולאחר בקשת חברי הנהלת העיר, כמו גם תושבים הגרים בסמיכות לפארק. ההיבטים הנוגעים לעירייה בוצעו בתיאום עם הייעוץ המשפטי לעירייה. למען העמדת דברים על דיוקם: לא נערכה השכרה של השטח, אלא התקשרות כ"בר רשות" בלבד ותחת ניהול חברת הפארק הלאומי, אשר זכאית לתמורה מהמפעיל. על פי חוות דעת הגורמים המשפטיים, אין צורך באישור מועצת העיר להסכם זה. יצוין כי התקבל אישור מוסדות הפארק להתקשרות.

מר שמואל לרמן: דני, שאלת הבהרה?

מר דני גולדשטיין: כן.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

20/06/2017 11:43 adi shemesh 6727958 PAGE. 1/ 1

עיריית רמת-גן

כ"ן סיון, תשע"ז
20 יוני, 2017

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

הנדון: שאילתה בנושא הקמת אוהל קרקס בסמוך לאצטדיון ר"ג

א.נ.,

לאחרונה ראיתי שהוקם אוהל קרקס באזור אצטדיון ר"ג, ברצוני לדעת:

1. האם ומתי בוצע המכרז להשכרת השטח כפי שמתחייב ע"פ החוק?
2. מי הזוכה במכרז?
3. איזה סכום שולם לעירייה על השכרת השטח?
4. לכמה זמן הושכר השטח?
5. האם ההסכם עבר אישור במועצת העיר, כנדרש ע"פ החוק?

בכבוד רב,
דני גולדשטיין
חבר מועצת העיר ר"ג

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
20-06-2017
מס' מכתב נסרק
ק/לא

20-06-17;10:45 ;From: To:96727958 ;037645008 # 1/ 1

ישראל זינגר
ראש העיר רמת־גן

עיריית רמת־גן

Israel Singer
Mayor of Ramat-Gan

א' תמוז תשע"ז
25 יוני 2017
סימוכין: 2017-0001-250

לכבוד
מר דני גולדשטיין
חבר מועצת העיר

א.נ.,

הנדון: **מענה לשאילתא מיום 20 ביוני 2017 (428)**
בנושא הקמת אוהל תרבות בסמוך לאצטדיון רמת-גן

בשנת 2015 נערך מכרז להקמת אוהל תרבות במתחם הפארק הלאומי ברמת-גן. העירייה, בשיתוף עם חברת הפארק הלאומי, החליטו על העתקת מקום אוהל התרבות למיקום החדש – וזאת בתיאום עם הזוכה במכרז ולאחר בקשת חברי הנהלת העיר, כמו גם תושבים הגרים בסמיכות לפארק.

ההיבטים הנוגעים לעירייה בוצעו בתיאום עם הייעוץ המשפטי לעירייה.

למען העמדת דברים על דיוקם: לא נערכה השכרה של השטח, אלא התקשרות כי"בר רשות" בלבד ותחת ניהול חברת הפארק הלאומי, אשר זכאית לתמורה מהמפעיל.

על פי חוות דעת הגורמים המשפטיים, אין צורך באישור מועצת העיר להסכם זה. יצוין כי התקבל אישור מוסדות הפארק להתקשרות.

בברכה,

ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

ביאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
Ramat-Gan Municipality 35 Bialik St. Ramat-Gan Israel | P: 972-3-6753510/1 | F: 972-3-6753222
לשירותך: מוקד 106 פייסבוק: עיריית רמת־גן www.ramat-gan.muni.il

<u>מר דני גולדשטיין:</u> קודם כל, אני רוצה להודות לך, שמוליק, שהסכמת לדחות את זה לסוף הישיבה, שאספיק להגיע.

<u>מר שמואל לרמן:</u> סוף הפרק, לא הישיבה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> סוף הפרק. למען גילוי נאות, אני מרגיש מרומה. אני שבוע שעבר, בהיותי בוינטר, פנה אלי ירון ואומר לי – למה אתה מגיש את השאילתה? שאל כל מיני שאלות. לא הבנתי בכלל, לא חשבתי שמדובר על הפארק בכלל. ראיתי היום במקומון שאכן זה החבר'ה של הפארק. לא הבנתי מה אדוה וירון עושים שם, חוץ מלהיות פוטוגנים אני לא חושב שיש להם נגיעה לנושא של האצטדיון, וזה מוקם באצטדיון כרגע. פניתי ליועץ המשפטי יום לפני נסיעתו ואמרתי לו שירון אומר לי שהתייעצו איתו והוא בפירוש אמר, לפי דבריו של ירון, שניתן לעשות העתקה, במקום להרכיב את האוהל בפארק, ניתן להרכיב אותו באצטדיון. הוא אומר לי שלא פנו אליו כלל וכלל.

<u>מר ליעד אילני:</u> מי אומר?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> עו"ד דוד שואקה אומר לי – לא פנו אליו, הוא לא יודע על זה בכלל. עכשיו, אתה בתשובה שלך פה, אתה כותב לי עוד פעם שהיועץ המשפטי נתן את הסכמתו לעניין. אז השאלה שלי – מי לא דובר אמת פה? מישהו משניכם לא דובר אמת, או היועץ המשפטי שהוא לא נמצא כרגע, או אתה, לא נתתם תשובה אמיתית לצורך העניין. זה הדבר הראשון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תמוה ואבדוק את זה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אבל אתה כותב את זה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אבדוק את זה שוב.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> או קיי. זו השאלה הראשונה.

מר צחי זליכה: ישראל, אני ממליץ אבל לדני, אולי באמת, שאם הפארק לא עושה, אז להבא לעשות את המכרז בצורה דרך ועדת מכרזים.

מר דני גולדשטיין: הנה, בבקשה.

מר צחי זליכה: להבא אני אומר. יתכן שיצא מכרז והעבירו.

מר דני גולדשטיין: על פי התשובה הזאת אתם לא מותירים לי ברירה אלא לפנות לממונה על המחוז, לבדוק, כי אני התייעצתי עם שני עורכי דין והם טוענים שהמכרז הוא לא חוקי. אני אומר לך מפורשות,

עו"ד דוד מנחם: רק סליחה, רגע, אדם, אדם, סליחה, צחי,

מר דני גולדשטיין: אל תפריעו.

עו"ד דוד מנחם: אתה אמרת מכרז, מופיע פה שהיה מכרז.

מר דני גולדשטיין: בוצע מכרז. בוצע מכרז. המכרז בוצע לגבי הפארק הלאומי. בסופו של דבר, זה כמו שאני ניגש למכרז על דירה בראש העין ואני מקבל דירה ברמת גן. אם הייתי יודע, או אנשים שידעו שזה הולך להיות בקניון איילון, באצטדיון, יכול להיות שהיו נותנים מחיר הרבה יותר גבוה, היו משקיעים בלקנות אוהל כזה ולהקים קרקס. אני, לפי ראות עיני, לפי התייעצות שהיתה לי עם שני עורכי דין, הם טוענים שהמכרז הזה אינו חוקי. אני מבקש, לפני שאני פונה הלאה, שתבדקו. אם הוא לא התבצע כמו שצריך, או שתעשו את המכרז,

מר ישראל זינגר: אבדוק.

מר שמואל לרמן: דני, יש התחייבות, אנחנו מבטיחים לבדוק את הסוגיה.

מר דני גולדשטיין: תוך כמה זמן?

מר שמואל לרמן: שואקה בטח חוזר עוד כמה ימים, ייבדק עד תום העניין הזה.

מר ישראל זינגר: תוך זמן קצר.

מר שמואל לרמן: ותקבל התייחסות. בבקשה. יופי. הגענו להצעות לסדר.

2. הצעות לסדר

א. הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "לאן הולכים מכאן"

מר שמואל לרמן: הצעה לסדר ראשונה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "לאן הולכים מכאן". אדם, בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: לשם.

מר שמואל לרמן: הולכים לשם, אבל בוא תתחיל.

מר דני גולדשטיין: תלוי מי.

Adam Kenigsberger
Member Of The City Council

אדם קניגסברגר
חבר מועצת העיר רמת גן
יו"ר ועדת הביקורת

25.6.17

לכב' מר ישראל זינגר

ראש העירייה

הנדון : <u>הצעה לסדר בנושא : לאן הולכים מכאן ?</u>

א.ג

אבקש לקיים דיון בישיבת מועצת העיר, המתקיימת ביום ה' 29.6.17 בהצעתי לסדר בנושא : לאן הולכים מכאן ?

בתחילה, אפרט את מקצת הבעיות הידועות, שנוצרו בעיר בשנים האחרונות, בעיקר כתוצאה מהבגיה המסיבית.

אח"כ, אדגיש נושאים מסוימים ואת השקפתי לפתרונם ולאן הולכים מכאן.

את הצעתי לדיון אעלה בעת הישיבה.

בכבוד רב

אדם קניגסברגר

ראש האופוזיציה

העתקים :

מר משה בודאגה - מנכ"ל העירייה

עו"ד רעות בנק אלון – מ"ע המועצה וההנהלה.

לשכת ראש העיר
התקבל בתאריך
26-06-2017
מ מכתב
נסרק כן / לא

35 Bialik St., Ramat-Gan 52100, Fax: 03-6727958 .פקס Tel: 03-6132927 בית העירייה, רח' ביאליק 35, רמת-גן 52100, טל.
E-mail: adamk9944@gmail.com

מר אדם קניגסברגר: טוב, רבותי, אני רוצה לבקש את כל הזמן שמגיע לי, בלי הפרעות.

מר שמואל לרמן: בבקשה, הנה, 18:7.

מר אדם קניגסברגר: אתה תוסיף לי עוד שתיים מהסיבה שאני אמנה אחר כך.

חברי המועצה, ברשותכם, אנסה להציג את הבעיות והמחדלים הקיימים בעיר וכמה הצעות לפיתרון של חלקם, פרי קריאה ולמידת הנושאים. תחילה מספר עובדות: רמת-גן צועדת בראש רשימת הערים בארץ עם 57 היתרים שניתנו לפרויקטים של תמ"א ב-2016. בעוד שבתל-אביב הקטנה, העומדת במקום השני, רק 53 פרויקטים. בירושלים, שבוודאי יותר קטנה מרמת-גן, רק 23 מיזמים. השנה יש האטה ומספר הבקשות להיתר, רבותי, זה בנייה וזה היתר, מספר הבקשות להיתר ברמת-גן הוא 101, בעוד שבתל-אביב 151 וירושלים 65. בעוד שבתל-אביב מקדמים תוכניות להתחדשות עירונית על פי תוכנית מתאר ברובעים 3 ו-4, הרי ברמת-גן אנחנו רק בתחילת שלב התכנון והחגיגה נמשכת, כפי שציינתי בישיבה הקודמת. כל עיכוב בהחלטה על ג/53 ידרוש בדיקה מחדש של התשתיות והמכפילים וחוזר חלילה. מי שחושב שהאטה בבנייה של מיזמי תמ"א ללא תוכנית מתאר היא ברכה, אינו מבין שבינתיים, סליחה, חבר'ה,

מר ישראל זינגר: אני מבקש לאפשר לאדם לדבר.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש גם את הזמן, את כל הזמן. נקי, נטו.

מר ישראל זינגר: אתה תקבל.

מר אדם קניגסברגר: מי שחושב שהאטה בבניה של מיזמי תמ"א ללא תוכנית מתאר היא ברכה, אינו מבין שבינתיים מאשרים תוכניות נקודתיות שיפגעו בעתיד באפשרות להכנת תוכנית מתאר הגיונית. כי אין שצ"פים ושטחים חומים. הנזק שכבר נגרם בגלל השתוללות הבנייה, של המבנים הקטנים עם מכפילים ענקיים, וגם בעקבות הלחץ שמפעילים

היזמים, וטוב ליבם של פרנסי העיר היום ובעבר, הבנייה לא מתוכננת ואין בינה לבין הטבה לשיפור איכות החיים של התושבים דבר. עד היום, ברוב המקרים תכננו ברמת-גן כל בניין בנפרד, ועל ידי כך הקטינו את השטחים הפתוחים בין הבניינים, וכך צמצמו את הריאות הירוקות. גם בפרויקטים של פינוי בינוי הגדולים, כדוגמת מתחם מרים, שנמצא על הפרק, שבו יש 10 דונם, 136 יחידות דיור ו-17 חנויות, יש הדוחפים לאשר להם 661 יחידות דיור ב-5 מגדלים של 26 קומות ומגדל תעסוקה. מכפיל הדירות הוא 1:5 ומכפיל השטחים הוא 1:9. למרות שהתוכנית חורגת מהתפיסה התכנונית, גובה הבניינים המקסימאלי חורג מהמותר, גם על פי הוועדה המחוזית, אין מענה פרוגרמתי למעט גני ילדים, וחמור במיוחד, היא גורעת שטח מגן מרים, ואינה מעניקה שצ"פ סביר. למרות זאת, יש הדוחפים לקדמה ובראשם ה'מאכער' המקורב המסתובב בעירייה, מר פיני יום טוב. מזל שבוועדה יושבים אנשים חושבים, כמו רועי ברזילי, שטען בצדק, שבמקום שיש מדרון ראוי שהבנייה תהיה מדורגת לכיוון כיכר כופר הישוב. הפרויקט הזה, שבו עושים פינוי בינוי, צריך להיות דגם איך יש לדאוג לרווחת התושבים ואיכות המגורים בעיר. באופן כללי, בפרויקטים של איחוד וחלוקה של חלקות רבות, ראוי לבנות בנייה מרקמית, תוך שמירה על מרחבים ציבוריים ואופי השכונה הבנייה לגובה צריכה להיות מותאמת לאזור, תוך הרחבת הדרכים והגדלת הריאות הירוקות. הטמנת תשתיות החשמל בקרקע, שדרוג תשתיות המים, הביוב וניקוז מי הגשמים. והעיקר, יצירת תשתית קהילתית שתאפשר שילוב האוכלוסייה הקיימת עם האוכלוסייה החדשה, על ידי בניית קאונטרי קלאב שכונתי, מבנה קהילתי, מרכז מסחרי עם בית קפה שכונתי ועוד. לא בושה ללמוד מהשכנים. למשל, מגבעתיים, על חשיבה מתקדמת בצמצום שטחי בנייה, הגדלת ה-שצ"פים והרחבת הדרכים. מתל-אביב אפשר ללמוד שבמיזמים של איחוד וחלוקה מעבירים שטחים לעירייה לטובת שצ"פים לרווחת התושבים. בהקשר לבניית מגדלים לתעסוקה – היות ולאזור הבורסה יש יתרון גדול ביחס לאזורים אחרים, בגלל נגישותו וקרבתו לצירי תחבורה מרכזיים, לתחנת הרכבת סבידור ובקרוב גם לרכבת הקלה, טוב עושה העירייה שמגביהה ומגדילה את שטחי התעסוקה. והיות ותקן החניה יילך ויקטן, כדאי לחשוב, תקשיב מר זינגר, כדאי לחשוב על עירוב שימושים במתכונת הבאה: לבנות במגדלים הענקיים (זה חדש) גם דירות קטנות להשכרה, או מלון מיוחד, כדי לפתור את הבעיה של חלק מעובדי המשרדים, שיוכלו ללון בהם, ולא יצטרכו לנסוע מרחקים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> או מעונות סטודנטים גם.

מר אדם קניגסברגר: מה?

מר ישראל זינגר: או אפילו מעונות סטודנטים.

מר אדם קניגסברגר: זה נפרד. אנחנו מדברים על בניין בנפרד למעונות סטודנטים. פה אני דיברתי שבמגדל 111,

מר ישראל זינגר: עירוב שימושים, כן.

מר אדם קניגסברגר: שיהיו גם דירות של המשרדים. זה גם פיתרון חלקי לבעיית הפקקים.

מר ישראל זינגר: לא להפריע.

מר אדם קניגסברגר: רמת-גן היא עיר פקוקה, הסובלת מהיעדר תחבורה פנימית ראויה ומתחזקת כבישים פנימיים לקויה. בוועדת תכנון ובנייה לא מתייחסים בצורה הולמת לנושא התחבורה, אלא מבקשים אישור נקודתית ממהנדס תנועה, בעיקר בנושא החניונים. גם להתנגדויות התושבים בנושאי תנועה וחניה מתייחסים בצורה לא ענייינית, כאילו זו גזירת גורל שאי אפשר לתת לה מענה ראוי. רק בוועדת ערר מתייחסים לנושא בצורה מכובדת. לא אחת דובר כאן על תחבורה ציבורית במיניבוסים מהשכונה למרכז העיר ולהיפך. הקו היחיד שפועל הוא קו 58, שלאחרונה התקינו לאורך רחוב רוקח עמודי תחנות, זינגר תשמע, עמודי תחנות במיקומים בלתי הגיוניים וגם לא נוחים. איפה שהכביש צר, שם שמים תחנה, האוטובוס עוצר, חוסם את כל התנועה. איפה שאין מדרכות ושמש קופחת, שם יש עמוד תחנה.

ועכשיו לנושא החינוך. היות ובעיר לא נותרו שטחים חומים, נוצר מחסור גדול בגני ילדים ומעונות יום, גם בגלל תוספת של ילדי הגיל הרך בעקבות ועדת טרכטנברג. העירייה מגיבה מהמותן ללא מחשבה תכנונית וחינוכית. היא מאשרת השכרת גני ילדים לא תקניים, כמו ברמת חן, בונה גני ילדים על שצ"פים כמו באשכול הפיס, כמו גן ילדים על גינה ציבורית קטנה בשכונת בראשית, ועל יד אשכול הפיס. המיקום שנבחר לחלק מגני הילדים

מרוחק משכונתם, כמו בשכונת חרוזים, וההורים נאלצים להסיע את הילדים,

מר ישראל זינגר: שתי דקות בבקשה. עוד שתי דקות.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אני אסיים. יש לי עוד דף, אתה בטח תשמח לשמוע את הסוף.

מר ישראל זינגר: אין בעיה.

מר אדם קניגסברגר: זה לא יקח יותר משתי דקות ואתה תשמח לשמוע עד הסוף.

מר ישראל זינגר: אין בעיה.

מר אדם קניגסברגר: כמו בשכונת חרוזים, וההורים נאלצים להסיע את הילדים במכוניות. וכך נגרמים מפגעי תנועה, בעיקר בשעות השיא. לדאבוני, מחלקת התכנון מתקשה להתמודד עם מציאת פיתרונות ראויים לאחד האתגרים החשובים של תכנון העיר – מענה לצרכי הילדים. לפעמים יש לי הרגשה שהחשיבה הנדל"נית של חלק מקובעי המדיניות בוועדה אינה מתייחסת לנושא בהתאם לחשיבותו. למשל, הפיתרון המוצע לתלמידי היסודי בשכונת חרוזים הוא ללמוד בבית ספר הגפן, כאשר לא מביאים בחשבון את בעיית הנגישות של מעבר כבישים סואנים. בשנה האחרונה אנחנו נעזרים בפרוגרמה החדשה לצורך קבלת החלטות בנושאי צפיפות ובנייה באזור מסוים. על פי הפרוגרמה אין שום בעיה מבחינת הצפיפות, תשמע זינגר, זה חשוב, שייך לבליך, אין שום בעיה מבחינת הצפיפות בכיתות של בתי הספר התיכוניים, כיוון שבעוד מספר שנים תיבנה קרית חינוך חדשה עם 40 כיתות תיכוניות ברמת אפעל. אך הפרוגרמה החדשה לא עודכנה שכנראה באותו זמן ייבנו במזרח העיר 15,000 דירות והתיכון הזה בקושי ישרת אוכלוסיה זו.

מר ישראל זינגר: לא באותו זמן ממש. 20 שנה אחר כך.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, בית הספר יהיה בעוד 10 שנים,

מר ישראל זינגר: לא. הפוך.

מר אדם קניגסברגר: והוא יהיה לאט לאט, וגם הבנייה תהיה בעוד 10 שנים ולאט לאט.

מר ישראל זינגר: בהפרש 10 שנים לטובת בית הספר.

מר אדם קניגסברגר: לא משנה. לא משנה. והתיכון הזה בקושי ישרת את האוכלוסייה. רמי, תענה לי בסוף. ובינתיים הכיתות בתיכונים מפוצצות ומוסיפים מבנים יבילים. מר פדלון, רק היום או אתמול או שלשום הביאו גם קרוואן, מבנה יביל לבליך, והביאו לקורצ'אק, ובאוהל שם קיים כבר. אתם לא רואים את זה. אם למקבלי ההחלטות אין את היכולת, סליחה, עוד משפט קודם. רבותי, ההתלהבות הגדולה ובצידה ההשקעה העצומה במיזמי העיר החכמה באה יותר למען ה'שואו' והפרסום מאשר התועלת שבה. אם למקבלי ההחלטות אין את היכולת להפיק תובנות מושכלות מהמידע שמתקבל מהפרוגרמה החדשה, הכסף שמושקע הולך לטמיון. אם למקבלי ההחלטות יש אינטרס אחר, אין טעם בחוכמה שבפרוגרמה. רבותי, זכותו של פוליטיקאי לשנות את דעתו על סמך מידע חדש, אך לא להודות בכך ולהמשיך לשרת את האינטרס האישי – זה נזק לציבור.

לסיכום – אני מציע שתוקם או יוקם צוות חשיבה, המורכב ממהנדסת העיר, מאדריכל העיר, יו"ר הוועדה, סגנה ושני נציגי אופוזיציה, שתפקידו יהיה להמליץ בפני ועדת תכנון ובנייה על קווי מדיניות חדשים שיתאימו למציאות העתידית. רבותי, אנחנו חיים כל הזמן עם מה שיש לנו ולא רואים מה מחר. התוכניות שאנחנו יושבים בהן, הסיכומים שאנחנו יושבים בהם, איש לא יודע על מה דנים. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: או קיי. אדם, אנחנו נבחן את העניין ובינתיים אנחנו מורידים אותו מסדר היום.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני הייתי מבקש בכל זאת להקשיב לתשובה של ראש העיר לעניין לפני שהוא מוריד משהו מסדר היום. אני הצעתי,

<u>מר שמואל לרמן:</u> זו בחירתו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, לא, בסדר. אני הצעתי שתוקם איזו שהיא ועדה כדי שנתחיל,

<u>מר שמואל לרמן:</u> לכן אמרתי אנחנו נבחן, ובינתיים אנחנו מורידים מסדר היום שנוכל לבחון.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> או קיי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. בבקשה, אנחנו בהצבעה. מי סופר, עזרא? בבקשה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אלא אם כן אתה רוצה לשמוע, כמו שאמרה אביבית, למדיניות תוך החודש הזה. היא אמרה לך פעם שעברה. אלא אם כן אתה מוכן לשמוע מה שאביבית בפעם שעברה אמרה, שתוך החודש הקרוב פחות או יותר כבר נצא עם מדיניות ברוח הדברים שדיברתי פעם שעברה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אין לי בעיה, אם אתם תתחילו לפעול. אבל צריך צוות מצומצם להכין קודם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אז אדם, לכן אמרנו, לכן עניתי לך – נבחן את העניין, בינתיים נוריד,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> או קיי, תבחנו את הכול.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בדיוק. זה מה שאני אומר. בבקשה, כרגע אנחנו סופרים. מי בעד להעלות לסדר היום את הצעתו של אדם? יצביע בבקשה. 9. עכשיו אנחנו סופרים – מי בעד להסיר מסדר היום את הצעתו של אדם קניגסברגר? בבקשה להצביע, להרים יד. 12. ההצעה לסדר לא התקבלה. היא ירדה ברוב של 12 נגד 9, תחת הגדרתי שהנושא ייבחן. זה מה שהסכמנו קודם.

<u>החלטה:</u>

הוחלט ברוב קולות, 12 - בעד, 9 - נגד, להסיר את ההצעה מסדר היום, בכפוף לכך שהנושא יבחן.

ב. הצעה לסדר של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "התנהלות בלתי נאותה של מקבלי שירות או נותני שירות והפרה יסודית של הסכמי התקשרות"

<u>מר שמואל לרמן:</u> הצעה נוספת של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "התנהלות בלתי נאותה של מקבלי שירות או נותני שירות והפרה יסודית של הסכמי התקשרות". רועי, בבקשה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> זה בנושא שלא זר לכם, דיברנו עליו עכשיו. ישראל, אולי תישאר באולם? אתה בכלל תישאר באולם.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני גם נמצא באולם.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> לפני מספר חודשים העליתי הצעה להפסיק באופן מיידי התקשרות עם נותני שירות ומקבלי שירות מהעירייה אשר פוגעים בהתנהלותם האישית וגורמים לזילות של המקום ממנו הם מתפרנסים ונבחרי הציבור והעובדים.

שרון ברק

מאת: מירית דניאל
נשלח: יום שני 26 יוני 2017 15:32
אל: שרון ברק
נושא: FW: הצעה לסדק של רועי ברזילי

From: roi barzilay [mailto:roibarzilay@hotmail.com]
Sent: Monday, June 26, 2017 2:22 PM
To: ראות בנק אלון<reut-ba@ramat-gan.muni.il>; שמוליק לרמן<shmulik-l@ramat-gan.muni.il>
Subject: הצעה לסדר

שלום רב

הנני מתכבד להגיש את הצעתי לסדר לישיבת המועצה הקרובה:

"התנהלות בלתי נאותה של מקבלי שירות או נותני שירות והפרה יסודית של הסכמי התקשרות"

נשלח מה-iPhone שלי

This mail was received via Mail-SeCure System.

לא עבר זמן רב מאז ההחלטה שזכתה לתמיכת מרבית חברי המועצה, והנה אני שוב ניצב מולכם, והפעם מבקש להראות לכם עד כמה הקשר בין אותה התנהגות אישית בלתי נאותה ובלתי מכובדת משפיעה גם על התקשרות עם אותם גופים ואנשים.

בעליו של בית קפה רוטשילד, לפחות כך הוא מכנה את עצמו, בחר שלא לשלם שכר דירה כבר מחודש יולי 2016, אולי אוגוסט. כלומר, כמעט שנה חלפה ועיריית רמת-גן חשופה לחוב של למעלה מ-300,000 שקל. אבל בעליו של קפה רוטשילד, שזכה במכרז, האמין כי גם הארנונה היא סוג של המלצה וגם את הארנונה בחר שלא לשלם זה תקופה ממושכת. עוד מאות אלפי שקלים לא שולמו לקופה הציבורית. גם חשמל הוא לא שילם ככל הנראה. בסעיף 15.2 להסכם השכירות שלו רשום כי ההסכם יבוטל במספר מקרים, וזה הסעיף הרלוונטי – אם השוכר לא ישלם תשלום כלשהו שעליו לשלם במדויק או במועד, הן של דמי השכירות או של כספים אחרים, לרבות תשלומי מיסים, כאמור בסעף 15 – זה אחד הטעמים להפרה יסודית וסילוקו מהמקום. שימו לב, במשך שנה שלמה יושב אדם בנכס עירוני ולא משלם שכירות. אני אמרתי את זה גם בשבוע שעבר. יושב שנה שלמה ולא משלם שכירות. אם זה היה בנכס של כל אחד ואחד מכם, בתוך חודשיים הוא היה מקבל בעיטה, אחרי שהוא עבר את המסלול המקוצר של בתי המשפט, ואתם יודעים את זה טוב מאד. אבל בגלל שזה נכס ציבורי, הפקר. אבל זה לא בגלל שזה נכס ציבורי, ואתם יודעים שזה לא בגלל שזה נכס ציבורי. כי יש נכסים ציבוריים ויש נכסים ששווים פחות. ויש נכסים ציבוריים ויש אנשים ששווים יותר. השוכר שהיה אמור להיות גם הזוכה במכרז, היא בכלל חברת לנדאו רזניאלי רשת בתי קפה, שהוא גם התחייב שלא להעביר את המושכר לאף אחד אחר. וזו הסיבה שנאמר בתשובה לשאילתה שאני הגשתי שניתנו צ'קים, אבל לא היתה זהות בין השוכר למשכיר. מה היתה המשמעות של הדבר? שגם זו לכשעצמה הפרה.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> לא, בין השוכר למשלם.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> בין השוכר למשלם. זו לכשעצמה הפרה. למה זו הפרה? וזה גם מה שטענתי כל הזמן, כי היה פה מישהו שהסתתר מאחורי אותה חברת רזניאלי ובשם החברה ובעזרת קשריו הצליח לעבור פה את הוועדה שאישרה את המכרז הזה. והוא הצליח לדעת עוד הרבה דברים אחרים שאיפשרו לו להתגבר על הצעות טובות יותר משלו.

מר שמוליק לרמן: רועי, אני מוחה.

עו"ד רועי ברזילי: אתה יכול למחות. אז תמחה אחרי זה. אבל במכרז תפור כמו במכרז תפור, לא ממש מסתכלים לתוך הקנקן, במיוחד שהתופר והנתפר הם באותו הצד, עובדים באותה חנות חליפות. ואז פתאום, תארו לעצמכם, אף אחד לא מצליח לענות על תשובה כנה לשאלה פשוטה משבוע שעבר – שילם או לא שילם? הגזבר מתפתל בכיסאו ברחש, המנכ"ל מלבין במכה אחת, היועץ המשפטי אומר שהוא לא ידע והוא לא מכיר, ואני מאמין לו, ראש העיר עונה – עוד יולבנו פניך. מבקר העירייה אומר – תעביר לי את החומר אם אתה רוצה. והנה שרשרת של אנשים שאמורים להיות שומרי הסף, נרדמו. ואני אומר, הורדמו. אתם שומעים? לא נרדמו. הורדמו. ובחרו להיות מורדמים, כי לא רצו לראות מה קורה כאן, או פחדו לראות מה קורה כאן. עוולה ציבורית ממדרגה ראשונה. ואתם יודעים שהשתיקה היא תוצאה של מבוכה. כל קול קטן נשמע היטב. והנה קולה של סגנית ראש העיר, אביבית, נשמע היטב. היא לא השפילה מבט. היא אפילו חשבה שאני טועה. היא אבל בכלל היתה עסוקה במשהו אחר, בלהגן על חברה שלה שזה עתה נבחרה לנהל את נכסי העירייה, חוץ ממבנה התחנה כמובן, שהוא קפה רוטשילד. והאם באתי אליה בטענות? אני לא באתי אליה בטענות. בכנות, לא האשמתי את נורית דיין שבוע שעבר באחריותה לגביית הכספים, למה באמת האמנתי שהניהול של בית הקפה נמצא בחברה הכלכלית. אבל מתברר שלא. אתם יודעים, הניהול של הנכס נמצא בחברה הכלכלית, אבל לא לגבות את תשלומי השכירות, לא לאכוף את ביצוע ההסכם, לא לגבות ולוודא שמשלמים את הארנונה, אבל הניהול נמצא בחברה הכלכלית. ולכן, מחלקת נכסים בעירייה או העירייה לא אחראית על גביית המבנה הזה. אתה שומע, אדוני המבקר? אתה שמעת כזאת הפרדה? אני משכיר נכס, אבל מי שאחראי על הגבייה זה בכלל משהו אחר. זה פשוט בדיחה ועלבון לאינטליגנציה, וחבל מאד שבכלל יועץ משפטי לא עבר על התשובה לשאילתה הזאת. פשוט הזו. והנה מתברר בתשובה לשאילתה, כי ההתנהלות השוטפת עברה לחברה הכלכלית, כמו שאמרתי, חוץ מהזה, דיברתי כבר בעל פה על העניין הזה. כאשר יתר הדברים, והדברים החשובים, נשארו בידיה הנאמנות של מי שאחראית על נכסי העירייה. כלומר, גביית הכספים נשארה,

עו"ד דוד מנחם: הבנת למה האשמת אותה פעם שעברה? הבנת למה?

עו"ד רועי ברזילי: אני עכשיו מאשים. אני עכשיו מאשים.

עו"ד דוד מנחם: זה מה שאמרת גם פעם שעברה ולכן אביבית יצאה לטובתה.

מר אדם קניגסברגר: הוא בהצעה לסדר.

עו"ד דוד מנחם: זה מה שאמרת פעם שעברה ועל זה אביבית דיברה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אתה לא יוכל להפריע בהצעה לסדר.

עו"ד דוד מנחם: בלי להזכיר ...

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: דוד, אתה לא יכול להפריע.

מר דני גולדשטיין: אתה מפריע. אתה יודע מה, אני במקומך,

עו"ד דוד מנחם: כי זה לא הוגן. כי זה לא הוגן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל אתה לא יכול להפריע.

עו"ד דוד מנחם: לא, כי זה לא הוגן.

מר דני גולדשטיין: בתור סגן ראש עיר הייתי מבקש שראש העיר יישב, ממלא מקומו, היועץ המשפטי שיישב פה, הגזבר ש ... שהם יישבו פה במקום להפריע לו. זה מה ש ...

מר שמואל לרמן: דוד, די.

(צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: כי זה מה שהוא אמר פעם שעברה.

גב' רחל מרום: דוד, תתייחס לעיקר, לא לתפל.

עו"ד דוד מנחם: בסדר. עניתי כבר.

גב' רחל מרום: תקשיב לעיקר, לא לתפל. זה תפל. זה תפל.

מר שמואל לרמן: דוד, די.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא בטוח שאפשר לנהל ישיבה, אפשר לנהל ישיבה כשאין יועץ משפטי?

מר דני גולדשטיין: לא יודע.

מר שמואל לרמן: כן, אין בעיה. אין בעיה.

מר דני גולדשטיין: לא יודע. אני שואל את היו"ר.

מר שמואל לרמן: שום בעיה. ואם הוא הלך לשירותים?

מר דני גולדשטיין: אין בעיה. לא ראש עיר, לא ממלא מקום, לא היועץ המשפטי, לא יתר חברי המועצה, מה זה משנה?

גב' רחל מרום: שמוליק, 'טיימינג' זה הכול בחיים.

מר שמואל לרמן: דני,

מר דני גולדשטיין: על מה מדובר, על אי תשלום של כמה מאות אלפי שקלים? נו, באמת, שטויות.

מר משה רווח: אבל רועי, אתה צריך גם להגיד שאתה בעל עניין.

מר דני גולדשטיין: הגיע עכשיו. איפה היית כל 20 הדקות האחרונות?

מר שמואל לרמן: די, אי אפשר ככה לנהל.

עו"ד רועי ברזילי: אני בעל עניין? כן?

מר משה רווח: אבל אתה צריך לציין שאתה בעל עניין.

עו"ד רועי ברזילי: נכון, אני בעל עניין, אני חבר מועצה שדואג לקופה הציבורית.

מר משה רווח: תגיד שיש לך תביעה, מה שאמרת,

עו"ד רועי ברזילי: האמת שלא. אני אגיד לך, יש לי אינטרס שהכסף יישאר אצלו.

מר משה רווח: תגיד שאתם מתדיינים בבית משפט. שניה, אבל שניה, תגיד שאתם מתדיינים בבית משפט.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רגע, אני לא מבינה, אפשר עכשיו לדון באמצע הצעה לסדר?

מר דני גולדשטיין: רווח, רווח, רווח, מה הקשר אם מתדיינים או לא? השאלה אם הוא שילם או לא.

מר שמואל לרמן: דבר.

עו"ד דוד מנחם: רווח אמר שהוא צריך להגיד גילוי נאות, שיש לו הליכים,

מר משה רווח: גילוי נאות. גילוי נאות.

עו"ד דוד מנחם: מול המנהלת.

מר דני גולדשטיין: בשאילתה הוא כותב את זה גם.

עו"ד דוד מנחם: שהוא ניסה להוריד אותה ושהוא נכשל. ושהוא האשים אותה פעם,

מר שמואל לרמן: די.

(השתקת מיקרופונים)

עו"ד רועי ברזילי: אז אולי אני באמת אעשה גילוי נאות. אני נמצא בהליכים על הוצאת דיבה, אותה הוצאת דיבה מפורסמת של למעלה מ-150,

מר דני גולדשטיין: הוא גם לא נתבע על ידו, הוא תובע.

מר שמואל לרמן: דני, די.

עו"ד רועי ברזילי: 150 פרסומים משפילים, מעוררי זעם, שפגעו בי, במשפחתי, במקצוע שלי, מאות, עשרות דפים, התכתבויות שלי במשרד עורכי הדין שלי שיצאו החוצה והתפרסמו בדפי הפייסבוק. שיחות אישיות שלי מוקלטות. אם זו לא סיבה ועילה לתביעה, אז אני לא יודע מהי. ואתה יודע מה, אני מצטער על דבר אחד, שאם הוא באמת ישלם את הכסף, לא יהיה לו כסף לשלם לי בתביעה. אז אתה יודע מה, זה ניגוד העניינים שלי אולי. עכשיו תקשיב,

עו"ד גלעד שריר: אתה יכול למשוך את ההצעה לסדר אולי.

מר שמואל לרמן: די. דבר.

עו"ד רועי ברזילי: ואגב, ההליך השני עדיין לא הסתיים, הוא נמצא בבית הדין הארצי לעבודה. ואני מניח שבית הדין ישמח לשמוע על הסיפור הזה גם. שימו לב, האחריות של החוזה הזה, היה מהתחלה ועד הסוף, בהתנהלות של מחלקת הנכסים, שבמקרה מי שעומד בראש מחלקת הנכסים והיה אמור לפקח על העניין הזה או לפחות לעורר את עניינה של החברה הכלכלית, אם ככה זה נאמר, של החברה הכלכלית, היה צריך להיות במחלקת נכסים. אז אם תגידו לי שזה לא נכון, אז לפחות אני יכול להגיד לכם שהדבר הזה נפל איפה שהוא בין הכיסאות בגלל החלוקה,

מר ליעד אילני: רועי, רועי, רגע, לאמנון מפריע משהו, אני לא שומע פשוט משם.

מר שמואל לרמן: מה קרה?

מר ליעד אילני: לא, סמנכ"ל העירייה מפריע לו משהו, נשמח לשמוע.

מר ישראל זינגר: אל תפנה לעובדי עירייה. ליעד, גם אתה לא.

גב' רחל מרום: למה לא? אני יכולה להגיב? ראש העיר, למה לא? מותר לפנות לעובדי עירייה.

מר ישראל זינגר: אבל לא בציניות ולא להשפיל.

גב' רחל מרום: לפנות אבל אפשר.

מר ישראל זינגר: לא בניסיון להשפיל.

מר ליעד אילני: אני השפלתי?

מר ישראל זינגר: גם בפעם שעברה וגם הפעם.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: אני מפסיק את הישיבה עכשיו לשלוש דקות. ההתנהלות בישיבה הזאת, מרגע שהכנסנו את המצלמות ירדתם מהפסים כולכם.

מר דני גולדשטיין: מה פתאום?

עו"ד רועי ברזילי: כל הזמן זה קורה בהצעות לסדר שלי.

מר שמואל לרמן: דקה, אני אחזיר לך את הזמן שלך.

מר ישראל זינגר: למה רק אצלך באמת?

עו"ד רועי ברזילי: לא יודע. אולי זה מעורר משהו.

מר שמואל לרמן: רק שניה אתה, לא מאשים אותך. אי אפשר ככה לנהל ישיבה בצורה שזה מתנהל היום. אתם מבינים למה אני לא רציתי את המצלמה הזאת? פשוט חרפה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תבוא בטענות ...

מר שמואל לרמן: שולמית, רק שניה. רק רגע. אני לא טוען שזה רק באשמתכם, שלא תבינו לרגע.

מר דני גולדשטיין: שמוליק,

מר שמואל לרמן: דני, תן לי בבקשה לדבר. רק שניה אחת. רק שניה אחת. תן לי לדבר בלי שמישהו יפריע לי. אני לא מאשים רק את האופוזיציה בהתנהלות הזאת.

מר אריה מזרחי: תכבד את הדמוקרטיה.

מר שמואל לרמן: הצורה שגם הקואליציה מתנהלת בישיבה הזאת, פשוט חרפה. חרפה. אי אפשר לתת למישהו לדבר מהתחלה עד הסוף והוא בזכות דיבור, כל אחד יש לו פה מה להעיר באמצע – ליעד, אנחנו, מכאן – אי אפשר ככה לנהל ישיבה כמו בני אדם. מגיע לרועי לדבר – הוא ידבר את כל ה-10 דקות שלו. הוא יגיד מה שהוא רוצה. גם לי יש מה להעיר לו.

מר ליעד אילני: אתם שם לב אבל איך אתה מבלבל את הכרונולוגיה של הדברים?

מר שמואל לרמן: רק שניה. אני לא,

מר ליעד אילני: סמנכ"ל העירייה, עובד עירייה מפריע, צועק, אומר קריאות ביניים, אז שאלתי מה הוא אומר, שנשמע כולם.

מר שמואל לרמן: לא ביקשתי ממך להיות לי עוזר כדי,

מר ליעד אילני: לא היית, אז אני פניתי.

מר שמואל לרמן: הוא דיבר אלי ואני לא שמעתי, ולא ביקשתי את עזרתך כדי שתעזור לי לשמוע.

מר ליעד אילני: אני מציע,

מר שמואל לרמן: אני לא רוצה את עזרתך כרגע. אתה מוכן להקשיב לי פעם אחת בלי לענות לי? אתה מוכן להקשיב לי בלי לענות לי? מותר לך גם את זה. מותר לך. מותר לך. אי אפשר ככה לנהל ישיבה. פשוט אי אפשר. זו בושה וחרפה. אחרי שנתיים החזרנו את המצלמות, אני פשוט מתבייש, לא רק מכם, גם מכאן וגם משם. בכל מקום.

עו"ד גלעד שריר: אין קשר למצלמות אבל, שמוליק.

מר שמואל לרמן: לא יודע. זה מכפיר בעיני. הוא רוצה לדבר, הוא יגיד מה שהוא רוצה. גם לי היה מה להגיד לרועי ואמרתי לו בשקט שאני מסתייג מזה ואני אחרי זה אגיד לו מה שאני רוצה. יש לו את ה-10 דקות שלו,

מר ליעד אילני: אתה בשקט הפרעת לו בדברים, אבל בסדר, תמשיך.

מר שמואל לרמן: בלתי ניתן ככה. הוא ידבר, מה שהוא רוצה הוא יגיד, וזה הזמן שלו. ככה זה מתנהל בישיבה. בבקשה. ותנסו, לא כל אחד שיש לו מה להגיד חייב לפלוט את זה החוצה. אפשר גם לשמור משהו בלב, בלי להגיד החוצה. דבר.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> חבל שגם צחי לא פה, כי זה ממש שחזור של הדברים שאמרתי לו לפני שנתיים מה הולך לקרות, בדיוק, בדיוק.

אותה שיטה מוזרה של חלוקה בין החברה הכלכלית לבין הזה, אני לא רוצה, במקרה הטוב אני יכול לחשוב עליה כמן מה שיצר את הבלבול. יכולתי לחשוב עד לפני שבועיים ככה. אבל לפני שבועיים פניתי, גרשון, לרואה החשבון של החברה, מי שערך את הדו"חות הכספיים, וביקשתי להבין איפה יתרות החוב, איפה יתרות החובה, איפה יתרות השכירות, אם יש בטעות חובות שמחקו. אחרי ששאלתי את השאלה הראשונה, הוא ענה לי גם לשאלה תשובה – מעולם קפה רוטשילד לא היה אצלנו, לא ניהלנו את זה, לא עשינו את זה, לא עשינו שום דבר בתוך הסיפור הזה. אז אל תספרו לי סיפורים. קפה רוטשילד היה מהתחלה ועד הסוף בידי העירייה, באחריותכם, ואתם התרשלתם במשך שנה. כמה מאות מיליוני שקלים לא נגבו, ואתם מחפשים את הכסף באיזה בניין של 111 קומות שייבנה בעוד 10 שנים, שם הארנונה שלכם. אבל פה מתחת לאף, כשיורדים מהמדרגות של העירייה, נמצא חוב של 400-500 אלף שקל שאף אחד לא גובה, ואתם מחפשים בניינים בבורסה שעוד לא נבנו.

החתומים על חוזה השכירות לא עמדו בתשלומים, שאותה עירייה ממש, באותו זמן בדיוק, היתה צריכה לגבות. אבל באותו זמן ממש, ועד העובדים, באמצעות העירייה, העביר למעלה מ-100 אלף שקלים, יכול להיות שאני טועה במספר, כדי לקנות חבילות שי לעובדים. אתם שמים לב? אותה עירייה שלא גבתה את החוב במשך שנה, ואותו אדם שחייב לה למעלה מ-400 או לא יודע כמה מאות אלפי שקלים, לא רק שלא גובה את החוב, היא אפילו מעבירה לו כסף כדי לרכוש מתנות לעובדים. איפה עוד אפשר למצוא כזה חוסר היגיון, אדוני מבקר העירייה? איפה? אותה יד ממש. אף אחד לא שם לב בגזברות לאן עובר הכסף?

<u>מר שמואל לרמן:</u> רועי, תסיים.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אותה יד ששולחת את מכתב ההתראה.

אז ההצעה שלי לסדר, כדי לעשות לך, ישראל, יותר קל את החיים, בסדר? אתה יודע, אמר שלמה בן עמי פעם – אם לא הייתי קיים היו צריכים להמציא אותו כדי שאני אגיד את הדברים האלה. רק חבל שהמציאו אותי שנה אחרי, כדי שאני אגיד את הדברים האלה. אז אני, מה שנקרא, אוציא אותך מה'הוק' שאתה נמצא עליו עכשיו והרבה אנשים אחרים נמצאים עליו בגלל ההתנהלות הזאת. ואני אומר לך שההצעה שלי לסדר היא כזאת:

תו 10 ימים הבן אדם צריך לעוף. ואני מקווה שהוא קיבל התראה היום. ואני מבקש שחברי המועצה כאן,

מר ישראל זינגר: כל ההארות (ב-א') באו לך אחרי שהועזבת את הקואליציה? מעניין.

עו"ד רועי ברזילי: ההערות?

מר ישראל זינגר: ב-א', ההארה באה לך,

עו"ד רועי ברזילי: רגע, אנחנו בדיאלוג עכשיו? כי יש לי הרבה דברים להגיד.

מר שמואל לרמן: ישראל, די, ישראל, תעזוב שניה.

עו"ד רועי ברזילי: ישראל, ישראל, חוץ מלזרוק עליך סנדוויצ'ים בישיבת ההנהלה עשיתי הכול בהנהלה. עשיתי הכול. ויגידו פה חברי שישבו איתי. מה לא עשיתי בהנהלה הזאת? הפכתי לך את השולחן בהנהלה, כי אני לא,

מר שמואל לרמן: ישראל, די. די, אתה צודק, די, די.

עו"ד רועי ברזילי: אני מעולם לא שתקתי לעוולה ובטח לא לעוולה כזאת.

מר שמואל לרמן: יאללה, רועי, זהו, הזמן נגמר. אני רק רוצה להגיד לך הערה אחת,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מה ההצעה?

עו"ד רועי ברזילי: ההצעה שלי שתוך 10 ימים הוא מרגיש את ה-

עו"ד גלעד שריר: זו לא הצעת החלטה אבל, רועי. הצעה לסדר זה לדון בנושא. תגיד מה הנושא.

עו"ד רועי ברזילי: אני מבקש לדון בנושא ולגבש הצעה.

מר שמואל לרמן: אתה מבקש לדון בנושא של קפה רוטשילד. זה למעשה מה שאתה אומר.

עו"ד רועי ברזילי: ובהתנהלות שקדמה לה.

מר שמואל לרמן: לא משנה. אני רק רוצה להעיר לך הערה אחת, שהזכרת משהו שלא היה ולא נברא. אני לא דן בנושא, אני רק, כיוון שהזכרת את ועדת מכרזים, שצחי איננו, ואני יושבים שם, ואמרתי לך את זה גם פעם קודמת – כשהגיע לוועדת מכרזים אף אחד לא ידע, לפחות לא אני, ואני מניח שגם,

מר אדם קניגסברגר: נאמר במועצה.

מר שמואל לרמן: אני מדבר על ועדת מכרזים,

עו"ד גלעד שריר: אבל, שמוליק,

מר שמואל לרמן: רק רגע, אני עכשיו מדבר. רגע. כשהוא בא לוועדת מכרזים לפני שנתיים, לא זוכר מתי זה היה, הוא לא היה, היו שני נציגים. אני לא ידעתי ואני מניח שגם צחי לא ידע, אני לא מדבר בשמו,

מר דני גולדשטיין: אני מבין שיש דיון.

מר שמואל לרמן: לא, אני לא,

מר דני גולדשטיין: יש דיון.

מר שמואל לרמן: לא. אין דיון. רק רגע.

מר דני גולדשטיין: לא, אם אתה מדבר – יש דיון.

עו"ד רועי ברזילי: הדברים שלך חשובים, בוא נשמע אותם בדיון.

עו"ד גלעד שריר: מותר להם 5 דקות תשובה.

מר שמואל לרמן: רק רגע. רק רגע.

עו"ד רועי ברזילי: בוא נשמע אותם בדיון, הם חשובים הדברים.

עו"ד גלעד שריר: מותר להם 5 דקות תשובה.

מר שמואל לרמן: רק רגע. אני לא נותן תשובה. הזכירו את שמי בחשד לשחיתות.

עו"ד גלעד שריר: לא, אף אחד לא,

מר שמואל לרמן: זה מה שהזכירו.

עו"ד רועי ברזילי: לא אמרתי את זה.

מר ישראל זינגר: הוא צודק שמוליק.

מר שמואל לרמן: רק רגע בבקשה. רק רגע בבקשה. הזכרת אותי יחד עם חברי ועדת מכרזים,

עו"ד רועי ברזילי: הספינה טובעת והעכברים בורחים. זה מה שאתה עושה עכשיו, אדוני. אז עכשיו בוא תשמע, אם אתה רוצה להגיד את הדברים, יש לי גם מה להגיד בתגובה. בוא נקיים דיון. אל תברח. בוא נקיים דיון. יש לך דברים חשובים להגיד – נקיים דיון.

עו"ד גלעד שריר: רועי, רועי, שמוליק שיגיב.

מר שמואל לרמן: אני שומר לעצמי את הזכות, רועי,

עו"ד רועי ברזילי: ואני מבקש מחברי המועצה, בעיקר החדשים, אני מבקש גם ממך, לילי, יש לך הזדמנות להראות שאת חברת מועצה שבאת ממקום אחר. את רואה את ההתנהלות כאן, את רואה כמה זה חריג הדבר הזה, אי אפשר לתת לזה יד בלי לנהל דיון אמיתי מה קרה כאן. אמיתי.

עו"ד גלעד שריר: אגב, התנהל דיון ארוך במועצה לפני קבלת ההחלטה.

מר אלי מוסרי: תגיד, רגע, רגע, תגיד מה ההצעה שלך.

עו"ד רועי ברזילי: אני אמרתי, לקיים,

עו"ד גלעד שריר: הוא רוצה לקיים דיון על הסיפור הזה.

עו"ד רועי ברזילי: לקיים דיון על זה ואני אעלה את ההצעה בהמשך.

מר אלי מוסרי: הצבעה.

עו"ד גלעד שריר: למה? יש להם 5 דקות לענות אם הם רוצים.

עו"ד רועי ברזילי: אני רוצה הצבעה שמית.

מר אדם קניגסברגר: צחי, אל תתן יד לשחיתות.

מר צחי זליכה: מה יד? מה יד?

מר אדם קניגסברגר: לא משנה. אתה אל תעשה את עצמך שאתה לא יודע. על השחיתות של אמנון יוסף, שהוא לא ...

מר שמואל לרמן: אני לא נכנס לדיון. לא נכנס לדיון.

מר אלי מוסרי: מה הדיון, נראה מה תצביע – לקיים דיון או לא לקיים דיון.

מר שמואל לרמן: או קיי. אנחנו מבקשים להוריד את הנושא מסדר היום מכיוון שניתנה תשובה קודם. מי בעד להשאיר את הנושא בסדר היום?

עו"ד גלעד שריר: אפשר לשמוע מה היתה התשובה? כי אולי אני אחליט לשנות את דעתי.

מר שמואל לרמן: אין תשובה. התשובה היא שזה לא בדיון.

עו"ד גלעד שריר: אהה, אז לא ניתנה תשובה. אמרת שקודם ניתנה תשובה.

עו"ד דוד מנחם: גלעד, התשובה היתה, אני אגיד לו את התשובה,

מר ליעד אילני: ... מה ...

עו"ד דוד מנחם: לא, סליחה. גלעד, התשובה היתה,

עו"ד גלעד שריר: אני מכבד אותך אבל אין לך זכות דיבור, אחרת,

עו"ד דוד מנחם: לא, אתה אף פעם לא מקבל תשובות.

עו"ד גלעד שריר: שאלתי את היו"ר.

עו"ד דוד מנחם: אבל אני אמרתי את התשובה.

מר אדם קניגסברגר: אבל יש יושב ראש.

מר שמואל לרמן: אנחנו מורידים, מבקשים להוריד את זה מסדר היום. בבקשה, מי מצביע?

עו"ד רועי ברזילי: למה?

עו"ד גלעד שריר: למה, הנושא לא חשוב? שמוליק, הנושא לא חשוב?

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש הצבעה שמית.

מר שמואל לרמן: הצבעה שמית, בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: ניסיתי לענות לך, גלעד, אבל מתברר שאתה לא רצית לשמוע. כי אני נתתי את התשובה.

עו"ד גלעד שריר: אני לא רציתי לשמוע, רציתי לשאול אותו, את שמוליק.

עו"ד דוד מנחם: אבל אני עניתי את התשובה מקודם.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר ענה אותה.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: רבותי, מי בעד להסיר את הצעתו של רועי מסדר היום? מי בעד להסיר מסדר היום, מה זה משנה?

מר אדם קניגסברגר: זה משנה מאד.

מר שמואל לרמן: מי בעד להעלות לסדר היום, בסדר, אין בעיה. אנחנו כרגע בהצבעה – מי בעד להעלות לסדר היום את ההצעה? בבקשה. הצבעה שמית.

מר רון קוגמן: אני קורא: דני, אריה, רחל, אדם, שלומית, גלעד, ליעד, אלי ורועי.

מר שמואל לרמן: הלאה. מי בעד להוריד מסדר היום? להצביע.

מר רון קוגמן: מוקי, לילי, רמי, איצ'ה, גבי, צחי, דוד, משה, שמוליק, ישראל.

מר שמואל לרמן: מי נמנע?

מר רון קוגמן: מישהו נמנע? שי נמנע.

מר שמואל לרמן: כמה?

מר רון קוגמן: 9 מול 9. אחד נמנע.

מר אלי מוסרי: יש דיון.

מר שמואל לרמן: אירה, 9 מול 9, יש דיון? אין רוב גם להעלאה. טעות בספירה. דני, תספרו את האנשים. זה טכני. אם לא ספרו נכון את השמות,

מר רון קוגמן: אני מקריא את כל השמות שהקראתי.

מר שמואל לרמן: הוא יקריא.

מר רון קוגמן: אני רק מקריא את השמות שהקראתי.

מר שמואל לרמן: רועי, אין שינוי, אף אחד לא יגידו שהצביע בעד ויהפוך לנגד או הפוך. רק אם לא ספרו נכון.

מר אדם קניגסברגר: אתה שומע שיש פה שחיתות.

מר דני גולדשטיין: בוא ננהל דיון אבל.

עו"ד גלעד שריר: קוראים את כל השמות, שמוליק, שם שם, זה בסדר. יש תמליל אין בעיה.

מר שמואל לרמן: בדיוק.

(מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד גלעד שריר: כל עוד לא ישנו הצבעות או ... זה דיון אחר.

מר שמואל לרמן: מסכים איתך לחלוטין.

עו"ד גלעד שריר: אבל, שמוליק, זה לא מצריך הצבעה נוספת.

מר שמואל לרמן: מסכים לחלוטין אגב. אין הצבעה נוספת, יש הקראה. אם טעו בספירה, במקום 9 אמרו 8, אבל הזכירו את הבן אדם, זה לגיטימי. הבן אדם לא יכול לשנות את דעתו או לשפר מקצים.

עו"ד רועי ברזילי: אבל אפשר לשנות את הכתיבה. אני יודע מי היה פה? מי לא היה פה?

עו"ד גלעד שריר: צריך לבדוק את התמליל, שמוליק.

עו"ד רועי ברזילי: אני יודע מי היה ונוכח בזמן ההצבעה?

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, אני מבקש שתעשה הפסקה ויבדקו את התמליל.

עו"ד רועי ברזילי: תראה לי את הצילום מי היה נוכח ומי לא.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הפסקה. תמליל.

עו"ד רועי ברזילי: איך אתה יכול עכשיו לדעת בדיעבד? נקבע מספר – נקבע. הוא נקבע על סמך מצב אותנטי שהיה בפועל.

עו"ד גלעד שריר: לא, רועי, רועי, יכול להיות שספרו לא נכון. שיוציא את התמליל, 5 דקות הפסקה, ויבדקו מה היתה ההצבעה.

מר אדם קניגסברגר: גבי, סליחה, אתה לא מרגיש שזה לא בסדר שגונבים את העיר בלי הפסקה?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מישהו נכנס אחרי שהצבענו. מישהו כנראה נכנס אחרי שהצבענו.

גב' רחל מרום: גבי, מאז שבוע שעבר קרה משהו?

מר שמואל לרמן: תלכו לראות את ההקלטה.

עו"ד גלעד שריר: זה מה שנראה לי נכון, שמוליק.

מר שמואל לרמן: רק שניה, יש כאן שתי סוגיות. רועי, רק שניה, תן לי רגע,

עו"ד רועי ברזילי: אי אפשר לשחזר את הרגע הזה. אי אפשר. עזרא, אל תשחזר בדיעבד. שתי תשובות לשאילתה שלי שחזרתם בדיעבד.

מר שמואל לרמן: רועי, רק רגע, תקשיב דקה אחת. אני חושב, אני חושב,

עו"ד גלעד שריר: אבל אתה לא שומע מה אני רוצה לדבר. זה בכלל לא לקשור אלי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דני, שב דקה. אני רוצה משהו לומר לכם, רועי, תקשיב לי דקה. ליעד, עזוב אותו רגע. תקשיב לי. לדעתי, מה שצריך לעשות זה שני דברים: אחד – לשחזר את ההקלטה שקיימת במדויק. מי הקריאו את השם שלו, כי זה היה שמי, זה יעזור, בניגוד ל-לא שמי שאי אפשר לדעת.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> ברור. בקלות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בשמי זה יעזור.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> נכון.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דקה אחת. יבדקו שמית מי ענה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> מי הצביע.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> מנין לי שעכשיו לא הוסיפו שם?

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לא, אבל יש הקלטה רועי, יש הקלטה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יש הקלטה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אבל שמוליק, אני יכול שאלה? לגבי הסוגיה השניה, אני רק מזכיר, במועצת העיר הזאת,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> עזרא, מה אתה כל כך פעלתן כדי להוריד את ההצעה? אני יודע שהיא מביכה. עזוב, אל תתערב בה. שב.

(מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד גלעד שריר: אתה טועה, במועצה הזאת עם המלצת היועץ המשפטי. עבר ועוד איך. דוד שואקה אמר שכן ונכנס לדיון. בגלל זה אני רק מציע לא לשנות את ה -

מר שמואל לרמן: רועי, רק דקה בבקשה. הכי טוב, במקום לדון כרגע, מכיוון שלמזלנו,

מר ישראל זינגר: אמרה היועצת המשפטית שצריך למצוא את ההקלטה.

מר שמואל לרמן: רק דקה. תקשיבו לי רגע להחלטה שלי. ההחלטה שלי היא כדלקמן: אנחנו כרגע עוצרים את הישיבה, רמי, רק רגע, אני מדבר כרגע. ההחלטה שלי היא כזאת. רמי, די. רק רגע. רק רגע. אדם, תן לי רגע, די. גלעד, רק שניה אחת. ההחלטה כרגע היא כזאת: אני עוצר את הישיבה, לראות בתמלול, לשמוע בתמלול מי הצביע בעד ומי הצביע נגד. למזלנו, יש לנו גם מצלמות וגם תמלול. לא מצביעים עוד פעם. מה שיקבע זה יהיה התמלול. למזלנו אתם ביקשתם שמית וזה יעזור לעניין. זה מה שיהיה. מה שייצא. יש הפסקת ישיבה עד אשר יבדקו.

***** ה פ ס ק ה *****

מר שמואל לרמן: אנחנו מחדשים את הישיבה. אנחנו ח וזרים לישיבה לאחר ההפסקה כדי לשמוע את ההקלטה, ולאור ההקלטה הגענו למסקנה שהצעתו לסדר של עו"ד רועי ברזילי לא עלתה על סדר היום. התוצאות היו – 10 להוריד מסדר היום, 9 להעלות לסדר היום. זה היה -10 9 לאור ההקלטה.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא סטנוגרף ואני לא איש מקצוע, ומה ששמעתי יכול להטעות, אבל אני נוטה להעריך שמדובר ב-10. מצד שני, מבחינתי, נפלה ההצעה, עלתה ההצעה, הנזק נגרם ופשוט הכתים אתכם, את כולכם.

מר שמואל לרמן: בסדר גמור.

מר אדם קניגסברגר: מסכים ב-100%.

מר שמואל לרמן: או קיי. נכון.

החלטה:
הצבעה שמית. הוחלט ברוב קולות - 10 בעד (מר ישראל זינגר, מר משה רווח, מר שמוליק לרמן, עו"ד מנחם דוד, מר צחי זליכה, מר איצ'ה שחם, מר רמי פדלון, מר מוקי אברמוביץ, מר גבי נחמיאס, גב' לילי שמה), 9 נגד (מר ליעד אילני, עו"ד גלעד שריר, מר אדם קניגסברגר, גב' רחל מרום, מר אריה מזרחי, עו"ד רועי ברזילי, מר אלי מוסרי, ד"ר שולמית ביסמנובסקי, מר דני גולדשטיין), 1 - נמנע (עו"ד שי בכור), להסיר את ההצעה מסדר היום.

Gilad Sharir, Adv.
Member of City Steering Committee

גלעד שריר, עו"ד
חבר הנהלת העיר

עיריית רמת-גן
Municipality of Ramat-Gan

26 ביוני 2017

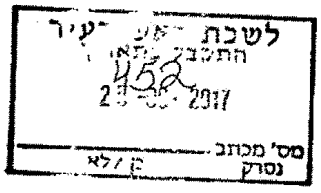
לכבוד:
מר ישראל זינגר
ראש העיר

שלום רב,
הנדון: הצעה לסדר בנושא עמידה בתקני משרד החינוך בכל הקשור להרחבה של בתי ספר

את פירוט ההצעה לסדר אעלה בישיבת מועצת העיר.

בברכה,
גלעד שריר
חבר הנהלת העיר

העתקים:
מר משה בודאגה- מנכ"ל העירייה

35 Bialik St., Ramat Gan | Fax: 972-3-6753444 פקס | Tel. 972-3-6753511 רח' ביאליק 35, רמת גן | טל.
E-mail: Gilad-S@Ramat-Gan.muni.il

ג.	הצעה לסדר של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "עמידה בתקני משרד החינוך בכל הקשור להרחבה של בתי ספר"

מר שמואל לרמן: כרגע אנחנו ממשיכים בהצעות לסדר. הצעה מספר 3, עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "עמידה בתקני משרד החינוך בכל הקשור להרחבה של בתי ספר". רק הערה משלי, לפעמים זה שהאופוזיציה מבקשת שמית, זה מועיל.

מר אדם קניגסברגר: אין לנו ויכוח.

עו"ד גלעד שריר: אז אפשר לעשות תמיד שמית.

מר שמואל לרמן: בבקשה. תבקשו – נעשה.

מר אדם קניגסברגר: אתה יודע למה?

מר שמואל לרמן: כי אפשר היה לבדוק בדיוק מי הצביע.

מר אדם קניגסברגר: לא, זה מועיל לנו מאד שהציבור יידע על מה אתם הצבעתם.

מר שמואל לרמן: גם טוב לנו לבדוק אם יש תיקו מה קורה בסטנוגרמה.

מר אדם קניגסברגר: לא, זה לא חשוב.

מר שמואל לרמן: זה גם חשוב. בבקשה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> ברשותכם, אני רוצה להעלות נושא שהעלה אותו, הזכיר אותו אדם, במהלך הצעה לסדר שלו, והוא נדון לא פעם – עולם החינוך. ומצד שני, העליתי לאחרונה מספר הצעות, הן לסדר והן הצעות החלטה, בעולם הבטיחות. ואני רוצה לדבר על המפגש ביניהם עולם של כל הבנייה במוסדות החינוך בעיר. והייתי שמח, ראש העיר, להעלות לדיון כבר היום ולא לדחות לעוד ישיבה, שתיים, ארבע, מתי שיציגו לי, בנושא ההתמודדות שלנו עם המפגש הזה של עולם הבטיחות עם עולם הבנייה בחינוך, לאור מספר אירועים שבחודשים האחרונים, אם פניתי אליך באופן ישיר ואישי וקיבלתי מענה דרך אגף ההנדסה, ואם מקרים שנודעו לנו, כלל חברי מועצת העיר, כלל הציבור, חלקם באו על פתרונם, חלקם לא, בנוסף על בנייה יחסית ערה בחלק גדול ממוסדות החינוך בעיר. אם אנחנו סופרים, לא יודע, הזכרת קודם את המתמיד וארנון וגני ילדים והיו פה צעקות קודם על חלק מגני הילדים, ובחלק מבתי הספר שיושבים מבנים יבילים. אני סומך את ידי לחלוטין על עובדי אגף החינוך ועל אבי אליאב באופן ספציפי, שהוא עומד בתקנות חוזר מנכ"ל משרד החינוך. יחד עם זאת, אני חושב שכשהגענו למצב של בנייה כל כך אינטנסיבית במוסדות החינוך בעיר, שעוברים תחת ידיהם אלפי ילדים מדי יום, מן הראוי לנהל דיון איך אנחנו לא נצמדים בהכרח רק לתקן של הוראות מנכ"ל משרד החינוך, אלא איך אנחנו עושים בדיקה שוטפת ודיווח שוטף גם לציבור, ראש העיר, וגם לנו חברי המועצה. בדומה לדוגמא ולדיון שניהלנו לפני שנה וחצי אתה ואני בנושא הקרינה בבתי הספר, שהחלטת אני חושב באומץ ובצדק להעלות לאתר העירייה את תוצאות של כל בדיקות הקרינה, מן הראוי שתוצאות הבדיקה שתיכף אני אציג שנדרשות, ואני סמוך ובטוח שהן מתקיימות, אז תוצאות הבדיקות בתום בנייה במוסדות ציבור תוצגנה גם כן לציבור, לציבור ההורים, כולל גם מהלך או הבדיקות במהלך קיום אותם אירועי בנייה.

אני אגיד רק שני דברים שאני מניח שהם ברורים לכולם, אבל כדאי אולי להגיד אותם למי שלא מבין למה בכלל אני מעלה את הנושא הזה לדיון. מתוך ניהול שגרת הבטיחות בבית הספר של חוזר מנכ"ל משרד החינוך, שזה אין לי על המחשב פה אז אני אקריא לכם אחר כך את הוראות הביצוע של מנכ"לית משרד החינוך, אני גם אציג, נאמר שהאחריות היום יומית השוטפת לבטיחות בתי הספר מוטלת על הרשות המקומית. חובתה לקיים מוסדות חינוך מטילה עליה את האחריות לדאוג לשלום הילדים בעת שהותם במתחמי המוסדות על כיתותיהם, חצרותיהם ומתקניהם, ולהבטיח שהמוסדות יהיו בטוחים ומתאימים לקיום לימודים בהם. אני ממשיך הלאה, יש הנחיות לרשות. כלומר, זאת האחריות הכללית. בין ההנחיות, וראש העיר, פה אולי גם שאילתה של רועי שעלתה פה בתחילת הישיבה,

תהליך הבנייה הוא באחריות הרשות או הבעלות, הוא יבוקר ויאושר על ידי מהנדס מטעם הרשות המקומית בכל שלבי הבנייה, החל מן התכנון, ופה אני מעלה עוד פעם את הסוגיה שעלתה בשבוע האחרון לגבי היכולת לעשות שימוש חורג במבנים עירוניים, ואם אפשר לפתוח אותם כמוסדות חינוך לפני שהם עברו את התהליך התכנוני הראוי. ובסוף צריך – כי הוא עומד בדרישות כל דין. אם אנחנו ממשיכים, וזו הנקודה, ראש העיר, שהייתי שמח שננהל על זה דיון, או שתחליט כבר אוטומאטית ותייתר את הדיון, הוראה ז' אומרת שעם תום הבנייה ולפני פתיחתו של המוסד החינוכי החדש או עם פתיחתה של תוספת בנייה במוסד קיים, לא יאוכלס המבנה ללא אישור מהנדס הרשות או הבעלות. אני מניח שזה מתקיים. הייתי שמח אם, כמו שאמרתי, הנושאים יוצגו לציבור, יוצגו להורים, אם באתר העירייה או במקום אחר. בנוסף, מסתבר שכמובן מנהל בית הספר צריך לקבל את ההעתק של זה ומן הראוי שזה יגיע להורים. כל זה, אגב, צריך לקרות עד ה-15 באוגוסט כל שנה, קרי, להבנתי יש צורך לסיים את השיפוצים והתיקונים עד ה-14 וב-15 לפרסם את העניין הזה, וזה בעצם הנושא שאני רוצה להעלות פה היום, או שאני מעלה כבר עכשיו, שמן הראוי להעלות אותו – האם אנחנו בחוזר המנהלת הכללית, אני לא אעבור על כולו כדי לא להלאות את כולם, אבל אני כן רוצה לדבר על שני דברים פה, אבל הם מדברים בעצם על, אחד – נדרשת קיומה של ועדת בטיחות בית ספרית. אני לא יודע אם מתקיים פיקוח, כי אני כחבר ועדת החינוך לא התוודעתי לדיון הזה, אבל מחויב שתהיה ועדת בטיחות בית ספרית שתתכנס ותציג ותתריע על המפגעים ועל החששות. אני לא יודע אם קיימת כזאת והייתי שמח, ראש העיר,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> קיימת. קיימת.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> בכל בתי הספר בעיר, אדם, אתה מודע לזה בוודאות?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> באוהל שם שאני ניהלתי,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אתה, אדם, כבר כמה שנים לא מנהל את אוהל שם, אז אני לא יודע אפילו להבטיח לך שהיום היא מתקיימת. הייתי חושב שמן הראוי שנוודא שהיא מתקיימת. הייתי מבקש שגם במקומות, ראש העיר, שאין בנייה חדשה, נבדוק שאנחנו עומדים בתקן הזה, בהוראות

הקבע של מנכ"לית משרד החינוך, לרבות המפתח המצוי כאן, שאני מניח שהוא מפתח שמוכר לכל אנשי החינוך, אבל הם לא אנשי בנייה, הם אנשי חינוך, וצריך לראות שאנחנו עומדים בזה. כי זה אגב, לא מעולם ההוראה, זה מעולם הבטיחות התקנות האלה. כלומר, מבחינת הסכנה הבריאותית.

זה בעצם הבסיס ועיקר ההצעה. אפשר לנהל על זה דיון לדעתי אפילו עוד רבע שעה, אני יכול לתת מונולוג ארוך. אבל אם אנחנו יודעים להגיד, ראש העיר, אם תהיה מוכן לקחת את הדבר הזה ולהעלות בסוף את הסיפור של הפרסום עם הבדיקה, שגם ככה אמורה להיות מוצגת, ולהעלות אותה לציבור, אני חושב שזה מבחינתי אומר הכול. אני רק אספר, אנחנו מכירים, גם אתה מכיר, גם פניתי אליו, אני מקווה ומניח שאתה מכיר גם לפני כן, הטרקטור שכמעט דרס ילדים בארנון, ויש לנו לא מעט בנייה בבתי הספר, ומן הראוי שנראה שזה באמת קורה ומתבצע בהתאם להוראות של מנכ"ל משרד החינוך.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כמו שכל פעם שהתחייבתי שנבדוק משהו ואני לא רוצה לשלוף תשובה, אז אני מציע לך שלא נעלה את ההצעה, לא נצביע, אלא כל הנתונים, דליה, או אבי בעצם, כל הנתונים ששייכים לזה, מה חובה לפרסם, מה צריך, שנעשה את זה באמת כמו שצריך. ומכיוון שאנחנו מדברים פה על, אם זה נכון כך, על טווח של כחודש, אז להביא, לא לחכות לישיבת המועצה הבאה, אלא להביא גם לגלעד או להזמין אותו וגם לי את הנותנים, כדי לראות מה ואיך לפרסם, כמו שעשינו אז עם הקרינה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני אגיד על זה ראש העיר, א', אני אשמח. ב', ברור לי שאין חובה לפרסם. החובה היא להעביר לרשות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, אבל אני אמרתי יותר מזה, אמרתי שאני רוצה לראות מה חשוב לייעד, כמו שעשינו אז. אז אני לא יודע כרגע בדיוק, אז ביקשתי מדליה לפנות לאבי. או קיי.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> בשמחה. ועוד פעם, וגם כבר לוודא אני חושב רוחבית ראש העיר, וזו עבודה יסודית שצריכה להיעשות,

<u>מר ישראל זינגר:</u> מה קורה בכל המקומות.

עו"ד גלעד שריר: בדיוק. לרבות אפילו דוגמא, שנכנסתי פה, זה עולם המבנים היבילים, יש הנחיות מאד ברורות איך ניתן להעמיד אותם, ולפחות שני בתי ספר שאנחנו מכירים שכבר אנחנו הולכים ליישם בהם. שניים – גם בעולם של גני הילדים, דוגמת הויכוח שהיה פה בתחילת הדיון, אסור שהוא יעבור דרך חצרות של בניין פרטי. זה ההנחיות של הוראות הבטיחות בכלל, כלומר, יכול להיות שמלכתחילה, עוד לפני הדיון על שימוש חורג ולפני הויכוח עם התושבים, יכול להיות שזה היה נמנע. הייתי מציע לראות שאנחנו בעמידה עם זה, וגם איפה שלא בעמידה, להגיד – בואו, אנחנו רוצים לשפר.

מר ישראל זינגר: או קיי. אף פעם לא מנענו את זה, לפחות לא מעצמנו, ואם חשבנו נכון, גם מהציבור. העניין ייבדק. אני ממילא חושב שזה רוטינה, אבל כדי שנדע גם פה אנחנו ונדע באמת להבא, צודק, מה צריך לעשות.

גב' דליה לין: אנחנו נביא את הנתונים אליך ואל המנכ"ל ואתם תחליטו איך להתקדם עם זה.

מר ישראל זינגר: או קיי. תודה.

מר שמואל לרמן: נגמר?

מר ישראל זינגר: כן.

מר שמואל לרמן: כל הכבוד. תודה.

החלטה:

עו"ד גלעד שריר משך את הצעתו בכפוף לקבלת נתונים מאגף החינוך.

עיריית רמת-גן
לשכת חבר מועצת העיר
ליעד אילני

ב' תמוז תשע"ז
26 יוני 2017
סימוכין: 2017-0178-36

לכבוד
מר ישראל זינגר
ראש עיריית רמת-גן

הנדון: **הצעה לסדר בנושא כניסת תושבים לישיבות מועצת העיר**

אבקש להעלות את ההצעה לסדר שבנדון, בישיבת מועצת העיר מן המניין הקרובה, שתיערך ביום חמישי, ה- 29/06/2017.

את פירוט ההצעה ונימוקיה אעלה בישיבת המועצה.

בברכה,
ליעד אילני
חבר מועצת העיר

לשכת ראש העיר
455
27 ספט' 2017
יוסי גיסהר
מנכ"ל

העתקים:
מר משה בודאגה - מנכ"ל העירייה
עו"ד רעות בנק אלון - מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר ומנהלת מזכירות העירייה

כתובת: ביאליק 35 רמת-גן, טל. 03-7408854, פקס. 03-6727958
E-mail: liad-i@ramat-gan.muni.il

ד. הצעה לסדר של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "כניסת תושבים לישיבות מועצת העיר"

<u>מר שמואל לרמן:</u> אנחנו בהצעה לסדר אחרונה, של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "כניסת תושבים לישיבות מועצת העיר". בבקשה.

<u>מר ליעד אילני:</u> תודה רבה. אני אגיע כמובן לנושא שעליו אני רוצה לדבר, בכל זאת, לא צריך יותר מדקה כדי להציג אותו, ואני מבקש לדבר על מספר נושאים נוספים שהם חשובים מבחינתי לא פחות.

אני לא יכול שלא להתייחס להצעה הקודמת של רועי ברזילי. תראו, אני אפתח סוגריים, יש איזו שהיא בעיה שאני מבין שאולי היא דרך ההתגוננות של מספר אנשים, לשבש את העובדות, או לא לתת לעובדות לבלבל אתכם. צריך תמיד לזכור מה מוביל למה. אני נבחרתי לפני כמעט 4 שנים להיות חבר מועצה, כמו רוב חברי פה, בהתנדבות מלאה, מתוך כוונה להיות אוזניים ופה של תושבי העיר. בשביל זה בוחרים אותנו. ואם אני פונה בעקבות פניית תושבים אלי שנפגשים איתי לצורך העניין בגינה ציבורית מסוימת, ומבקשים את עזרתי, אני חייב לומר שבפגישות אלה אני אומר את דעתי על פניו, אבל תמיד אני אומר, חשוב לי לשמוע את הדעה המקצועית של העירייה. כמו שאתם יודעים, לא חסר סיבות פוליטיות לנגח את ראש העירייה. ותאמינו לי, אני מדבר בשם כל חברי וגם אני, יש לפעמים שאנחנו נפגשים עם תושבים ואנחנו אומרים להם שהצדק הוא עם העירייה. אבל, אני מבקש לקבל חוות דעת מגורמי המקצוע, יחד איתם, יחד עם התושבים.

לפני חודשיים, אולי קצת יותר, נפגשתי עם תושבים בגינה בעיר, גינה ציבורית בעיר, והם העלו טענות שקשורות לוונדליזם ולהפרעות ולהקמות רעש. פניתי למנהל אגף הביטחון בעירייה וביקשתי ממנו להגיע יחד איתי לפגישה עם התושבים, להסביר גם את העמדה של האגף שהוא אמון עליו. ענה לי מנהל האגף שנדרש אישור של מנכ"ל העירייה כדי שהוא יגיע. ואני מסכים לזה. מנכ"ל העירייה, הגיוני שהוא יאשר למנהלי האגפים השתתפותם במפגשים כאלה ואחרים. אבל אז הוא חוזר אלי למחרת במייל ורושם לי – תשמע, יש שתי אפשרויות: אפשרות אחת, שאתה מגיע לפגישה יחד איתי בגינה הציבורית ללא התושבים. או, אפשרות שניה, שאני נפגש עם התושבים אבל אתה לא מגיע. עכשיו תראו, אני מודע לזה שלפעמים

הסגנון שלי הוא מעט עוקצני, מעט ציני. אני חייב לומר לכם, זה מגיע ממקום שאני חושב שרק ככה אפשר לגרום לכם, לשים לכם מראה מול הפנים ולגרום לכם להבין כמה ההתנהלות שלכם לא מכבדת, לא אותי, את התושבים, את אותם תושבים שבחרו אותי לתפקיד או בחרו את גלעד לתפקיד או בחרו את רחלי לתפקיד, לא משנה מה, וכמה היא לא מכבדת אתכם. אז הגשתי שאילתה וכתבתי – האם מנכ"ל העירייה הוא סלקטור? עכשיו תראו, צר לי אם יש מי שנפגע, אבל אני חוזר פה על המשפט הראשון שאמרתי – אני, תאמינו לי, ואין לי בעיה להוכיח לכם את זה, מישיבת המועצה הראשונה, הפרוטוקולים ופייסבוק, הכול מתועד. השאלות שלי העוקצניות, המביכות, שיש בהן כדי לשים מראה מול הפנים של מי שמקבל את ההחלטות האלה, נעשות תמיד בתגובה ל-איך אני אומר, ניסיון לכופף ידיים או להראות מי פה הבוס. אני מכיר גם את המנטרה הזו השגויה, שחברי מועצה, נבחרי ציבור לא יכולים לדבר על עובדי עירייה. שמעתי מקודם את סגן ראש העירייה, את אביהוא בן משה, ואני אענה לו גם כן בעניין הזה. אמרת שיש תקיפות של אגף החינוך. יכולים לבקש זכות דיבור ולהשיב.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יש לו זכות דיבור, סליחה, חבר'ה, הוא בזכות דיבור.

<u>מר ליעד אילני:</u> חברים, הבעיה נעוצה בעיני באי הבנה בסיסית עמוקה של תפקיד חבר המועצה. אני מודע לזה שבמשך 25 שנה היה פה ראש עיר מסוים שהנחיל נורמות מסוימות, זה לא אומר שזה בסדר. אני לא יודע מה היה בתקופתו. אני יודע מה התכוון הציבור ששלח אותי, מה התכוון הציבור ששלח את גלעד, מה התכוון הציבור ששלח את רמי, מה כתוב בחוק. יצא לי להיות יועץ של שרים וחברי כנסת, גם כאלה שהיו באופוזיציה, לא רק בקואליציה ובממשלה, שפנו לפקידי ממשלה לפגישות, גם בנוכחות אזרחים שפנו אליהם, מעולם לא נשמעה תשובה כזאת, שחבר כנסת לא יכול להגיע לפגישה. ברגע שמנכ"ל העירייה נותן הנחיה כזו והיא בכתב גם דרך אגב, זו לא איזו שהיא שמועה, מישהו פה רוצה לומר לי שאין פוליטיקה בהחלטה הזו? שאין רצון אולי שלא לתת לי איזה שהוא כוח פוליטי אל מול התושבים? עכשיו, אני אומר לכם, אם אתם לא רוצים לתת לי כוח פוליטי אל מול התושבים, יש לכם שתי אפשרויות: אחת – לדאוג לשפר את השירות לאזרח. סביר להניח שיהיו אלי פחות פניות ממה שיש אלי היום. והדבר השני, וזה אנחנו מדברים כל הזמן, כולנו פה, תשחקו משחק הוגן. בואו נתמודד, אין בעיה שהמצלמות יצלמו ושהציבור

ישפוט מי הוא חושב שמדבר יפה או לא יפה, או שואל שאלות שהן במקום או לא במקום, והציבור ישפוט, הציבור לא טיפש. ואם עכשיו הציבור פנה אלי כי הוא לא מרוצה מ-100 פניות שהוא השאיר במוקד העירוני ולא חזרו אליו, ולכן הוא פנה אלי, ואני מבקש פגישה במקום עם מנהל האגף, ומנכ"ל העירייה אומר למנהל האגף שאלה האפשרויות, שאני לא יכול להיות יחד עם מנהל האגף ועם התושבים באותה פוזיציה, אז יש פוליטיקה בתשובה הזאת. אז אין בעיה, אבל אל תיעלבו אחרי זה מכל מיני שאלות על סלקטור או משהו אחר, כי זו הדרך להתמודד. וכמו שאתם רוצים שנשמור על כבודם של עובדי העירייה, אני מציע שעובדי העירייה לא ייכנסו לפוליטיקה. כי מי שנכנס לפוליטיקה, ידברו איתו פוליטיקה. אין מה לעשות, זה כלל. ותנסו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> להכניס את הידיים שלך לאוהל שם זו לא פוליטיקה? לפגוע בילדים זו לא פוליטיקה? לשסות הורים זו לא פוליטיקה?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רגע, סליחה, הוא ברשות דיבור.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הוא ברשות דיבור. אבל כשהוא רוצה לפגוע בילדים וכך הלאה, זה לא פוליטיקה?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אבל הוא ברשות דיבור, ישראל.

<u>מר ישראל זינגר:</u> שיוציא את הידיים שלו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ישראל, הוא ברשות דיבור.

<u>מר ישראל זינגר:</u> שמוליק, סליחה.

<u>מר ליעד אילני:</u> מי שפגע בתלמידי אוהל שם היית אתה. מי שמכניס פוליטיקה זה אתה ואך ורק אתה. לא שמעתי גם, דרך אגב, אני חייב לומר לכם, רשמתי את זה וזו רק רשימה חלקית, כשעובד עירייה

בכיר איים עלי ועל הילדים שלי בלשכת מנכ"ל העירייה, בנוכחות מנכ"ל העירייה, לא ראיתי שמנכ"ל העירייה שש להגן על כבודו של נבחר הציבור. הוא ביקש ממני לעזוב את החדר. כשעובד עירייה אחר מקלל ומגדף אותי וכותב שהוא יילחם בי, איש במשרת אמון שלך, זכותך לבחור את מי שאתה רוצה, לא ראיתי שאתה יוצא כדי לגנות את זה. כשעובד עירייה אחר טוען שהוא ישרוף את כרמל שאמה, גם, עוזר שלך במשרת אמון. לא ראיתי שיצאת נגד עובדי העירייה בעניין הזה. כשעובד עירייה אחר, גם עוזר שלך במשרת אמון, מאיים שהוא יבצע,

<u>מר ישראל זינגר:</u> תהיה גבר, תילחם בנבחרי ציבור, עזוב את עובדי העירייה. טוב, שמוליק, סליחה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> די, אי אפשר.

<u>מר ליעד אילני:</u> כשעובד עירייה אחר מאיים שהוא יבצע אקט מיני באמא שלי, אגב, עוזר שלך, לא שמעתי שאמרת משהו. אז לכן אני אומר לכם, תהיו אתם גברים, ואם אתם מקבלים החלטות שיש בהן כדי להצר צעדיהם של נבחרי ציבור, אני אתקוף אתכם, את מי שקיבל את ההחלטה, ואני אתקוף את מי שנותן את היד להחלטה הזו.

אני רוצה לומר לך, דני, דני פה? אז אני אומר את זה. אחד מהדברים, אתה הרי לא הכנסת פוליטיקה, במקרה בתחילת הישיבה ישב פה כמעט כל המטה שלך, אז לא הכנסת פוליטיקה לעירייה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא מצרים צעדיהם של נבחרי ציבור אופוזיציה, רק צעדיך, כי כנראה, לכאורה, כי כנראה אתה,

<u>מר ליעד אילני:</u> תשובה מצוינת. כן. כן.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כי כנראה אתה מבזה את האנשים ועושה דברים שחבריך האחרים לא עושים. כנראה.

מר ליעד אילני: התשובה היא מצוינת והאמת שלא יכולתי לצפות ליותר מזה. דני שאל על נושא הקרקס בפארק הלאומי. אני בניגוד לרועי ברזילי, ואמרתי את זה לרועי ברזילי בתקיפות לפני שנה וחצי, כשהוא יצא נגד מינויה של נורית דיין, שלי אין בעיה עם מינויים פוליטיים. סליחה על חוסר ה- אני אומר, אני לא politically correct.

מר ישראל זינגר: השופטת טענה שזה לא מינוי פוליטי.

מר ליעד אילני: אני דיברתי נגד רועי. אבל ישראל, תקשיב,

מר ישראל זינגר: לא להגיד לו שהוא משקר? אז אני שותק.

מר שמואל לרמן: לא להגיד כלום.

מר ישראל זינגר: טוב, שמוליק, סליחה. סליחה, שמוליק, סליחה.

מר ליעד אילני: כבר התנצלת בישיבה, שבוע שעבר כבר התנצלת.

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, עוד שניה זה רק שניהם בחדר, אז הוא יכול להמשיך.

מר ישראל זינגר: חכה על מה אתה תצטרך להתנצל. שמוליק, סליחה.

מר שמואל לרמן: יופי. דבר, אני שומע.

מר ליעד אילני: אני שם לב. הבעיה היא לא במינויים פוליטיים, הבעיה שהעירייה בראשותו של ישראל זינגר וחבר מרעיו, קודם

כל יורה ואז היא מסמנת את המטרה. החליטו שצריך קרקס. למה? כי צריך כנראה לקדם את העזרה לחבר של מישהו. לא הלך בפארק הלאומי, אז נעביר את זה לאצטדיון רמת גן. ואם לא יילך באצטדיון רמת גן, נעשה את זה בכיכר אורדע. כי צריך קרקס. וזה העניין. וחבל שדני לא פה. זה בעניין הזה.

אני רוצה לומר לכם לגבי ההצעה של רועי ברזילי. יש פה באמת כמה אנשים, שאם על זה אני חלוק אתכם, אז אני גאה להיות חלוק אתכם על כזה דבר, שלא מבינים מה תפקיד נבחר הציבור, שהם באמת, אני לא מבין מה הם עושים פה. אם מדבר חבר מועצה על חוסר בקופה הציבורית של 400 או 500 אלף שקל, כדאי לנהל על זה דיון. נכון, לא נכון, אבל אי אפשר להגיד – בוא נוריד את זה. כדאי לנהל דיון על איך הגענו למצב הזה. עכשיו, למה לי כנבחר ציבור זה מפריע? כי הרבה פעמים יש אנשים שבחיים הפרטיים שלהם, בחיים העסקיים שלהם, לא היו נותנים למה שהם נותנים בכספי הציבור לקרות. יושב פה מוקי אברמוביץ, שהיה מנכ"ל בכיר בחברת הראל, שאני בטוח שאם היו חסרים 400 או 500 אלף שקל בקופת הראל, דירקטוריון החברה היה מקיים על זה איזה שהוא דיון, לפחות דיון. יושב פה מנכ"ל חברת טסנת, מר רמי פדלון, שאני בטוח שאם היו חסרים 400 או 500 אלף שקל בקופת חברת טסנת, אז הדירקטוריון היה מקיים על זה דיון. זה מה שאנחנו מבקשים, לקיים דיון. תביעו את העמדה שלכם, נשמח לשמוע. אולי אתם חושבים שרועי ברזילי מדבר שטויות, אבל יש פה כסף ציבורי. לא משנה, גם אם זה שקל או 500 אלף שקל. וכל המערכת פה משרתת אדם, שכאמור, משטרת ישראל כבר אמרה עליו את דעתה. והפרקליטות צפויה לקבל החלטה בימים הקרובים. ואתם באמת, אתם יושבים ואתם כאילו,

<u>מר שמואל לרמן:</u> דקה.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא ראוי לקיים על זה דיון? כמו שאמרתי, מספיקה לי דקה להצעתי לסדר, כי באמת, היא מאד מאד פשוטה ובסיסית. עוד משהו שהושרש כנראה מתקופת, מה שנקרא, חוקת בר, שיש לי הערכה על הרבה דברים טובים שהוא עשה בעיר, אבל דברים שהושרשו, זה שאת האולם הזה ממלאים בעובדי עירייה, וכשתושבים מגיעים למטה, אומרים להם – על בסיס מקום פנוי, תירשמו מראש וכו'. אני כמעט 4 שנים חבר מועצה, ותקנו אותי חברי אם אני טועה, מעולם לא ראיתי שיו"ר המועצה לרמן או ראש העירייה זינגר פנו למי מיושבי השורות פה ואמרו – גב' רינה גוזי, יש לך משהו למסור לנו בעניין הזה? מר אבי אליאב, יש לך משהו

למסור לנו בעניין הזה? ולמה? לא כי דעתם לא חשובה. כי גם יושבים פה מנהלי אגפים שלהם. ואם יש מישהו שכבר ייתן את התשובה למועצה, זה, מה לעשות, יש היררכיה, זה מנהל האגף. אבל מגיעים אנשים, יכול להיות שמכריחים אותם, יכול להיות שהם רוצים. קודם כל האולם הזה צריך להיות פתוח לתושבים שרוצים להגיע, קודם כל. לא להגיד להם למטה – על בסיס מקום פנוי. יש פה דיון ציבורי בעירייה שמנהלת למעלה ממיליארד שקל בשנה, וזכות הציבור, יש כאלה שקוראים להם פה, בשבוע שעבר שמעתי כל מיני כינויים לפני הישיבה, שקוראים להם משועממים. אז יש גם ציבור משועמם.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תשאל את דני אם זה לא הרבה יותר פתוח מאשר אי פעם. נכון, דני?

<u>מר ליעד אילני:</u> אז מה, זה אומר שזה בסדר?

<u>מר ישראל זינגר:</u> כמה שיש מקום.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תן לו, הוא מסיים.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אז זה לא היה בסדר ועכשיו זה לא בסדר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ליעד, תסיים.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני חותר לסיום.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה.

<u>מר ליעד אילני:</u> אז אני אומר, ותתקנו אותי, מעולם לא ראיתי שפנו פה למי ממנהלי המחלקות ואמרו להם – מה דעתכם? תנו לנו תשובה פה, לחבר המועצה ששאל שאלה. יש פה מספיק דמויות בכירות, מנכ"ל, 3 סמנכ"לים ברוך השם, אולי היד עוד נטויה. יש יועץ משפטי, יש גזבר, יש

מבקר עירייה. יש מספיק מי שייתן תשובות. ותאמינו לי, אם יגיד מנהל האגף שהוא לא בקיא בתשובת מנהלת המחלקה אצלו, אנחנו נסכים לחכות עוד חודש לתשובה שלה.

ולכן הצעתי לסדר, שכמובן אני מבקש אותה שמית, שוב אני אומר, חבר'ה, תסלחו לי אם אני אתקוף אתכם על זה מחר, על מה תצביעו, אני פשוט שם מראה בפני הציבור, מה חברי המועצה מצביעים על הצעתו של חבר המועצה ליעד אילני, לכך שבכיסאות האורחים יישבו קודם כל התושבים. ואם יש מקום פנוי ולא הגיעו מספיק תושבים, יכולים להיכנס עובדי עירייה שמעניינת אותם מאד הישיבה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> 100%. יופי. תודה.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני מבקש לדון בהצעתי הזו לסדר. אני מבקש הצבעה שמית. תודה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה. מי בעד להעלות לסדר היום את הצעתו של ליעד אילני? יצביע. לספור בבקשה. שמית, בבקשה, יש לך רמקול שעובד.

<u>מר רון קוגמן:</u> דני, אריה, רחל, אדם, גלעד, ליעד, אלי, רועי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> כמה יש? 8 אם אני לא טועה.

<u>מר רון קוגמן:</u> 8.

<u>מר שמואל לרמן:</u> 8. בבקשה. עכשיו, מי נגד? בבקשה.

<u>מר רון קוגמן:</u> מוקי, לילי, רמי, איצ'ה, גבי, שי, צחי, דוד, משה, שמוליק, ישראל, אביהוא.

<u>מר שמואל לרמן:</u> כמה בבקשה?

מר רון קוגמן: 12.

מר שמואל לרמן: 12. תודה רבה. ההצעה לא עלתה לסדר היום. תודה.

החלטה:

הצבעה שמית. הוחלט ברוב קולות - 12 בעד (מר ישראל זינגר, מר משה רווח, מר שמוליק לרמן, מר אביהוא בן משה, עו"ד מנחם דוד, מר צחי זליכה, מר איצ'ה שחם, מר רמי פדלון, מר מוקי אברמוביץ, עו"ד שי בכור, מר גבי נחמיאס, גב' לילי שמה), 8 נגד (מר ליעד אילני, עו"ד גלעד שריר, מר אדם קניגסברגר, גב' רחל מרום, מר אריה מזרחי, עו"ד רועי ברזילי, מר אלי מוסרי, מר דני גולדשטיין), להסיר את ההצעה מסדר היום.

מר שמואל לרמן: סוף סוף הגענו לסדר היום. אנחנו מתחילים בנושאי כספים.

3. סדר יום:

א. כספים:

1. דו"ח רבעון 1 ינואר-מרץ לשנת 2017.

מר שמואל לרמן: נושא א' הוא דו"ח רבעון 1 מרץ 2017. בבקשה, איפה המצגת? מי מכין לגרשון? גרשון, הדו"ח לא דורש אישור, נכון? זה הצגה. בבקשה.

מר גרשון טוסק: ערב טוב. מונח לפניכם דו"ח הרבעון הראשון לחודש מרץ, רבעון ראשון 2017, שהוגש למשרד הפנים. אני עובר לעמוד 3 – הכנסות והוצאות, אתם רואים כרגע את הצד של ההכנסות. אם אתם תראו בצד שמאל, ברגע שיש לנו אחוז מעל כאילו חיובי, אנחנו גבינו מעל.

אם יש בסוגריים זה מעט. סה"כ הסטיות הן מאד קטנות. סה"כ היקף התקציב לרבעון היה 292 מיליון, עמדנו על 291, מאד מאד קרוב, הסטייה הטוטאלית היא אפס. ומבחינת ההכנסות, כרגע זה רבעון ראשון, אז יש לנו עדיין חוסר בהכנסות ממשרד החינוך ומשרד הרווחה וטיפה בארנונה.

אם אני עובר לצד ההוצאות – הסטיות הן גם מאד קטנות. בהוצאות, אותו דבר, בתקציב 292, 290,500 ההוצאות. סה"כ עודף של 497 אלף. אפשר לראות לפי הדו"ח השנתי, גם העודפים במאזן בעמוד הראשון גדלו. המאזן כבר למעשה אושר על ידי רואה חשבון ועבר כרגע למעיינת. אני מקווה שלא יהיו שינויים. אם למישהו יש שאלות או משהו כזה – בשמחה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אלי, בבקשה. אלי, לך יש מצגת?

<u>מר אלי מוסרי:</u> כן. אני בינתיים רוצה להתייחס, ב-5 הדקות שיש לי, אני רוצה להתייחס לאיזה שהוא נושא שחבל שלא העלו אותו, זה הנושא של, אני רוצה להתייחס ברשותכם, א', כרגיל, אנחנו עוד פעם יורדים ברמת הדיון כל פעם לאיזו שהיא רמת תחתיות חדשה, לאיפה נגיע בשיא אני לא יודע, אבל אני מקווה מאד שלא נגיע לכזה שיא. אבל יש נושא, אדוני ראש העיר, שחבל שלא העלית אותו, זה הנושא של, הוקמה ועדה במשרד הפנים של איחוד רשויות. ואנשים, אני לא יודע אם שמו לב, בין השאר, באיחוד הרשויות, עיריית גבעת שמואל,

<u>מר ישראל זינגר:</u> רציתי להגיד את זה ולהודות לך.

<u>מר אלי מוסרי:</u> לא, להודות לנו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> קודם כל לך.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אני אחד מתוך 10. עיריית גבעת שמואל,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אתה צדקת, הוא העלה את הרעיון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני יודע, בגלל זה אמרתי.

מר אלי מוסרי: עיריית גבעת שמואל לוטשת עיניים ולא מהיום, אדוני ראש העיר,

מר ישראל זינגר: זה כבר כמה שנים.

מר אלי מוסרי: נכון, לגבי אוניברסיטת בר אילן, והיה לי כבוד להיות בישיבה עם ראש העיר הקודם, צבי בר, ועם הגזבר עליו השלום, גונביץ, ועם המנכ"ל יבדל"א דוד בנימין, ודנו באוניברסיטה על כל הנושא הזה. אוניברסיטת בר אילן היא נכס אדיר לעיריית רמת-גן, באמת, אני לא רוצה על חשבון הזמן שלי לתאר כמה חשובה האוניברסיטה. אז אני מאד שמח שאדם, באמת, יו"ר האופוזיציה, נתן לי בעניין הזה רוח גבית, וכל חברי מועצת העיר מסיעות האופוזיציה כאיש אחד חתמו על המכתב לוועדה במשרד הפנים, העתק קיבל ראש העיר, והנושא הזה, אנחנו גם ביקשנו שם להופיע בפני הוועדה. אני מאמין, אדוני, שאתה תרכז את כל הקואליציה שלך שגם הם יתמכו בעניין הזה, משום שבר אילן זה לא עניין של קואליציה או אופוזיציה, בר אילן היא של כולנו.

מר ישראל זינגר: אני שמח שיש שני נושאים, היית במפגש תושבים לגבי הקו הסגול.

מר אלי מוסרי: כן.

מר ישראל זינגר: כרגע אני יכול להגיד, אני חושב בשם כולם, שיש שני נושאים שכל הבית הזה מאוחד מאחוריהם.

מר אלי מוסרי: יש עוד נושאים. יש עוד נושאים.

מר ישראל זינגר: לא, אבל לפחות כלליים. אבל נגיד הקו הסגול, אלה שעלו על הפרק, והנושא של גבעת שמואל, לספח אותה לרמת גן.

מר אלי מוסרי: עכשיו, ברשותכם, אני רוצה לדעת בעניין של הרבעון הראשון - אז הרבעון הראשון, כל מי שמכיר דו"חות כספיים של עירייה, זה בעצם ההתחלה. קשה לשפוט. הרבעון השני, שזה כבר 6-1, הוא כר יותר משמעותי, הוא גם עובר תהליך של דו"ח מבוקר יותר ואפשר להסתכל יותר על מהלכים. מה שאני עשיתי, בישיבת המועצה הקודמת שדנו בארנונה, אדוני ראש העיר, פנו אלי מספר חברים, גם נבחרי ציבור וגם עובדי ציבור, והסבירו לי שלגבי משרות ותקנים נוספים שבמהלך השנים דיברו איתי שיש הרבה סייעות והרבה זה, ופקחים. אמרתי – רבותי, נכון, אבל דיברתי כרגע על המספר הגלובאלי. אבל אני התאמצתי קצת. אני, לפני כמה זמן היתה לי פגישה פה בבניין ההנהלה, אז הסתובבתי בבניין, לא ראיתי שבנו עוד חדרים נוספים, זה אותם חדרים, אותן קומות. לא השתנה. ואני לקחתי, ברשותכם, את הדו"ח הכספי של 2017, הרבעון הראשון, ו-2013. שנתי. ביצוע. תסתכלו, רואים אותו פה, דו"ח השכר. דו"ח השכר, מי שמכיר, בדו"ח השנתי זה נספח 4, זה הכול לפי טופס 66, אין מה לעשות, וכנ"ל גם לגבי הדו"ח הראשון. פה השכר של 2017. עכשיו תראו, אני עובר עכשיו לשורה הבאה,

מר גרשון טוסק: אני הופך את הדפים, אין לי את מה שהוא מראה. אבל הוא צודק, אם הוא לקח את 13, זה לא פה.

מר אדם קניגסברגר: אין לנו טענות אליך, אתה לא צריך להביא את 13, גם לא 03.

מר גרשון טוסק: לא, לא, בסדר, אני מחפש איפה אני טעיתי. משהו לא מסתדר לי במספרים.

מר אדם קניגסברגר: תן לו להמשיך.

מר אלי מוסרי: גרשון, תראה, אנחנו כנבחרי ציבור, לנו אין ברירה אלא לעשות השוואה בין מה שקורה היום לבין מה שקרה אתמול. אתמול במובן בקדנציה הקודמת. עכשיו תראו, לצרכי המחשה בלבד, סה"כ המשרות בשנת התקציב 2013, בהנהלה וכלליות, אני מדגיש – הנהלה וכלליות, זאת אומרת, בניין ההנהלה ומה שקשור להנהלה. זה לא קשור לא לחינוך ולא לתברואה ולא לשום דבר אחר, עמדו על 143 משרות. אני רק

צריך לתקן פה שישנן עוד שתי משרות של נבחרים, בקדנציה הקודמת היה רק ראש עיר וסגן בשכר, שזה על פי חוק, אבל היום זה גם על פי חוק, ראש עיר ו-3 סגנים בשכר, אז צריך תיכף לתקן את העניין הזה. סה"כ משרות לפי דו"ח 13 הוא 166 משרות, נוריד 2 נהיה 'פייריס', נכתוב 164, תוספת של 21 משרות בתקופה של 3 שנים, בבניין ההנהלה. לא מפקחים, לא מורים, לא סייעים, לא גננות. שיהיה ברור. דרך אגב, הייתי בבניין, לא יודע איפה הם.

מר דני גולדשטיין: בדיוק 15%. רק 15%.

מר אלי מוסרי: בבניין החדרים לא השתנו. זאת אומרת, איפה ה-23 משרות האלה? צריך למצוא אותן. איפה מסתובבים בבניין? אבל זו שאלה אחרת. לגבי עלויות השכר, נגזרת מזה, בתקציב 2013 סה"כ הנהלה וכלליות עמד על 30 מיליון שקל, או קיי? לפי תקציב 2017, 42 מיליון. נכון יש לי פה את העניין שצריך לעשות את העניין של שני הסגנים, אז תסלחו לי,

מר רמי פדלון: אלי, רק הערה קצרה. לא כל ההנהלה יושבת בבניין אחד.

מר אלי מוסרי: אני יודע. נו, באמת, רמי.

מר רמי פדלון: אז מה אתה מחפש בחדרים?

מר אלי מוסרי: רמי, רמי, אתה יודע למה אני מתכוון.

מר אדם קניגסברגר: רמי, רמי, תתאפק.

מר דני גולדשטיין: רמי, הוסיפו 15% בדיוק. 21 איש על 143 זה 15%.

מר רמי פדלון: דבר על האחוזים, אל תדבר על חדרים.

מר דני גולדשטיין: 15%.

מר אלי מוסרי: רמי, לפני דקה קיבלת קומפלימנט מליעד, מנכ"ל טסנת, שאם היו חסרים 400 אלף שקל היית מקיים דיון. מה קרה לקומפלימנט? שכחת אותו בדרך?

מר רמי פדלון: אלי, ההנהלה קיימה דיון, בסדר?

מר אלי מוסרי: לא, אתה מבין למה אני מתכוון.

מר דני גולדשטיין: למה? נעשו דברים. הוקמה ועדה.

מר ליעד אילני: שישיה.

מר אלי מוסרי: ועדת שישיה. ועדת הניקיון.

מר ליעד אילני: ועדת שישיה. אני מחכה לפרוטוקול שלה עדיין.

מר אלי מוסרי: כן, עד היום. עד היום. דרך אגב, הקורבן היחיד שלו זה אמנון ביגלמן, שהוא חולה, והוא טען בפני, לא לציטוט, שחייבים לו כסף. אני אמיתי, אמיתי. הוא לא קיבל כמה חודשים כסף. אדוני ראש העיר, יש עובד עירייה שלא קיבל כסף.

מר שמואל לרמן: די, תנו לו לדבר, אחרי זה לא מגיעים לשאר הנושאים.

מר אלי מוסרי: הוא הסתדר? הסתדר הכסף?

מר גרשון טוסק: הוא לא עובד עירייה.

מר אלי מוסרי: הוא מקבל חשבונית אבל, הוא יועץ, אני יודע מה הוא?

מר שמואל לרמן: הוא לא מקבל חשבונית. הוא נותן חשבונית. יאללה.

מר אלי מוסרי: נותן חשבונית זה ספק. הספק לא קיבל כסף.

מר שמואל לרמן: בסדר.

מר אלי מוסרי: עכשיו תסתכלו בעלויות השכר, אותו דבר, בהשוואה, רק הנהלה וכלליות 12 מיליון שקל. בוא נוריד את השכר של שני סגנים, נגיד מיליון, בגדול, 11 מיליון שקל. שיהיה ברור, לא מדברים פה על יועצים ולא על סייעות ולא על מפקחים ולא על עובדי שפ"ע ולא עובדים בשירותים ממלכתיים, מדובר מה שנקרא בניין ההנהלה, ולכבודו של רמי פדלון, ונספחיה. או קיי?

מר ליעד אילני: מה יוצא לציבור מזה?

מר אלי מוסרי: נשאלת השאלה – מה יוצא לציבור, אדוני ראש העיר שם עסוק, אני באמת, אין לי הרבה מה להגיד לגבי הדו"ח הרבעוני הראשון,

מר שמואל לרמן: אלי, חצי דקה.

מר אלי מוסרי: כן, אני מסיים. לא, היה לי קודם על הנושא של האוניברסיטה,

גב' רחל מרום: שמוליק, אל תהיה קטנוני.

מר אלי מוסרי: אני רק רוצה להגיד, אני אתייחס אחר כך בעניין של העברות כספיות, אבל באמת, חבר'ה, כששואלים אותי – איפה הכסף? פה הכסף. ולא מעט כסף. ודיברו איתי, איפה רמי פדלון, יצא החוצה? בשבוע שעבר דיברו איתי על התייעלות. אמרו שבשנת 2018, אדוני ראש העיר, יבואו, כמו שמבקשים מהתושבים תוספת בארנונה, יבואו עם תוכנית התייעלות.

מר שמואל לרמן: יאללה, די, בוא תסיים אלי.

מר אלי מוסרי: כן, אני מסיים. משפט אחרון. ואם אנחנו מדברים על תוכנית התייעלות, רבותי, לא צריכים לחפש הרבה, הם פה. תודה רבה לכם.

מר שמואל לרמן: יופי. תודה רבה, אלי. אלי, תודה. אדם רוצה? בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה להתייחס לשתי נקודות: נקודה ראשונה זה נושא הרזרבה. הקטנת הרזרבה בשני שליש, כאשר כבר ברבעון הראשון, כלומר 6 מיליון שקל מתוך 9 מיליון שקל והשארת רזרבה של 3 מיליון אינה אחראית. מה יקרה חלילה אם יקרה משהו בלתי צפוי, כמו רעידת אדמה, או אסון, או אחר? אני אומר, להשאיר 3 מיליון שקל כבר בתחילת הרבעון הראשון, זה מעשה לא אחראי. חלילה אם יקרה משהו, איפה אנחנו נבוא? זה הנושא הראשון.

הנושא השני זה נושא התמיכות. מר זינגר, אני הייתי ממליץ לך עכשיו להקשיב.

מר ישראל זינגר: אני כל הזמן מקשיב.

מר אדם קניגסברגר: כידוע, ועדת התמיכות, בראשותו של המנכ"ל, היא גוף סוברני להקצות כספים לתמיכות. אני מבקש לא להפריע. אבל מה

קורה כאשר הוועדה הקצתה תמיכה, קטנה מזו שהובטחה על ידי סמנכ"ל העירייה או ראש העירייה? ישנן שתי שיטות חוקיות למהדרין לעקיפת הוועדה והמנכ"ל העומד בראשה: הראשונה, היא שימוש בכספי רזרבה. למשל, במקרה של צופי רמת גן ובעבר בני עקיבא, מר בוץ, השניה ממליצה לעמותה, תקשיבו טוב, שלה הובטח תקציב גבוה יותר, לרכוש מוצרים בשווי ההפרש להגיש את הרשימות או הקבלות והתוספת מאושרת. כלומר, מישהו ביקש 80 ונתנו לו 60, אבל המנכ"ל או הסמנכ"ל, או ראש העיר, או שניהם או רק אחד מהם, רוצים לתת לו את ה-20 אלף, מבקשים ממנו שיקנה מוצרים. ולמי ששואל לפשר המעשה, עונים שהדבר כבר בוצע בעבר. כלומר, בעבר גם עשו את התכסיס הזה. איזה נימוק מכובד. מדובר במקרים כמו של עמותת 'ששי שמח'. אמנון בוץ, אתה מכיר את ההסברים?

<u>מר אמנון בוץ:</u> מכיר ...

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תודה רבה.

<u>מר אמנון בוץ:</u> לא, אבל אתה לא מדייק בפרטים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני יש לי את המסמכים.

<u>מר אמנון בוץ:</u> ...

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> תבדקו את זה. ככה מנהלים עיר?

<u>מר ישראל זינגר:</u> אם אתה אומר משהו, או שאתה ממוסמך למען ההגינות,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, אתה היית מאמין שאני אגיד משהו לגבי המסמכים,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא, אולי הטעו אותך.

מר אדם קניגסברגר: יש לי את כל המסמכים, אני אביא לך אותם.

מר ישראל זינגר: כדאי להביא אותם.

מר אדם קניגסברגר: אני צריך להביא לך? זה נמצא אצל אמנון בוץ.

מר ישראל זינגר: בטח.

מר ליעד אילני: הוא בבית משפט? אני לא מבין.

מר אדם קניגסברגר: אמנון בוץ יש לו, רק דבר אחד טוב הוא יכול להגיד,

מר ישראל זינגר: למה רק אחד?

מר אדם קניגסברגר: מה, אני מנהל את העיר?

מר ישראל זינגר: למה רק אחד?

מר אדם קניגסברגר: רק אחד בעניין הזה. מה, הוא מנהל את העיר? הוא לא מנהל את העיר.

מר אביהוא בן משה: אדם, אני רק יכול להגיד לך,

מר אדם קניגסברגר: אל תתערב.

מר אביהוא בן משה: לא, לא, אני רק יכול להעיר לך הערה. המצרכים האלה שאתה קורא להם מצרכים, זה חבילות ממתקים שמחולקים לילדים חולים בבית החולים תל השומר.

מר אדם קניגסברגר: אני יודע, סליחה, אני יודע.

מר אביהוא בן משה: אני סתם, זה נשמע,

מר אדם קניגסברגר: תפנו את זה למנכ"ל.

מר ישראל זינגר: דיברת כאילו שזה סתם.

מר אביהוא בן משה: זה נשמע כאילו עמותת 'ששי שמח' זו איזו עמותה שיצרו אותה באיזה מקום אפל,

מר ישראל זינגר: ככה הבנו.

מר אביהוא בן משה: שהיא מקבלת כל מיני דברים, מצרכים, ממש לא. אם כבר...

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אתה טועה בדבר אחד,

מר אביהוא בן משה: אני לא טועה, אני אומר לך עובדות.

מר אדם קניגסברגר: תן לי להסביר לך. אתה הרי בן אדם ישר, אז תקשיב. אם עמותה מבקשת 60 אלף שקל, נגיד, זה מגיע לוועדת התמיכות, המנכ"ל בודאגה הוא מבין את המצוקה של הילדים והוא מבין את מה שצריך, הוא מאשר 40 אלף. אז ב-40 אלף שיקנו את המוצרים, שיעשו את כל מה שצריך. הוא אישר. אם מישהו רוצה לאשר מעבר, צריך לעשות את זה באופן חוקי, לא ככה. כי ככה הוא עושה במקרה הזה. במקרה אחר, גם בעניין של הצופים, זה גם מצווה. גם בנושא של הצופים,

מר אמנון בוץ: ...

מר אדם קניגסברגר: אל תתערב.

מר אמנון בוץ: הוא אומר ...

מר ליעד אילני: מה זה שקרים? תבקש זכות דיבור.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני לא אומר שקרים.

מר אמנון בוץ: אבל זה לא נכון.

מר ליעד אילני: אז תתבע אותו.

מר שמואל לרמן: תגיד לי, עוד מישהו כאן בא ואמר שמה שאמרו לא נכון? גם נורית אמרה לו משהו שהוא לא נכון? מה אתה רוצה שאני אגיד?

מר אמנון בוץ: ...

מר שמואל לרמן: אבל הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה. הוא יכול להגיד גם שיש לי קרניים. מה אתה רוצה שאני אעשה?

מר אמנון בוץ: לך יש אפשרות ...

מר אדם קניגסברגר: אתה רוצה שאני אגיד את מי אתה הבאת לעבוד בעירייה ולא עושה כלום?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, אדם.

מר ליעד אילני: אין לנו עכשיו 3 שעות, אדם, בוא נתקדם.

מר ישראל זינגר: אדם, חשבתי שאתה לא נדבק מההוא ששם.

מר שמואל לרמן: אי אפשר. מה אתה רוצה שאני אגיד? כל אחד יגיב על מה שהוא יגיב, אני לא גומר כאן את הדברים.

מר אדם קניגסברגר: לכאורה המצרכים היו לעמותת 'ששי שמח' ובצדק.

מר ישראל זינגר: לא, אמרת את זה ציני, כאילו שלא.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, בסדר. מגיע להם. מגיע גם לצופים. אבל על פי החוק. בשביל זה יש מנכ"ל ושהמנכ"ל יאשר. אין לי שום בעיה בעניין הזה. לא שיקחו את זה בלי אסמכתא. בסדר? אין לי כלום. הלוואי והיו נוהגים, מגיע להם, מגיע לצופים, מגיע לבני עקיבא. מה שמגיע להם, יש מנכ"ל,

מר אדם קניגסברגר: אתה טוען שנהגו משהו לא בסדר – תביא מסמך, נבדוק. כמו שהבאת על אותו אדריכל ובדקתי וסולק. תביא.

מר שמואל לרמן: יופי. יאללה, תודה רבה. יופי. ליעד.

מר ליעד אילני: לא תכננתי לדבר בסעיף הזה. יש לנו מספיק תיכף סעיפים בהמשך. שוב, לא תכננתי לדבר בסעיף הזה, אדוני יו"ר המועצה, יש לנו סעיפים גם מאד חשובים בהמשך שעליהם לחברי יש הרבה מה להגיד וגם לי. אני חייב לומר שוב, יושב פה בן אדם, מעלה טענות, נכונות, לא נכונות, אפשר להתמודד עם זה. שיבקש מי שרוצה זכות דיבור לאחר מכן, ואם יו"ר המועצה, ככה כתוב בפרוטוקול, בחוק סליחה, יאפשר

לו לדבר – הוא יוכל להביע את עמדתו. גם אם הוא מנכ"ל העירייה וגם אם הוא השומר בכניסה לעירייה. אבל יש סדר לדיון. זה דיון היום של חברי המועצה, זה לא דיון, אנחנו יש לנו דיון פעם בחודש, אתם דנים כל יום מהבוקר עד הערב, אני מקווה. וחורה לי, מילא לי, אני אין לי בעיה, איך אמר אלי? הכתפיים שלי באמת רחבות. אבל חורה לי שאתם רואים פה את אדם קניגסברגר ואתם נותנים ככה, קוראים לו שקרים, שקרן, ועל זה שותקים. שכחתי מקודם לאביהוא, שכחתי מקודם לומר לך את מה שרציתי בהצעה לסדר ואני יודע שדעתך ודאי לא תנוח עד שאני אומר לך את זה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> עד לרגע זה אני אמרתי לעצמי, מתי הוא יכניס לי?

<u>מר ליעד אילני:</u> לא, לא להכניס, חלילה, אני אוהב לתת הקבלות. אתה יודע, יש הרבה חברי כנסת, דרך אגב, רובם ממפלגה מאד מסוימת, שלא מפסיקים לתקוף שופטים במדינת ישראל, כולל שופטים של בית משפט עליון, עובדי מדינה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> כולל טרקטורים.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא יודע איך מעזים לעשות את זה. אבל פה אסור לדבר על החלטה של מנהל אגף. אז זה רק בשביל ההקבלה. אני מבקש את זה בשמו, מי שחושב שהוא, א', לחזור מהדברים, ומי שחושב שהוא משקר יכול לתבוע אותו, יכול לבקש את זכות הדיבור, אבל זו ישיבה של חברי מועצה. ואתה, אדוני יו"ר המועצה, נרדם בשמירה. הנה, עכשיו הערתי אותך. אתה נרדם בשמירה ואתה מאפשר פה לכל מיני אנשים לזרוק הערות ביניים מתי שהם רוצים, שלתושבים אתם לא מאפשרים את זה, הוצאתם אותם מהדיון. למה הוצאתם את התושבים של רחוב שרת מהדיון, אבל את מר בוץ אתם לא מוציאים מהדיון?

<u>מר שמואל לרמן:</u> הוא קיבל הערה ממני לגבי אי יכולתו להגיב.

מר ליעד אילני: אני שמח, רק שזה חוזר על עצמו בהרבה מאד ישיבות.

מר שמואל לרמן: מר בוץ הוא רגוע בדרך כלל.

מר ליעד אילני: זה לא משנה, אמנון הוא לא העניין מבחינתי. אמנון זה לא העניין. אני מדבר כרגע על העיקרון. תודה.

מר אדם קניגסברגר: עוד נגיע לזה.

מר שמואל לרמן: גלעד, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: א', אני מסכים, גם אני חושב שמר בוץ הוא רגוע בדרך כלל. ב', לי יש שאלה, גרשון, אם תוכל להסביר לי, א', בעמוד 3, אני מניח שאנחנו מדברים על אלפי שקלים, דיברתי קודם עם שרון, אני רק רוצה לוודא, כי אם זה לא באלפי שקלים אז השאלה שלי מיותרת. אני לא שואל על 700 שקל, אבל על 700 אלף אני כן אשאל. אנחנו מדברים על אלפי שקלים אני מניח, לפי ההכנסה של הארנונה, נכון?

מר גרשון טוסק: כן.

עו"ד גלעד שריר: אז הייתי רוצה להבין, אם אתה יודע לענות לי, יש הבדלים מאד גדולים בהכנסות העצמיות. ההכנסות העצמיות זה הכנסות שאנחנו גובים מהתושבים להבנתי, גם בחינוך וגם ברווחה, ביחס למה שציפינו שנגבה, לא יודע, בכל אחד מהם 700 אלף ציפינו לרבעון הזה, אם אני מבין נכון, ובפועל אנחנו בלמעלה מאחד בשניהם, כלומר, הנה, כמו שמופיע אצלך, 50 ו-70 אחוז יותר גבוה מהתוכנית המקורית. הייתי שמח להבין איך זה נוצר, למה זה נוצר, האם זה בסוף יתאזן.

מר גרשון טוסק: בדרך כלל ברבעון הראשון זה קורה. זה מתאזן ואל תשכח שבחינוך, יולי, אוגוסט וספטמבר לא גובים. ספטמבר כמעט לא גובים.

עו"ד גלעד שריר: אבל זה גם לא מסתדר, גרשון, כי אם נסתכל על עצמיות חינוך, זה 2.8.

מר גרשון טוסק: זה יכול להיות שיהיה טיפה יותר.

עו"ד גלעד שריר: אם תכפיל את ה-700 אז בכל זה פחות.

מר גרשון טוסק: כל אותו זמן שבהכנסות יהיה יותר אני אהיה מבסוט.

עו"ד גלעד שריר: לא, אבל אני לא. אתה בסדר, זה התפקיד שלך. אני רוצה לשאול, כי בסוף העצמיות, אם זה היה מהשורה שלמטה, תקבולים ממשרד החינוך, היינו מסכימים כנראה. כשזה עצמיות, זה מבוסס על תשלומי, בחינוך – הורים, ברווחה – אני לא יודע איזה תשלומים, וזה מעניין אותי לדעת איך גדלנו ב-50% בהכנסות עצמיות רווחה ו-75% הכנסות עצמיות חינוך, ביחס לצפי הרבעוני. הרי אנחנו יודעים מה הצפי. אני לא בטוח שאתה יש לך את התשובה הספציפית על כל אחד מהם, אתה רק רואה את המספרים, אבל צריך לשאול את אנשי המקצוע.

מר גרשון טוסק: הרבעון הראשון הוא פחות מהותי, אם תוריד רבעון, כי כמעט 3 חודשים לא גובים שום דבר, אז זה מתאזן. כי זה כאילו כפול 3, לא כפול 4. לפחות בחינוך.

עו"ד גלעד שריר: מבין. אבל עוד פעם, אני חוזר, גרשון, אם זה כפול 3 כאילו, אז אנחנו בפחות, כי אנחנו ב-700 ואנחנו צריכים ל-2.8.

מר גרשון טוסק: זה 3.6.

עו"ד גלעד שריר: אהה, סליחה, 1.2. 700 זה הזה, נכון. אבל גם שם אתה פי,

מר גרשון טוסק: הרבה יותר נמוך.

עו"ד גלעד שריר: ההנחה היא שאנחנו לא מכירים הכנסות נוספות. השאלה השניה שלי, בעמוד 4, גרשון, שזה גם קפץ לי, זה התקציב הבלתי רגיל, אבל הייתי שמח להבין, יש קיטון בתקבולים ממלוות אחרות במשהו דראסטי, אם אני מבין נכון, מ-46 מיליון ל-30,000 שקל. זה מספר מטורף. אני לא מבין מה הוא אומר כל כך והייתי שמח להבין אותו.

מר גרשון טוסק: מה לא בסדר? לא הבנתי.

עו"ד גלעד שריר: הכול בסדר. אני לא מבין מה הוא אומר. ירדנו מ-46 מיליון תקבולים מלוות אחרות,

מר גרשון טוסק: מלוות.

עו"ד גלעד שריר: כן. ירדנו ל-30,000. מה המשמעות?איך זה קרה?

מר גרשון טוסק: ברבעון הראשון לא נלקחו מלוות. אתה תראה את הגידול ברבעון השני. אני בדרך כלל דוחה את זה כמה שאני יכול. עד סוף השנה אני מתקזז. להרוויח את תוצאות המלוות במהלך השנה.

עו"ד גלעד שריר: השנה הקודמת זו לא התקופה המקבילה אשתקד, זה כל השנה?

מר גרשון טוסק: יכול להיות שבשנה שעברה לקחנו ברבעון הראשון את ההלוואה.

עו"ד גלעד שריר: הבנתי אותך. אנחנו מציגים את כל השנה, לא את הרבעון.

<u>מר גרשון טוסק:</u> רבעון מול רבעון, אבל יכול להיות שבשנה שעברה, בינואר-מרץ, לקחנו הלוואה. אני בדרך כלל משתדל לא.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> או קיי. בסדר. הייתי שמח להבין קצת יותר, אבל אני מניח שאתה לא יודע לענות לי עכשיו איך זה כזה פער אדיר. לא, בסדר, אתה אומר לא הייתי צריך את הכסף,

<u>מר גרשון טוסק:</u> נכון.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אבל הייתי מעוניין לדעת איך שנה שעברה הייתי צריך עוד 46 מיליון בתקופה הזאת.

<u>מר גרשון טוסק:</u> לקחתי הלוואה, חודש אחרי אנחנו מתחילים לשלם אותה. אני מנסה לחסוך את ההוצאות האלה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> הכול אני מבין, גרשון, אם שנה שעברה הייתי צריך ברבעון הראשון עוד 46 מיליון יותר ממה שהיה לי בגביה וגם שנה שעברה גבית טוב,

<u>מר גרשון טוסק:</u> זה לא קבוע. גלעד, זה לא קבוע.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני מבין. העולם של ההוצאות שלנו הוא מאד דומה, הוא די קבוע.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זה תלוי בפעילות. טוב, מה זה משנה? לא היה צריך – לא היה צריך.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> שמוליק, אתה טועה. 55% מההוצאה שלנו היא קבועה.

מר גרשון טוסק: גלעד, אתה מדבר על תב"רים, זה לא קבוע.

עו"ד גלעד שריר: זה נכון.

מר שמואל לרמן: טוב, יאללה, לא חשוב, או קיי, בסדר. קדימה. יופי.

עו"ד גלעד שריר: זהו. תודה.

מר שמואל לרמן: סעיף הבא. אין פה הצבעה, זה רק הצגה.

מר משה בודאגה: רגע, רק מילה אני רוצה לגבי חירום. עלתה פה הנקודה – מה יקרה בחירום? מה שיקרה בחירום שכל הפעולות הפחות חשובות יתבטלו והתקציבים יועברו לחירום. כך שעשינו את זה בעבר גם בכל מיני מצבים כאלה, ואם יקרה דבר כזה, רעידת אדמה או כל דבר אחר, נסיט תקציבים אחרים כדי לפתור את הבעיות בחירום.

מר שמואל לרמן: יופי. 100%.

מר דני גולדשטיין: שאלה נוספת שרציתי, לפני שאתה עובר לסעיף הבא, אני ראיתי שינוי דראסטי בכספים שמועברים בנושא של ש"ס, בקדנציה הקודמת לא עברו כספים, עכשיו אני רואה 750,000 שקל, ובנושא התורני שמ-200,000 עלינו ל-750,000. יש למישהו הסבר לנושא הזה?

מר שמואל לרמן: דני, זה בשינויים. אנחנו נגיע לסעיף הזה.

עו"ד דוד מנחם: לשינויים, בינתיים תקרא את המספרים טוב. אני כבר מכין אותך.

מר דני גולדשטיין: ש"ס לא היה ופתאום,

עו"ד דוד מנחם: תסתכל טוב.

מר שמואל לרמן: דני, עזוב, רק שניה, דוד, עברנו לסעיף השני.

עו"ד דוד מנחם: דני, היה הרבה יותר. היה הרבה יותר.

א. כספים:

2. שינויים בתקציב הרגיל רשימה מס' 1.

מר שמואל לרמן: שינויים בתקציב הרגיל רשימה מס' 1. שקף של הנושא הזה להכין לו בבקשה.

מר גרשון טוסק: אני לא יודע אם צריך. תן לי רגע לעבור, כי זה מלא,

מר שמואל לרמן: צריך, צריך, כדי שאנשים יוכלו להתייחס.

מר גרשון טוסק: אני עובר לסעיף הבא – שינויים בתקציב הרגיל, רשימה ראשונה לשנת 2017. הרשימות שקיבלתם למעשה מורכבות, הרשימה מורכבת מ-3 קבוצות שונות: הקבוצה הראשונה זה גידול בתקציב כנגד הוצאות ותוספת להוצאות. כלומר, הרחבת בסיס התקציב של גם חלק, כמו שנאמר, מהרזרבה, וחלק מגידול בהכנסות שאנחנו צופים. סה"כ ההפרש הוא 7,908,000 ₪. הרשימה השניה זה שינויים בתוך התקציב שלא משפיעים על היקף התקציב. כלומר, אנחנו מעבירים מסעיף לסעיף, בא מנהל מחלקה או מנהל אגף, אומר – תעביר לי מפעולה זאת לציוד משרדי, או מכאן לשם, זה לא משפיע על היקף התקציב, זה בתוך המחלקה ואין שינוי. זה רק הזזת סעיפים.

עו"ד גלעד שריר: זה כולל גם את הקבוצה הראשונה?

מר גרשון טוסק: לא. לא.

עו"ד גלעד שריר: הקבוצה הראשונה זה בנפרד אתה שם לנו?

מר גרשון טוסק: כן. הקבוצה השלישית זה חלוקת התמיכות. יש לכם שם את ה-9,690 שזה היקף התמיכות שאושר, ואת זה פשוט אנחנו מבטלים ומכניסים את כל התמיכות לפי הסעיפים הבודדים, כל אחד כמה שקיבל. עוד מילה אחת אני חייב להגיד לך, אדם, אמרת קודם שזה מרץ, אנחנו בסוף יוני והיום אנחנו עושים את השינויים. אז זה שהשתמשנו בתמיכות ואתם מאשרים את זה היום, סליחה, ברזרבה, זה מיולי והלאה, זה לא ממרץ. עברה חצי שנה.

מר אדם קניגסברגר: רגע, יש לנו עוד חצי שנה ונשארו 3 מיליון?

מר גרשון טוסק: כן. אבל עברה,

מר אדם קניגסברגר: מאיפה אתה תמצא כסף אם חלילה תהיה רעידת אדמה?

מר גרשון טוסק: אין לי תשובה כרגע. אמר המנכ"ל, ענה לך, רק אתה יצאת.

מר שמואל לרמן: אמר לך בודאגה בדיוק מה יקרה.

מר משה בודאגה: אדם, אני אחזור. אם יקרה משהו, מלחמה, רעידת אדמה, כל הפעולות הפחות חשובות מתבטלות,

מר שמואל לרמן: מוסטות, לא מתבטלות.

מר משה בודאגה: מוסטות, ומעבירים את התקציבים למלחמה.

מר אדם קניגסברגר: משה, אני סומך עליך שאתה תמצא את הסידור.

מר משה בודאגה: נמצא את הכסף.

מר אדם קניגסברגר: רק לא צריך להוציא את הכסף ככה קודם מהר, צריך לחכות.

מר משה בודאגה: לא מוציאים מהר. מוציאים לפעולות נחוצות.

מר אדם קניגסברגר: בסדר. אנחנו נראה מה יקרה בסוף השנה. עכשיו כבר תל השומר לא יהיה לכם.

מר גרשון טוסק: יש לי עכשיו חדשים.

מר שמואל לרמן: אנחנו מספחים את איכילוב, אדם.

מר גרשון טוסק: מוצג לכם, וזה צריך לעלות להצבעה, אם למישהו יש שאלות.

מר שמואל לרמן: כן. רועי, בבקשה.

מר דני גולדשטיין: אני חוזר על השאלה ששאלתי קודם, בטעות לפני הזמן. בתרבות תורנית, למה גדל מ-200,000 ל-750,000?

עו"ד דוד מנחם: תקרא טוב.

מר דני גולדשטיין: מה לקרוא?

עו"ד דוד מנחם: זה 550 פלוס 200, זה 750. אני אביא לך מחשב, תעשה.

מר דני גולדשטיין: לא הבנתי אותך. 750,

עו"ד דוד מנחם: תקרא, תסתכל. תקרא, תקרא. דני, אתה רוצה מחשב?

מר דני גולדשטיין: לא, אני אומר, בקדנציה הקודמת הועבר 200,000, אתה לא שומע מה שאני אומר,

עו"ד דוד מנחם: קודם כל, אתה קורא מספרים לא נכון.

מר דני גולדשטיין: למה?

עו"ד דוד מנחם: תסתכל, תסתכל מימין לשמאל ולא משמאל לימין.

מר דני גולדשטיין: לא. אמרתי, בקדנציה הקודמת,

מר גרשון טוסק: אתה בתמיכות?

מר דני גולדשטיין: אמרתי, בקדנציה הקודמת,

עו"ד דוד מנחם: הפוך, היה 900,000.

מר דני גולדשטיין: לא, היה 200,000.

עו"ד דוד מנחם: אתה רואה שאתה לא יודע? למה אתה סתם אומר? תשמע למה שאני אומר לך, היה 900,000, ירד ל-550, הוסיפו עכשיו 200 נהיה 750. מספרים. תעשה מימין לשמאל.

מר דני גולדשטיין: אני מדבר איתך לא בקדנציה הנוכחית. בקדנציה הקודמת, לתרבות תורנית הועבר 200,000,

עו"ד דוד מנחם: היה 900. אתה רואה שאתה לא יודע? הועבר 200 בסוף השנה.

מר דני גולדשטיין: אביהוא, כמה היה תרבות תורנית, אתה יוכל לענות?

מר משה רווח: יש גזבר. מה אתם מתווכחים?

עו"ד דוד מנחם: מה אתה שואל את אביהוא?

מר דני גולדשטיין: אתה לא רוצה לענות?

עו"ד דוד מנחם: אני אענה לך. הוסיפו 200 לפני כן על סכום שהיה קיים לפני כן. ה-200 זה היה תוספת ב-תב"ר.

מר דני גולדשטיין: אבל אתה לא שומע מה שאני אומר.

עו"ד דוד מנחם: שומע מצוין, מנסה לעזור לך.

מר אדם קניגסברגר: מה אתה מתווכח איתו?

עו"ד דוד מנחם: מתמטיקה אתה עושה מימין לשמאל.

מר שמואל לרמן: דני, הכתובת שלך זה הגזבר.

עו"ד דוד מנחם: תסתכל מה כתוב לך.

מר דני גולדשטיין: ב-2013,

מר גרשון טוסק: לא יודע מה היה. אתה רוצה שאני אבדוק, אני אתן לך תשובה.

מר דני גולדשטיין: אני שואל את מחזיקי התיק, למה גדל ב-200,000,

עו"ד דוד מנחם: מי מחזיק התיק?

מר דני גולדשטיין: אביהוא, לא?

מר שמואל לרמן: מחזיק התיק לא רלוונטי לעניין. הגזבר מציג מאזן, לא מחזיק התיק.

(מדברים ביחד)

מר ליעד אילני: מה יש בתיק שאתם מחזיקים?

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, מחזיק התיק ועוד איך רלוונטי.

מר שמואל לרמן: מחזיק התיק רוצה שהתקציב תמיד יגדל.

(מדברים ביחד)

מר שמואל לרמן: דני, זה צריך להיות שאלות מול הגזבר, לא מול מחזיק התיק. כל מחזיק תיק רוצה שהתקציב שלו יגדל.

עו"ד גלעד שריר: אבל הוא שאל אותו למה התקציב גדל.

עו"ד דוד מנחם: אז אני רוצה לענות לך. שיהיה ברור.

מר משה רווח: אני אמרתי, מחזיק התיק, השאיפה שלו שיגדל. זו השאיפה של מחזיק התיק.

(מדברים ביחד)

מר דני גולדשטיין: ... מיליון וחצי למוסדות דת.

עו"ד דוד מנחם: אני אענה לך. א', זה לא מוסדות דת.

מר דני גולדשטיין: תרבות תורנית.

עו"ד דוד מנחם: תרבות תורנית, קודם כל, מספרית אתה טועה,

מר שמואל לרמן: זה לא חשוב.

עו"ד דוד מנחם: תקשיב מה אני אומר. ואחרי כן, בשבוע הבא, בישיבת המועצה הבאה אתה תקריא את מה שאני אמרתי ותגיד טעית. אבל אם לא, אתה תגיד – באמת הסתכלתי, דוד מנחם ניסה לעזור לי שאני לא אדבר דברים לא מדויקים והוא צדק. עכשיו שניה, קודם כל, הסעיף התקציבי, תסתכל אצלך, מה שמופיע לך בדף, תסתכל כרגע, בעמוד הראשון, שתבין מה הביבליוגרפיה מה שנקרא בעמודות,

מר שמואל לרמן: מה אני יכול לעשות? למה אתה ...

עו"ד דוד מנחם: כי הוא ביקש ממני כמחזיק תיק.

עו"ד גלעד שריר: אני לא מבין, שמוליק, תספור לו את זה ב-5 דקות. זה ה-5 דקות שלו. כבר נגמרו נראה לי פעמיים.

עו"ד דוד מנחם: לא, כי אתם מפריעים. תקשיב, דני, תסתכל בעמוד הראשון של ה-תב"רים, אתה תראה מה הסעיף המקורי, מה התוספת וכמה זה בסך הכולל. אני לא מתנצל, אני רוצה להסביר לו, אתה עכשיו מפריע לי? אמרת 5 דקות, לא? מסתכלים בעמודה הראשונה, כתוב שם סעיף בתקציב. יש תוספת של ה-200. סה"כ 550 פלוס 200 זה 750. מה זה התרבות התורנית? למשל, יש גם חד הוריות, שרוצות לעשות פעילות. תרבות תורנית מתקצבת אותם.

מר דני גולדשטיין: עכשיו שאלת ביניים, אני שואל, אני שואל אם כמות החד הוריות הכפילה את עצמה בפי 3, שהיה תקציב של 200,000 וקפץ ל-750,000.

עו"ד דוד מנחם: אז אני רוצה להסביר לך. עוד פעם, היה 900,000, תבדוק מה אני מדבר בפעם העשירית.

מר דני גולדשטיין: 2013 – 200,000 שקל.

עו"ד דוד מנחם: תבדוק ותגיד בישיבת המועצה הבאה את הסכומים.

עו"ד גלעד שריר: דני, אם תמשוך את זה הרבה זמן ...

עו"ד דוד מנחם: עכשיו אתה מפריע לי, תקשיב. קודם כל, זה חד הוריות. ב', סדרי פסח, אנחנו משתדלים, תרבות תורנית זה לאו דווקא לדת, יש כאלה שהם מבוגרים, קשישים, אנשים שמתביישים, אנשים בלי משפחות. אני דאגתי,

מר דני גולדשטיין: זה לא מהתקציב הזה בכלל.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש, לא יכול להיות,

מר דני גולדשטיין: זה לא מהתקציב הזה בכלל.

עו"ד דוד מנחם: מה שאביהוא אמר לך כרגע ... והוא שולח אותך, זה לא נכון. אני בתקציב שלי,

מר אביהוא בן משה: מנחם, זה לא בתקציב הזה.

עו"ד דוד מנחם: אני נותן להם,

מר אביהוא בן משה: זה לא בתקציב הזה.

עו"ד דוד מנחם: אני נותן להם מהתקציב.

(מדברים ביחד)

מר שמואל לרמן: די. מספיק.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: אני לא יכול לעצור אותו כי זה עוצר גם אותי כי אין לי רמקול.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: רועי, בבקשה. רועי, גלעד, אלי.

עו"ד רועי ברזילי: גרשון, זו הפעם הראשונה שאנחנו מקבלים כזאת רשימה ארוכה של שינויים בתקציב ברבעון אחד. אף פעם לא היתה רשימה כל כך ארוכה ומפותלת של שינויים בתקציב הרגיל, כאילו מה השתנה לנו כל הצרכים והזה ואנחנו צריכים להגדיר אותם מחדש כאילו זה היה תקציב אפס. אבל זה האופי של שינויים בתקציב. זה כמו גומי כזה. מתיחות בתוך ההנהלה מי יקבל יותר ומה יקבל יותר. התחייבנו קצת לוועד העובדים, אז ניתן להם איזה פה ושם. נקטין את הרזרבה, כי מה, מה לנו עם אפשרויות של אסונות, למה שלא נחכה קצת עם הרזרבה.

מר אדם קניגסברגר: איפה יש כסף לוועד עובדים?

עו"ד רועי ברזילי: יש פעמיים, בשני סעיפים שונים. למה לנו להשאיר רזרבה? בואו נחסל הכול, נגיע לסוף, נגיע לקטסטרופה, ונחליט מה אנחנו עושים עם העניין הזה. נשאיר 3 מיליון שקל שנשארה לנו עוד חצי שנה לסוף שנה, נראה לי שזו לא הדרך שבה אני הייתי מנהל את העסק שלי, את העסק הפרטי שלי. אבל בכל זאת, כשאתה נכנס לתוך נבכי התקציב הזה, אני מצליח לראות, ואני אומר את זה במלוא הכנות לחברי גם אביהוא וגם דוד מנחם, הבנתי. יש מי ירצה את הדתיים שלו יותר. בסדר. אבל למה זה צריך לבוא על חשבון כולנו? למה? למה כל הזמן המשחקים ביניכם,

עו"ד דוד מנחם: אוהל שם זה דתיים? בליך זה דתיים?

עו"ד רועי ברזילי: מורשת ישראל זה דתיים.

עו"ד דוד מנחם: שמעת? אני נותן תקציב לחבר'ה מבליך לנסוע, מבקשים ממני, לא אתן להם? מה הקשר?

מר ליעד אילני: רועי, ומי שמקנא שיקנא.

עו"ד דוד מנחם: מה הקשר בכלל? ילדים רוצים הצגות לילדים, זה קשור אם הוא דתי או לא דתי? לא מגיע להם לקבל מהקופה? זה אני כחובש כיפה ...

עו"ד גלעד שריר: אתה לא באמת רוצה תשובה על זה אבל.

(מדברים ביחד)

עו"ד גלעד שריר: אתה שואל שאלה דמגוגית ולא נכונה.

מר דני גולדשטיין: לא הבנתי. לא הבנתי. לא הבנתי. אתה מחזיק תיק התרבות גם? זה תרבות תורנית. מה, לא תרבות כללית,

עו"ד דוד מנחם: ואני נותן להם.

מר דני גולדשטיין: אתה נותן הצגות לבליד?

עו"ד דוד מנחם: נכון.

מר דני גולדשטיין: מה הקשר ...

(צועקים ביחד)

מר אדם קניגסברגר: אתה נדיב גדול.

עו"ד דוד מנחם: פונים אלי בבקשות.

מר דני גולדשטיין: אז אני גם אפנה אליך, תביא לי. כל מי שיפנה אליך?

עו"ד דוד מנחם: כל מי שפונה אני נותן. יש לי עשרות ומאות פניות. אנשים ... אני נותן לכולם. כי אני דוגל, זה לא הכסף שלי, כתוב – כל מי שפונה, אני מבקש שתבדוק אם מה שאמרתי כרגע לפרוטוקול זה נכון.

עו"ד גלעד שריר: כל הכבוד.

עו"ד דוד מנחם: אם רוצים הצגה,

מר דני גולדשטיין: מה, אתה לשכת הסעד?

עו"ד דוד מנחם: רוצים הצגה ילדים,

מר דני גולדשטיין: אבל אתה לא לשכת הסעד.

עו"ד דוד מנחם: אני נותן.

מר דני גולדשטיין: אתה לא מחלקת תרבות, אתה לא לשכת הסעד,

עו"ד דוד מנחם: אני ככה פועל. שמעת? אני גם עוזר למחלקת תרבות. אז גם זה לא בסדר. גם כשעושים יותר זה לא בסדר.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: מילאת את המכסה גם לישיבה שלא מן המניין.

עו"ד דוד מנחם: שילמדו ממני.

מר שמואל לרמן: למדנו.

עו"ד דוד מנחם: ... לא סקטוריאלי.

מר שמואל לרמן: מספיק כבר. דוד, אי אפשר ככה.

עו"ד דוד מנחם: תבדוק את זה.

מר שמואל לרמן: מספיק. אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה. מספיק. די, אי אפשר ככה לנהל איתך את הישיבה. מספיק.

(השתקת מיקרופונים)

מר ישראל זינגר: אבל אל תגיד שמות. רועי, אל תגיד שמות.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא אגיד שמות. מגדילים את הקופות הסקטוריאליות, מנחם, נו, בחייך.

מר אדם קניגסברגר: דני, עזוב אותו, מספיק. הוא לא נותן לקיים דיון במילא. אנחנו רק לומדים איך להתנהג. מי שצועק – מקבל.

עו"ד רועי ברזילי: בקיצור, רבותי, מטבלת התוספת של השינויים אנחנו לומדים היטב, ומי שמצליח לעשות את המתמטיקה לומד היטב את מפת האינטרסים – מי חזק, מי יותר חלש, מי יכול להכניע, מי פחות מכניע. אגב, זה לא רק חברי המועצה וחברי ההנהלה, זה גם העובדים. איזה עובד הוא יותר רצוי ומצליח לשכנע שלמחלקה שלו צריכים יותר כסף, מיהם בעלי העניין. ממש ממש הכול כתוב לנו כאן בצורה מדויקת. אז יש לנו את הסקטוריאליים, שזה סוג מסוים של אנשים שחושבים שהם צריכים להחזיק קופה ציבורית שמחלקים לכולם, כמו שעשתה את זה שם החטיבה להתיישבות וחילקה את הכספים בכנסת. ויש פה את ועד

העובדים, שלאחרונה זכה לאיזו עדנה מטורפת כזאת בדמות ש-4 העובדים היחידים של ועד העובדים קפצו כולם בדרגות שכר שלהם ובתפקידים שלהם. אז עכשיו נותנים להם עוד איזו שהיא מתנה. אני לא נגד רווחת העובד, לא נגד רווחת העובד ולא הכול, זה לא מפורט לנו כאן כמו בתקציב הרגיל, מופיע לנו סכום של 180 ומופיע לנו סכום של 110, שאני לא יודע לאיזה תחום אני משייך אותם כי שניהם מופיעים, אחד מתחיל ב-7, אחד מתחיל ב-6, זה שני תתי סעיפים נפרדים בכלל. אני לא יודע מאיפה להתחיל. אותו דבר למשל הנושא של ייעוץ משפטי. אתם ידעתם שהייעוץ המשפטי שלהם גדל רק ב-245 אלף שקלים ופתאום הוא גדל גם בעוד מיליון שקל. מידע ארגוני, תשלום לעורך דין – אני לא יודע מה זה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: על איזה סעיף אתה מדבר?

עו"ד רועי ברזילי: סעיף בסדר, אי אפשר לדעת את זה, זה לא ממוספר, אהה, 94. פתאום קפץ לנו ההוצאות על עורכי דין, נכון? זה עורכי דין?

מר גרשון טוסק: אני אסביר בסוף. ראש העיר ביקש שאני אענה בסוף.

עו"ד רועי ברזילי: ייעוץ משפטי. עכשיו, זה לא מפתיע אותי שהייעוץ המשפטי פתאום קפץ.

מר גרשון טוסק: אירה, תירגעי, זה לא בתחום שלך.

עו"ד רועי ברזילי: לא, זה לא בתחום שלך. אתם אפילו לא יודעים מיהם היועצים. שואקה לא מודע לכמות היועצים המשפטיים.

מר גרשון טוסק: זה לא של שואקה.

מר ישראל זינגר: אתה תענה בסוף.

מר גרשון טוסק: לא, אני רואה שעוד רגע אני צריך לעשות לה הנשמה.

עו"ד רועי ברזילי: אני מניח שזה של הליכי הגביה. אז השאלה שצריכה להישאל פה,

מר גרשון טוסק: אתה רואה, אתה יודע את השאלה ואתה יודע את התשובה. אז תרחם על אירה, מסכנה.

עו"ד רועי ברזילי: אני מנסה לשאול שאלות שאני יודע עליהן את התשובות, אני יודע גם מה תענה, אני יודע גם מה תענה על העניין הזה.

מר ישראל זינגר: תחסוך אולי זמן לחבריך.

עו"ד רועי ברזילי: אני חוסך. אני גם לא אשאיר את עצמי פה.

מר ישראל זינגר: גם אני לא.

עו"ד רועי ברזילי: נכון.

מר ישראל זינגר: גומרים בעשר, ממשיכים בבוקר יום ראשון.

מר ליעד אילני: את השיטות שלך אנחנו מכירים.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני מבקש, בוא נעצור, גרשון, כמו שאתה ידעת לעמוד לפחות בחלק מהזמן, וקודמך בוודאי ידע לעמוד, לעצור את המשחקים הילדותיים בין חברי ההנהלה, מי לוקח יותר ומי לוקח יותר עבור הקהילה והציבור שלו – 'חאלאס'. לא יתכן שאנחנו צריכים 1,100,000 למורשת ישראל ואני חושב שאנחנו צריכים 7-8 שקל לתרבות, אם אני זוכר נכון את הסעיף הזה בזמנו. ולא יתכן שגם התקציב הנוסף, יש

תרבות ישראל ומורשת ישראל, על מה? על מה? על זה שהצליחו לקחת אותך בלשון? ומאיפה אנחנו מורידים?

מר שמואל לרמן: עוד דקה.

עו"ד רועי ברזילי: מאיפה אנחנו מורידים?

עו"ד גלעד שריר: צריך לשאול את ראש העיר, למה אתה שואל אותו?

עו"ד רועי ברזילי: את השוליים הדקות שיש לכל תקציב, חומרים, תקציב חומרים של 4,000 שקל, ניקוי ואדי כופר, שמירה ופיקוח של 90,000 שקל – כל מיני דברים שהם נורא נורא בשוליים ונורא קל לסטות מהם בסוף השנה. איך אתה כבר עכשיו יכול לדעת שהתיקונים בפארק הלאומי יצטרכו 4,000 שקל פחות?

מר ישראל זינגר: הוא מוכשר.

עו"ד רועי ברזילי: ומתוך זה להעריך גם שאפשר להעלות את התקציב של התרבות התורנית באותו זמן באיזה 300,000 שקל. איך זה עובד בצורה כזאת? איך אתה יכול להעריך בצורה כל כך דקיקה את האפשרות שלא נסטה שם ב-4,000 שקל, אבל לאפשר פתאום הוצאה גדולה של 300-400 אלף שקל תוספת לא ברורה, גם רציונאלית לא הסבירו לנו אותה בשום נקודה, לתקציב שממילא גדל גם בשנה הנוכחית. אין לזה שום היגיון. ובעניין הזה, בהיבט הדתי, אנחנו הופכים, ונראה שעם כניסתו של דוד מנחם, אנחנו הופכים להיות עיר דתית ודתית יותר.

מר שמואל לרמן: 100%.

מר ליעד אילני: אבל, רועי, רק הערה, גרשון הוא לא נותן את המדיניות, הוא לא מתווה מדיניות.

מר שמואל לרמן: גרשון יגיב בסוף. שולמית.

מר דני גולדשטיין: זה לא קשור לדת בכלל. הוא מחלק לכולם.

מר שמואל לרמן: דני, די.

עו"ד דוד מנחם: אני אשתמש בפרוטוקול של היום.

מר דני גולדשטיין: הוא מחלק לכולם, לבליך, לכולם הוא מחלק.

עו"ד דוד מנחם: נכון מאד. אני אשתמש בפרוטוקול של היום, אני לא אתן ש ...

מר דני גולדשטיין: אני הייתי סוגר, את הרווחה הייתי סוגר.

עו"ד דוד מנחם: זה לא קשור לרווחה. זה פעילויות.

מר שמואל לרמן: דני, די. שולמית, בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: תלמדו ממני, הכסף הוא של העירייה, לא של ... נותנים לחבר'ה שלהם.

מר שמואל לרמן: די, דוד. שולמית, בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: אל תלך, רועי, תישאר קצת. אל תלך. אתה תהיה חסר לנו. תישאר.

מר ליעד אילני: היום זה התאריך העברי של היום הולדת של אשתו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אפרופו תרבות תורנית ותוספת לענייני הדת, רועי, אני שמחה מאד שהילדים הדתיים בעיר מרוויחים הרבה מאד, יש פה אנשים, נציגים שדואגים להם, ואני חושבת שגם אנחנו צריכים לדאוג לילדים החילוניים שיקבלו לפחות את אותו תקציב ושלא תהיה אפליה בין הדתיים לחילוניים לרעת הילדים החילוניים. אני חושבת שהם צריכים לקבל הדתיים, אבל החילוניים לפחות כמוהם גם. זה בעניין הזה.

עו"ד דוד מנחם: לא, את מורידה להם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא לפחות, סליחה, כמוהם. בשוויון.

עו"ד גלעד שריר: אגב, שולמית, את מכירה כמה ילדים בכיתה יש בבתי הספר הדתיים לעומת החילוניים בעיר?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מקבלים פחות שירות הילדים החילוניים, כמובן מקבלים פחות. על פניו אנחנו יודעים שמקבלים פחות שירות. הייתי מאד שמחה, גם דיברתי על זה בשאילתה הקודמת שלי, לקבל את הדו"ח כמה מושקע בכל תלמיד חילוני לעומת דתי, כשאני לא רוצה להוריד ולחסוך מהדתיים חס וחלילה, אני רוצה להעלות את החילוניים לאותה רמה. אבל בואו נדבר רגע על סעיפי התקציב.

הייתי רוצה לקבל תשובות מגרשון, אם אפשר, מה התוספת של 700,000 שקל לצהרונים? לאיזה נושא הוסף הכסף הזה? זה מאד חיובי וכל הכבוד, אבל על מה?

מר ישראל זינגר: בסוף הוא יענה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בסוף? או קיי.

עו"ד גלעד שריר: תגידי לו מספר שורה, תקלי עליו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: שורה 5 מעניין אותי לדעת תשובות. לגבי 6 ו-7, אולמות תרבות, מיליון ועוד 100,000 שקל, על מה מוסף 1,100,000 שקל לאולמות תרבות ולמה זה בשני תקציבים שונים? פרויקטים ואירועים – 300,000 שקל – על איזה פרויקטים ועל איזה אירועים מדברים? ואולי אפשר מתוך זה להוציא איזה 90,000 שקל לצרכי הספורט, זה יהיה נחמד מאד. מרכז חוגים – משהו שלא תוקצב בתחילת התקציב, הייתי רוצה לדעת מה פשר הסיפור הזה של מרכז חוגים ואיפה זה מתקיים. ועד מקומי אפעל – תוקצב ב-95,000 שקל וגדל ל-335,000 שקל – מה הסיפור שם ומה המטרה? זה סעיף 7-26. סעיפים נוספים שרציתי לדעת לגביהם, מידע ארגוני, או קיי, על זה דיברנו, כבר רועי ברזילי דיבר על זה. בית צבי, סעיף 142 – לא תוקצב 1,340,000 – מה זה הדבר הזה? 1,340,000 – שינוי בתקציב ברמה כזאת אני לא חושב ש- א היה צריך להיות מתוכנן מראש?

עו"ד דוד מנחם: דני גולדשטיין יסביר לך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תיאטרון הספריה – זה גם באזור הזה, נכון? תיאטרון הספריה.

מר שמואל לרמן: כן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: באותו איזור. אז עוד 107,000 שקל.

מר גרשון טוסק: שולמית, עצרי בבקשה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני סיימתי. זה הסעיפים שאני רוצה תשובות עליהם. תודה.

מר שמואל לרמן: גרשון, אתה עושה רשימה.

מר ישראל זינגר: יש עוד מישהו?

<u>מר אלי מוסרי:</u> אני ביקשתי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אלי, גלעד, אדם.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אני רוצה להתייחס ברשותכם, כאשר מגישים תקציב שנתי, זה בעצם, זה בא עם SAY, עם אמירה – מה סדרי העדיפויות של ראש העיר והנהלת העיר לשנה הבאה בתקציב השנתי, בהתייחס כרגע לתקציב הרגיל, הבלתי רגיל זה כבר סיפור אחר, תקציב הפיתוח. ואז בתקציב הרגיל בעצם מראים את ההדגשים – מה חשוב לנו כהנהלת עיר, כמועצה שמאשרת תקציב מדי שנה בשנה, מבחינת ההדגשים, מה חשוב לנו יותר ממה, מבחינת הכמות של הכסף. עכשיו, מה קורה? אנחנו באים, שינויים תקציביים זה דבר מאד שכיח, זה בסדר גמור וזה על פי חוק והכול בסדר, ואני אחלק אותו ברשותכם לשני חלקים, ומכאן גם יבואו השאלות שלי.

תראו, יש שינויים תקציביים שהם שינויים תקציביים מתבקשים, שאין ברירה. יש פתאום צורך מסוים לעבור מנושא לנושא, זה הכול בסדר. ויש את הסיפור שנקרא ועדת תמיכות. ועדת תמיכות שמתכנסת, היא בעצם נותנת את כל אותם כספים שמחליטים לגביהם בנקודת זמן מסוימת, שהם הכספים שמיועדים לגופים, ארגונים, מוסדות, עמותות, whatever, לפי אותיות, מ-א' עד ת'. איפה הבעיה שלי? הבעיה שלי שבדרך בשינויים תקציביים רואים, אני קורא לזה, את החללים הבעייתיים. ואני אתן כמה דוגמאות כדי להמחיש. תראו, למשל, גרשון, תהיה איתי,

<u>מר גרשון טוסק:</u> איתך כל הזמן.

<u>מר אלי מוסרי:</u> למשל, תסתכלו, לצורך העניין, גרשון, אני מאד מבקש בפעם הבאה כשעושים שינויים, תדפיסו גם בעמודים הבאים את התקציב המקורי,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> גם את הכותרות, כן, כי אנחנו צריכים ללכת אחורה קדימה כל הזמן.

מר אלי מוסרי: את הכותרות, בסדר? אני כתבתי בכתב יד אז אין לי בעיה, אבל זה יקל עלינו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: וגם להדפיס בדפוס שחור. לא רואים חצי מהמילים.

מר אלי מוסרי: לגבי הרזרבה – מקובל עלי. זכותה של הנהלת העיר להשתמש בשני שליש מהרזרבה, אנחנו חצי שנה בתקציב, נראה לי סביר. אבל נשאר 3 מיליון ואין עוד בית חולים תל השומר, עד כמה שאני יודע. איכילוב לא שלנו. לא שלנו, אני בדקתי. אתה תעשה שיהיה שלנו, או קיי, הלוואי. עכשיו תראו, אתן לכם רק דוגמא להמחיש. ועד מקומי אפעל – עולה מ-95 ל-240 אלף שקל. ועד, מה ועד צריך כל כך הרבה כסף? אני שואל, ועדים, פוליטיקה. אני אומר, מה ועד צריך לעלות בתקציב מ-95 ל-240,000 שקל? מה, קרה שם בבריכת השחיה משהו שאנחנו לא יודעים? זה דבר אחד.

מר משה רווח: יותר מכשירי כושר.

מר אלי מוסרי: אני לא יודע.

מר גרשון טוסק: זה לא ברשימה שלנו.

מר שמואל לרמן: ידענו על השאלה, הבאנו את נציג הוועד.

מר אלי מוסרי: שמוליק, זה לא על הזמן שלי, כן? אני אתן דוגמא: התקציב המקורי היה 95 ומעלים את זה פי 2.5. צריך לשאול, יכול להיות שמגיע, יש לי שם הרבה חברים, לא יכעסו עלי, אבל מה שמגיע מגיע. תראו, יש את הנושא שזה באמת שאלה. יש ניקוי ואדי כופר. דיברנו על רמת עמידר, היו פה תושבים, היה להם תקציב 10,000 שקל לניקיון. לקחו אותו. גם מבחינה סמלית, אתם יודעים משהו, 10,500 שקל לדייק, זה לא כבשת הרש?

מר גרשון טוסק: על מה אתה מדבר?

מר אלי מוסרי: תסתכל – ניקוי ואדי כופר בעמוד השני, בשורה 7462751.

מר גרשון טוסק: נתת מספר יותר מדי גדול, תן שורה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: 43.

מר אלי מוסרי: 43. למה הורידו להם? לפחות מבחינה סמלית. עכשיו תסתכלו, יש תופעה מעניינת, איפה הצעירים ביניינו? השארתי לצעיר בחבורה. יש פה נושא של סיוע לאוכלוסייה חלשה. התקציב המקורי היה 746, הורידו 50,000 שקל.

מר גרשון טוסק: תן רק שורה, אלי.

מר אלי מוסרי: שורה, אתה צודק, 64. תראו, אצלנו, מה שנקרא סוציאליים ומכילים ומתחשבים באוכלוסיות קשות היום, אז הולכים ומורידים 50,000 שקל. עכשיו תראו, הייעוץ המשפטי דיברו,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כדי להוסיף לבית צבי כנראה.

מר אלי מוסרי: אני לא נכנס. נכנסו לעניין של הייעוץ המשפטי, אני לא אתייחס. אבל תראו דבר מעניין. זה, ברשותך, תשים לב אלי, גרשון. סעיף 102 – הוצאות פרסום – 280,000 שקל, שפ"ע. הוצאות פרסום מחלקות שונות – 25,000 שקל. סעיף 104. סעיף 105 – עוד 132,000 שקל. הנדסה ותשתיות – עוד 115,000 שקל. הלאה. הוצאות פרסום ביטחון וחניה – עוד 124,000 שקל. אני כרגע לא הגעתי עוד לוועדת תמיכות. חינוך – עוד 165,000 שקל. אני לא אומר שזה לא מחויב המציאות, אלא אני שואל, האם בתקציב השנתי שדיברת על חינוך ועל רווחה ועל שפ"ע ואיכות הסביבה, לא לקחו בחשבון שמגיע להם גם פרסום? חצי שנה אחרי התקציב, אני שואל, חצי שנה אחרי שנת תקציב נזכרנו שמגיע להם? אז

רגע, אז מה הם עשו עד היום? מה, לא פרסמו? זאת אומרת, לא היה פרסום ב-שפ"ע? או שעשו העברה בתוך סעיפים פנימיים של האגף, אני לא יודע, אבל זה לא מופיע. פה זה תוספת. זאת אומרת, שאם חצי שנה היה תקציב אפס, זאת אומרת, לא היה פרסום. אז מה עשיתם עד היום? פתאום עכשיו צריך כסף כן לפרסם? או שיש, בלי לחשוד באף אחד, מה שנקרא, סיבות מוסתרות שאנחנו לא מבינים אותן.

יש נושא של תמיכות. עכשיו תראו, אני באמת, יש פה הרבה שמות, לא מכיר, 'טבולרסה' מוחלט. אני שואל שאלה באמת,

<u>מר ישראל זינגר:</u> זה בסעיף 4, אבל איך שאתה רוצה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ראש העיר צודק. אני אטפל בזה אחר כך. אבל אני רוצה לסיים, יש בסעיף 120, גרשון, יש על יסודי נוער נורמטיבי. הורידו להם 23,000 שקל. אם זה נוער נורמטיבי, אז הכול בסדר, צריך להוסיף להם, למה להקטין? אם זה לא נורמטיבי, למה מורידים?

<u>מר ליעד אילני:</u> יש הרבה יותר נורמטיביים, אז הורידו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תלוי במספר של כל אחד.

<u>מר אלי מוסרי:</u> זהו. השאלה שלי אם זה נוער נורמטיבי במובן החיובי של המילה, למה מה זה נוער נורמטיבי? אצלי כל נוער הוא נוער בסדר, אלא אם נקרא לזה החינוך המיוחד. מנהלת אגף החינוך פה, מבינה למה אני מתכוון. והחינוך המיוחד זה כבר, זה קטגוריה אחרת. אז למה לכתוב נוער נורמטיבי? יש פה איזה שהוא משהו מיוחד? אני לא מכיר את ההגדרה הזאת.

ולסיכום, באמת, אין לי בעיה עם שינויים תקציביים, זה בסדר, אבל שזה יהיה קצה, שזה יהיה עם היגיון, שזה יהיה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> רציונאלי.

<u>מר אלי מוסרי:</u> משקף תנועה נכונה בשטח. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: גלעד.

עו"ד גלעד שריר: אני רוצה כמה דברים. חלקם מתחברים למה שאמר רועי קודם, אבל אני חושב שחשוב שייאמרו ואני לא בטוח שקולו נשמע, ולאור העובדה שאנחנו כבר בערך בעמוד 150 בפרוטוקול, גם כנראה קולו לא ייקרא. אני חושב שאנחנו נמצאים רבעון אחד אחרי פתיחת השנה, או אנחנו מאשרים פה אחרי רבעון אחד של הוצאות, שני רבעונים בפועל, שינויים של 213 שורות בתקציב. התקציב הוא אלף שורות בערך, אם אני זוכר נכון, 1,500, יש פה 213 שינויים, פעם אחת. פעם שניה,

מר גרשון טוסק: לא, לא, גלעד, אל תטעה. לא מכובד.

עו"ד גלעד שריר: מה זה לא מכובד?

מר גרשון טוסק: כי אני אמרתי בהתחלה, תדייקו, זה מחולק ל-3. אף אחד מכם לא מתייחס למה שאמרתי בפתיחה.

עו"ד גלעד שריר: מה זה מחולק ל-3? אני מסתכל,

מר גרשון טוסק: אתה סופר את כל ה-213 שורות. מתוך זה,

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, לא, זה שינויים תקציביים, הוצאות,

מר גרשון טוסק: גלעד, תן לי שניה.

עו"ד גלעד שריר: למה? זה כל פעם מתחיל.

מר גרשון טוסק: תן לי רגע לעזור לך, בבקשה.

מר ישראל זינגר: תקשיב.

עו"ד גלעד שריר: בשמחה.

מר גרשון טוסק: בתוך ה-213 שורות יש 3-4 עמודים אחרונים, שזה חלוקה של התמיכות. זה לא רלוונטי. יש, כל מה שאמר לפניך אלי, אם אתה תיקח, אני הדגשתי, זה רשימה של מנהלי מחלקות ואגפים שביקשו להעביר מסעיף לסעיף.

עו"ד גלעד שריר: גרשון, אני מכיר היטב. יש לנו 124 סעיפים לפני שהגענו לשורה 125 שמתחילה ועדת התמיכות.

מר גרשון טוסק: יש לנו שינויים בתקציב בגדול,

עו"ד גלעד שריר: 124 שורות. זה מה שאני,

מר גרשון טוסק: 31 שורות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: יכול להיות שלא הצגתם טוב את הטבלה אם כל אחד פה מתבלבל. אז תשימו כותרות קצת יותר ברורות ואפשר יהיה לקרוא את זה כמו שצריך.

עו"ד גלעד שריר: לא, לא, א', אני קורא פה, גרשון, אני לא יודע איפה אני טועה, אני קורא פה 124 שורות של שינויים. חשוב לי להדגיש את הנקודה הזאת דווקא לך, דווקא לראש העיר, אבל אתה בסוף הזרוע הביצועית פה, כמדומני אתה ואני לא פעם שוחחנו על העניין הזה, ששינויים תוך תקציביים בתוך השנה, יש להימנע מהם. אני לא אקצין ואומר דברים אחרים, לא להביך אף אחד מאיתנו.

מר ישראל זינגר: גלעד, אתה מרשה לי להעיר משהו? אני אסביר עוד פעם מה שגרשון אמר, שיהיה מובן אולי כך. דווקא כאשר, להבדיל

מהשינויים שאני מניח אלי מתכוון, שעושים מרציונאל זה או אחר, אני חושב שחופש הפעולה שניתן, זאת הכוונה מה שגרשון אמר, חלק מהשינויים הם למעשה קוראים להם שינויים אבל זה מהאוטונומיה היותר גדולה שניתנה למנהל מחלקה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מאיזה שורה עד איזה שורה זה ההעברות האלה?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, תני לי, תיכף נגיד. למנהל מחלקה או מנהל אגף, שיוכלו להעדיף דברים, וזה דווקא נכון, וזה קורה גם בארגונים אחרים. הוא יסביר באיזה שורות.

עו"ד גלעד שריר: ראש העיר, הכול מובן. גם כמו שאתה יודע, עבדתי איתו לא פעם, לפחות תקציב וחצי גם ישבתי כתף אל כתף לבנות.

מר ישראל זינגר: לא, ברור, לא כולם אולי הבחינו בזה.

עו"ד גלעד שריר: אבל על הנקודה הזאת שני דברים צריכים להיאמר, ראש העיר. את כל, לא יודע, 1,500 או כמה סעיפי התקציב, אישרו פה תיאורטית אחד אחד כלל חברי המועצה. עכשיו להזיז משורה 32 לשורה 36, עם כל הכבוד, זה לא בסמכות לא מנהל האגף ולא מנהל המחלקה, אלא מועצת העיר. לכן זה מגיע לפה. אני אשאל עוד שאלה, לטעמי ולהבנתי, אבל תקן אותי אם אני טועה, מרבית הסעיפים האלה, השינויים האלה או חלקם הוא כבר בדיעבד. נכון או לא נכון? הסעיפים הפנים אגפיים, פנים מחלקתיים, שום דבר לא יצא מאף אחד מהשינויים האלה. שום דבר, אין פה אף הוצאה. או קיי. אז אני עדיין, אני בספק, אבל אני מקבל את הערתך,

מר גרשון טוסק: גם אני.

עו"ד גלעד שריר: מה זה? גם אתה בספק.

מר ישראל זינגר: לא, לא, חברים, תמשיכו.

עו"ד גלעד שריר: אבל זה דווקא, אתה יודע, אין לנו כנראה יכולת לבדוק כי אנחנו בודקים את התקציב בסוף בשנתי. אתה לא מציג לנו אותו ברבעוני את המידע מול התקציב, אז לא נוכל לראות מי מאיתנו טועה, רק בסך הכול השנתי. יחד עם זאת, 124 שינויים יש לנו בתוך התקציב הרגיל, אתה אומר שזה פחות, לא יודע, אני חושב שזה מעיד בעיני על איזה שהוא משהו בעולם התכנון. אני חושב שראוי שייאמר וראוי שנבדוק, עם כל הגמישות שאתה מדבר עליה, ראש העיר, אנחנו הגוף שמדבר על ההחלטות האלה. זה לא הדיון שהתנהל לגבי אישור התקציב, זה דיון, במקרה הטוב, איזה שהוא דיון שנמצאים בו 12 חברי מועצה. זה לא הדיון שאושר בו התקציב ומועברים בו תקציבים בסכומים גדולים, בדומה כמעט לחלק מהתקציב ומסעיפים משמעותיים.

אני אתחבר לכמה מהסעיפים או השורות שדיבר עליהם, גם דיברו עליהם קודמי וגם דברים שאני לא מצליח להבין, ועוד פעם, ראש העיר, בעיני זה מופנה אליך, לא לגזבר, כי הגזבר הוא בסוף מבצע את המדיניות שאתה או הנהלת העיר או מועצת העיר, תלוי מי דן בה, מנחה אותו. הוא בסוף צריך למצוא מאיפה הכסף, אבל הוא לא מחליט להעביר בין סעיף X ל-Y.

מר ישראל זינגר: הוא מבצע.

עו"ד גלעד שריר: ולכן השאלות הן אליך. ואני רואה לפחות 3 סעיפים – 90, 66 ו-50 – שמורידים תקצוב קרוב ל-300,000 שקל, אני לא עובר על הסעיף עכשיו, של ניקוי מגרשים, פסולת בניין. ולעומת זאת, באמת שני סעיפים כמו שציין רועי, על טיפול ברווחת העובד כמעט באותם סכומים, שאני בעד זה מאד, רק כמדומני בזמנו כשמוקי החזיק את תיק משאבי האנוש, הוא מחה בתוקף על העברת כל שקל לוועד העובדים בלא שיש פתיחה של הדו"חות הכספיים ושל כל המסמכים הכספיים של ועד העובדים, כדי לראות מה קורה עם הכספים הללו. ומעניין אותי לדעת, אמנם מוקי כבר לא מחזיק בתיק משאבי האנוש, אבל השאלה אם הבקשה הזאת יושמה, ואם אנחנו יודעים ויש לנו שקיפות כלפי הכספים האלה, כי בסוף אנחנו ממשיכים להזין את הגוף הזה. וכמו שציין פה רועי, בחלק מהמקרים אנחנו מזינים את הגוף הזה כעירייה והוא משלם למישהו שכנראה, ככל הנראה, לפי מה שעלה פה בדיון, לא משלם חובות לנו ואנחנו קונים ממנו ציוד. עלה פה. אני חושב שמן הראוי לעשות סדר. יש כל מיני

הוצאות שאני בכלל לא מבין מאיפה הם באו, כמו בשורה 54, זה סכומים קטנים, אבל אם אנחנו לא נצליח לפקח גם עליהם, אז אני לא מבין בכלל למה אנחנו מנהלים את הדיון הזה, של גידול של 20,000 שקל בהוצאות נסיעות ואש"ל לפיקוח העירוני. כשכל התקציב היה 15, הוא גדל פי 2. לא יודע מאיפה הוא בא, אבל זה כסף קטן. אני דווקא רוצה ללכת לכספים הגדולים שהציג- - אחד, ראשון, הייתי מעוניין להבין, יש לנו בשני סעיפים, אחד בתמיכות ואחד בסעיף השינוי הרגיל, למרכזים לגיל הרך. פעם אחת, אני לא מבין איך אנחנו מפספסים תקציב של קרוב ל-400,000 שקל במרכזים לגיל הרך בתכנון המקורי. זה לא מספר קטן. פעם שניה, המרכזים לגיל הרך להבנתי הם גוף עירוני, למה הם בתמיכות? למה זה מפוצל לשניים?

<u>מר גרשון טוסק:</u> גלעד, איזו שורה?

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> 213 ו-51. זה לגבי הנקודה הזאת. אנחנו לא מדברים כרגע על התמיכות? לא לגעת בתמיכות, גרשון?

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא. לא.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> על הכיפאק. אז תיכף נדבר על 126. והדבר הנוסף, יצא מפה עו"ד מנחם, אבל ממה שאני מבין, אם אנחנו לוקחים,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> רגע, דיברת על הקטנה של הגיל הרך או הגדלה?

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לא. הגדלה של הגיל הרך תחת שורת התמיכות.

<u>מר גרשון טוסק:</u> מה השני?

עו"ד גלעד שריר: 51 ו-213. אבל זה לא תמיכות, זה גוף עירוני, זה חלק מהעירייה. אני לא מבין את הדבר הזה ולמה אנחנו תומכים בכל מיני מקומות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוצאה מול הכנסה, יש פה איזה תכנון לקוי בהכנסות.

עו"ד גלעד שריר: תיאורטית, המרכזים לגיל הרך אמור להיות מאוזן, אם לא רווחי, לפחות כשאני החזקתי בתיק.

מר גרשון טוסק: ...

עו"ד גלעד שריר: לא, בסדר, אני מכיר אותו.

מר ישראל זינגר: לא, אבל יש מרכז חדש שעוד לא זהו.

עו"ד גלעד שריר: מכיר גם את המרכז החדש.

מר ישראל זינגר: תנו לגלעד.

עו"ד גלעד שריר: המרכז החדש נפתח שנה שעברה ובסוף אנחנו במחצית השנה, בהנחה שהכספים האלה לא יצאו ושגרשון צודק, עדיין תוך חצי שנה אנחנו מגדילים פה בסכומים גדולים, ואני רוצה להבין איפה הפער בין התכנון לביצוע שפתאום דורש את ההוצאה הזאת. מה גם שזה אמור להיות מכוסה, לפחות בחלקו הגדול, על ידי קופות החולים וכיוצא בזה. משה, זה אמור להיות לפחות מאוזן. והשיא, ראש העיר, שזה עוד פעם אליך, רועי העלה את זה ואי אפשר להתעלם מהגידול, ותיכף אני אדבר גם על יחס לתקציבים שונים, אבל בשורה 11 ושורה 12 ושורה 28, מורשת ישראל, בית הכנסת המרכזי והתרבות התורנית, אנחנו מדברים על גידולים של קרוב ל-650,000 שקל. אני מבין, אני אכנס כי אני חושב שזה מן הראוי להיכנס לזה.

???: ...

עו"ד גלעד שריר: רגע, אבל אני אגיד לך למה אני נכנס, כי רועי דיבר על מאיפה הגידול, ואני בעד להגדיל. אגב, לא נכנסנו להחלטות בהנהלת העיר על עוד 200 עוד כמה אלף שקל על הקפות שניות. זה בטוח עוד לפני כנראה שזה קרה, אני מקווה, ואז אולי אפשר להבין למה אנחנו מגדילים את זה בכאלה סכומים. אבל מה שלא דיברו עליו, אדם, זה מאיפה הורדנו את הכסף. ואז בוא נלך לשורות 111 או 110 – אירועים בשכונות פחות 30,000. התזמורת, דיבר פה קודם עו"ד מנחם על תרבות, אז התזמורת הסימפונית פחות 12,000. אני מניח שזה, עוד פעם, זה 10% מתקציבה. הלהקות העירוניות, הצגות ואירועי קיץ, גנים ונוף, המדידות והשמאויות שאמרנו שאמור להגדיל לנו את ההכנסות הקטנו. ספורט, אירועי ספורט לילה 10% פחות. ושיא השיאים, שאני לא יודע בכלל איך עו"ד בכור שיושב פה לפני חי עם זה בשלום או מה היה המחיר וה- trade off, יש 90,000 שקל כנגד זה שהוקטן תקציב הצעירים. וליעד אמר שהוא הולך לדבר על זה, אז הוא ידבר על זה. אבל אני פשוט לא מבין איך מתנהלים סדרי העדיפויות, ראש העיר, שאנחנו מגדילים ב-600-700 אלף שקל לציבור מאד מסוים. ואגב, כשזה דברים רוחביים אני בעד.

מר ישראל זינגר: הקפות שניות זה נראה לך סקטוריאלי?

עו"ד גלעד שריר: הקפות שניות לא, ולכן זה גם לא מופיע פה בשורה. הערתי את זה כהערה, הוא דווקא לא מופיע פה בשורות. יש הרבה מאד, גם המועצה הדתית היא לכולם, יחד עם זאת, כשתכננו את התקציב השנתי ידענו מה הצרכים שלה, וכשהוא גדל בסכומים של 200 ועוד 200 ועוד 200 בשלושת הגופים האלה שאמרתי – במורשת ישראל, בית הכנסת המרכזי בעוד 50 אלף שקל – כולם הם לכלל הציבור, השאלה בסוף בסדרי העדיפויות לעומת למשל הצעירים או על יסודי נוער נורמטיבי או פעולות תנועות נוער, או אפילו 60,000 שקל פחות בביטחון, לצורך העניין. בסוף זו אחריות שלך על כולם, השאלה איך מתקבלת ההחלטה בסדרי עדיפויות, האם זה באיומי פרישה מהקואליציה, כניסה לתפקיד סגן, איך זה עובד, עי לפחות עם חלק מהנוגעים בדבר שוחחתי והם הסבירו לי איך הם עובדים. הייתי מעוניין לדעת איך אתה קובע את סדרי העדיפויות בעניין הזה. אגב זאת אני אציין שבמועד אישור התקציב המקורי בעניין הזה, דיברנו בחלק מהסעיפים האלה על קיטון בתקציב, שזה אולי היה יפה להציג לנו. אגב,

מורשת ישראל קטן ביחס לביצוע שנה שעברה, לא ביחס לתקציב, ביחס לתקציב הוא גדל. ואם אנחנו רוצים לחזור ל-2013 ויבדקו, לא ל-13, 13 התקציב הראשון פה שלך ראש העיר, אישרת לכל אחד מהסעיפים האלה פעם אחת 600 ופעם אחת 700, אבל בביצוע כל אחד מהם חצה את הרף של ה-1,200,000. כלומר, כבר בביצוע אנחנו חורגים בכמעט 100% מהתקציבים ואותו דבר יקרה גם השנה, כי כבר אנחנו מגדילים באחוזים האלה. אז הייתי שמח להבין איך נקבעו סדרי העדיפויות. זה שיש כסף אני בטוח, גרשון לא היה נותן להעביר את זה ללא כסף. ולמה זה על חשבון זה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גרשון, תסתכל גם על סעיף 79 תכתוב, איך ירד בשליש תקציב הביגוד. איך זה יכול להיות,

מר אדם קניגסברגר: מי מנהל את הישיבה עכשיו?

מר אביהוא בן משה: הולכים בלי בגדים. שולמית, הולכים בלי בגדים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זהו. יורדים בשליש בתקציב הביגוד? או שהיתה הערכה גדולה מוגזמת, או שבאמת הולכים ערומים.

עו"ד גלעד שריר: זה ... על הקהילה הדתית, הלכו למתירנות ולא צריכים, זה פחות בד, הולכים בלי כתפיות.

מר משה רווח: גלעד, סיימת? אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו מעבירים כספים לוועד. היום הועלה הנושא למשל של ועד רמת אפעל, שהסכום כמעט שולש. הכספים האלה עוברים מתקציבה של העירייה לוועד עובדים. האם מישהו מפקח מה נעשה בכספים האלה?

מר ישראל זינגר: כבר נשאל מקודם. תקבל תשובה.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, רגע, רק שניה, רק שניה. כל גוף שמתוקצב על ידי העירייה, מישהו צריך לפקח על הכסף. כשאני שאלתי בפעם הקודמת על איזו שהיא מתנה שניתנה לעובדים, אמרו לי – אף אחד לא יכול לבדוק. זה ציטוט יד שניה, לא יד ראשונה, אז אני אזהר. אומר יו"ר ועד העובדים – אני יכול לעשות בכסף מה שאני רוצה.

מר ישראל זינגר: הוא אמר לך את זה?

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אמרתי, יד שניה. רגע, שניה,

מר ישראל זינגר: אל תקנה תמיד יד שניה.

מר משה רווח: לא, עדות שמיעה לא נחשב.

מר אדם קניגסברגר: אתם צודקים, אבל,

מר ישראל זינגר: צריך לבדוק, זה אני מסכים איתך.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, רגע. האם אין אפשרות שתהיה חוות דעת שמישהו יבקר את הכסף שמתנהל שם? זה לא סכומים קטנים.

מר ישראל זינגר: ברור. ברור.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו מעבירים להם יותר מחצי מיליון שקל נדמה לי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ולמה גם, למה? מה הסיבה? מה הם עושים עם הכסף?

מר אדם קניגסברגר: מה הסיבה למה לא?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא. למה בכלל מעבירים להם כזה סכום?

מר אדם קניגסברגר: לא, אני לא מדבר עכשיו על זה, אני מדבר באופן עקרוני – למה אין אף אחד שיכול לבדוק מה הם עושים עם הכסף?

מר ישראל זינגר: הוא שואל שאלה עקרונית.

מר משה רווח: הוא מדבר ביקורת על הכסף, על הפעולות.

עו"ד גלעד שריר: זה מתחבר למה שאני שאלתי ומה שהציע מוקי, שאני חושב שזה קריטי.

מר ישראל זינגר: אמרתי. אמרתי. הלאה, מי עוד רצה?

מר אביהוא בן משה: אני ביקשתי גם להגיד.

מר ישראל זינגר: אביהוא, בבקשה.

מר אביהוא בן משה: תראו, אני רוצה גם לענות למה ששאל גלעד וגם מה ששולמית אמרה. אני חסיד גדול מאד של שוויון. להשוות ולתת לכל מגזר, לכל סקטור את מה שהוא צריך לקבל. אני רק יכול להצטער שמה שאתם רואים דרך אותן תוספות תקציביות שאתם כרגע אמורים להצביע בעד או נגד, כל אחד לפי ראייתו, מקבלים לדעתי סוג של מצב שווא. ולמה אני אומר מצג שווא? כי, אני אגלה לך סוד, הציבור הדתי, על כל מספריו, על כל תכולתו בארבעת בתי הספר, את יודעת כמה מתנ"סים דתיים יש ברמת גן? אפס. את יודעת כמה פעילות תרבות מתוקצבת על ידי עיריית רמת גן במסגרת התרבות הלא פורמאלית, חינוך לא פורמאלי? 89,000 שקלים לכל תושבי העיר הדתיים. זה תרבות הפנאי של הציבור הדתי. זו חרפה. חרפה ובושה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: יכול להיות שצריכה להיות פה תוספת בקטע הזה.

מר אביהוא בן משה: זו חרפה ובושה. ואני אגיד ך מה למדתי בשנה הזאת, ב-2017. למדתי לימוד מאד, היום למדתי אותו, לפני כמה שעות טובות, למדתי שכנראה דברים באמת לא צריכים להיראות בכל מיני תיקונים. דברים צריכים להיות בנויים בתוך התקציב. כי כשהם בנויים בתוך התקציב ולא מגיעים ככה מהצד, אז המצג הוא לא מצג שווא, פתאום רואים שלתרבות הכללית יש 15 מיליון או 17, וזה בסדר, ולמורשת ישראל יש 700 או 800 או 900 שזה יחסית נמוך, אבל אז אין מצג שווא כאילו יש איזו שהיא קופה גדולה מאד שחולקה בתחילתה של השנה ובאמצע השנה יש כל מיני הסכמים. אז נפלתי פעמיים, לא אפול בפעם השלישית בנושא הזה.

עו"ד גלעד שריר: אבל, אביהוא, מ-2013 זה קורה, מ-2013 זה קורה.

מר אביהוא בן משה: אני אדבר בקודים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל אתה מדבר רק על תרבות הפנאי, אבל איפה החינוך הפורמאלי?

עו"ד גלעד שריר: הוא הסכים לאישור התקציב הרגיל ב-700 ואמור לקבל השנה.

מר דני גולדשטיין: אביהוא, מה ממוצע התלמידים בכיתות בחינוך הפורמאלי? מה הממוצע של ה -

מר אביהוא בן משה: כמו שאמרתי בראשית דברי, אני חסיד גדול,

מר דני גולדשטיין: נו?

מר אביהוא בן משה: אני אענה.

עו"ד גלעד שריר: הנה, הוא עונה לך.

מר אביהוא בן משה: כמו שאמרתי, אני חסיד גדול מאד של שוויון. וכשיש צורך לתת לציבור או למגזר כזה או אחר את הצרכים שלו, גם אם זה יהיה על חשבון דברים אחרים, צריכים לתת לו, כי מה לעשות? כי פי,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רוצה להגיד לך משהו, אביהוא, תרבות הפנאי של הדתיים,

מר אביהוא בן משה: שניה. לפי הדבר הזה, גם למגזר הערבי במדינת ישראל לא צריך לתת, כי הוא המיעוט. אבל אנחנו צריכים לתת למיעוט גם את מה שמגיע לו בשם השוויון.

עו"ד גלעד שריר: אני מסכים איתך ב-100%.

מר אביהוא בן משה: תודה. אני מאד שמח.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מצד שני, רגע, רגע, מצד שני, אביהוא, תרבות הפנאי של הדתיים מתבצעת הרבה פעמים בבתי כנסת ובתי כנסת יש הרבה מאד בעיר.

מר דני גולדשטיין: נכון. שישי 160 כאלה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: יש עמותות רבות דתיות שמקבלות שם תקציבים. והמתנ"סים שם, זה בעצם שווה ערך ...

(מדברים ביחד)

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: רבותי, אנחנו מתקרבים לסיום הישיבה. אני מכניס עוד פעם לנוהל של ישיבות תחליפיות לצערי, אנחנו לא נגמור פה את פרק הזמן. צר לי, אנחנו מגיעים כל ישיבה עכשיו לסיטואציה הזאת. אני מגיע לנוהל הישיבות.

יש לנו ככה, הישיבה אמורה לסיים את חלקה הראשון, לא להסתיים (רון, תכניסו את מי שצריך בבקשה), הישיבה אמורה לסיים את חלקה הראשון בשעה 22:09. התחלנו ב-18:09, הקפדתי לציין את השעה. זה 4 שעות שלהם. יש ויכוח אם הזמן שבאמצע היתה הפסקה, היא נכללת כן או לא, אז הכנסתי ש- - אתם רוצים להאריך? אין בעיה. אז רק שניה.

מר דני גולדשטיין: אני אומר שאין בעיה בלהאריך. מה שאנחנו מבקשים, שאכן תהיה הדדיות בישיבות שלא מן המניין. כמו שעכשיו אנחנו יודעים שיש את הצורך בלהאריך, אז להבא גם שאנשים צריכים לדבר אל תמשכו זמן ותנו ... כמו שצריך.

מר שמואל לרמן: אני הגעתי עם אדם, אדם יגיד לך, להסכמה, שהישיבות שלא מן המניין יכולות להיות מוארכות עוד חצי שעה. והוא יגיד לך שזאת האמת.

מר דני גולדשטיין: או קיי.

מר שמואל לרמן: בתמורה לזה סיכמתי איתו שגם ישיבות שמן המניין יוארכו בחצי שעה.

מר דני גולדשטיין: בגלל זה אני מדבר על הדדיות.

מר שמואל לרמן: יופי. אז מבחינתי אני יכול להגיד כרגע שההסכמה הזאת בתוקף.

מר אדם קניגסברגר: יש לי רק בקשה – תשמור על פרק הזמנים. אנשים לוקחים פה רשות דיבור, לא בזמן, מדברים בלי הפסקה, וגם אלה שמקבלים רשות דיבור, יש כאלה שמדברים 10 דקות.

מר שמואל לרמן: ידוע. מכולם. מכולם.

מר אדם קניגסברגר: 5 דקות. קצר.

מר שמואל לרמן: אתה יודע מה הבעיה?

מר אדם קניגסברגר: מה?

מר שמואל לרמן: שבאיזה שהוא שלב נגמר לי הכוח כבר.

מר אדם קניגסברגר: ראיתי את זה. ראיתי. אז תעביר את הכוח לרווח.

מר שמואל לרמן: או קיי. כרגע יש לנו רבע שעה לפני הארבע שעות, אני רוצה לבקש להאריך אותה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: איך רבע שעה? חמש דקות.

מר שמואל לרמן: לא. התחלנו אותה ב-18:09.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי.

מר שמואל לרמן: אני רוצה כרגע לבקש את הארכת הישיבה בחצי שעה בלבד. אם נצטרך, מותר לי לבקש להאריך שוב. מי בעד? יצביע.

מר דני גולדשטיין: פה אחד. פה אחד.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בסדר. פה אחד.

מר יצחק שחם: אני נגד.

מר שמואל לרמן: אתה נגד. איצ'ה נגד. מי עוד? רק איצ'ה. צריך 75%. אין בעיה. איצ'ה נגד, אין בעיה. רבותי, אני צריך 75%, אני יכול להאריך.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז אני רק רוצה להמשיך את המשפט שקטעת אותי.

מר שמואל לרמן: רגע, רגע.

מר דני גולדשטיין: שוב אתה מוכיח שיש לך דעה. ואתה לא הולך עם הזרם.

מר שמואל לרמן: צריכים להצביע. אם יש אחד נגד, צריכים להרים ידיים. מי בעד ההארכה? להרים ידיים. מי נגד? איצ'ה.

מר אדם קניגסברגר: איזה גבר.

מר דני גולדשטיין: הוא לא, אין, אף אחד לא ישבור אותו. אף אחד לא ישבור אותו.

מר שמואל לרמן: חצי שעה. רבותי, אני מאריך את הישיבה,

מר ישראל זינגר: חצי שעה, ואם יהיה צורך ביום אחר.

מר אדם קניגסברגר: הלוואי והיית שומר ככה על הקופה.

מר שמואל לרמן: חצי שעה. רבותי, כל הכבוד.

הצבעה 1 להארכת ישיבה אחרי 22:00:
1 - נגד
18 - בעד

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אני רק רוצה להשלים את המשפט.

מר שמואל לרמן: דקה, אני אתן לך. שולמית, אני אתן לך.

רבותי, אני מכריז על הארכת הישיבה עד שעה 22:39. זו החצי שעה שהוספתי. אפשר להמשיך בדיון. שולמית.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי. אביהוא, אני רוצה רק להשלים את המשפט. אני חושבת שזה חשוב מאד לתת לציבור הדתי גם את תרבות הפנאי, אבל אני יותר מדברת על החינוך הפורמאלי, שזה רוב שעות היום, והחינוך הבסיס ביותר, ששם הילדים מהמגזר הכללי והציבורי, והחילוני בעיקר, מפסידים הרבה מאד ביחס של מורה לתלמיד, בכמות התלמידים בכיתה, וזה הדבר שישפיע עליהם ל-20 שנה.

מר אביהוא בן משה: שולמית, זה לא נכון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ולא תרבות הפנאי, חוג כזה או אחר לא יעשה את ההבדל.

מר אביהוא בן משה: שולמית, לא נכון.

מר דני גולדשטיין: אביהוא, ממוצע כיתה,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ואתם לא אשמים, כן? אנחנו רוצים כמוכם פשוט. אנחנו מקנאים, זה הכול.

מר אביהוא בן משה: תקשיבי, אני מוכן לעשות איתך את המשחק הבא. תבחרי בכל בית ספר,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כן, כן, איצ'ה, איצ'ה, אנחנו באמצע דיון.

מר דני גולדשטיין: אושא, אושא. אמרת בית ספר, אמרתי לך אושא.

מר אביהוא בן משה: יש פה את לילי, תיזהר.

מר דני גולדשטיין: נו, אז מה? כמה תלמידים ממוצע יש באושא בכיתה וכמה תלמידים יש בגבעולים?

מר שמואל לרמן: רבותי, אנחנו גם לא נגמור את הישיבה, בצורה הזאת אנחנו גם לא נגמור את הישיבה ב-22:40.

מר אביהוא בן משה: שולמית, את ואני נצא באופן אקראי בתחילת שנה הבאה, תשע"ח, לשני בתי ספר שתבחרי את, אנחנו נשווה בין המצב איך בית הספר הזה נראה ואיך השני נראה, תאמיני לי,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: נראה? נראות? או כמות העובדים פר ילד? כי נראות לא עושה את הילד מאושר או חכם.

מר שמואל לרמן: אפשר להמשיך ככה את הדיון גם עוד כמה שעות.

מר דני גולדשטיין: אבל זה דיון חשוב.

מר אביהוא בן משה: אי אפשר, חברים, אני לא מצליח לסיים משפט. הנראות ברמה שקשורה לעיר, כי העיר בעצם מממנת את הנראות של בתי הספר, ואת הקטע שלא קשור בכלל ולא רלוונטי לעיר עצמה אלא למשרד החינוך, את כמות הילדים בכיתה. אין כיתה שנפתחה ככיתה לא תקנית, קרי, כל כיתה מעל 42 ילדים מפוצלת כמו בכל בית ספר במדינת ישראל לשתי כיתות. לא תמצאי אף כיתה פחות מ-

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אין לי בעיה עם כיתה לא תקנית.

מר דני גולדשטיין: נכון. אבל הדיון – מה הממוצע בבית ספר אושא ומה הממוצע בבית ספר החשמונאים?

מר שמואל לרמן: אבל אנחנו לא בדיון כרגע על החינוך הדתי מול החינוך החילוני. אני לא מבין. אנחנו לא בדיון כרגע על החינוך החילוני מול החינוך הדתי.

מר אדם קניגסברגר: שיהיו תשובות של הגזבר ונגמור.

מר שמואל לרמן: בדיוק. יאללה, בבקשה. גרשון, בוא,

(מדברים ביחד)

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אביהוא, זה תקני, אבל אנחנו רוצים גם את אותו תקן.

מר שמואל לרמן: רבותי, תנו לליעד. אני רוצה שגרשון יתחיל לענות ולגמור את הסיפור הזה. אפשר ככה כל דיון, אנחנו לא נספיק בעוד 3 שעות לסיים את הדיון הזה.

???: אני גם רוצה להגיד משהו.

מר שמואל לרמן: גם אתה. אין בעיה.

מר אביהוא בן משה: ושולמית, ההזמנה בתוקף.

מר שמואל לרמן: תמשיכו לדבר.

מר גרשון טוסק: אפשר?

מר אדם קניגסברגר: תתווכחו אחר כך, אלוהים אדירים. גרשון, בבקשה, קדימה.

מר משה רווח: ליעד, קדימה, גרשון אחרי זה.

מר אדם קניגסברגר: אתה רוצה שאני אעזור לך לנהל את הדיון? אני אעזור לך צ'יק-צ'אק. גרשון, בבקשה.

מר משה רווח: אדם, זה לא תור גרשון. אתה רואה? אתה לא מנהל טוב. זה לא תור גרשון עכשיו. זה לא התור של גרשון, גרשון בסוף.

מר שמואל לרמן: דברו כבר. ליעד, דבר.

מר ליעד אילני: תודה.

מר שמואל לרמן: ליעד, יאללה, בוא תתקדם.

מר ליעד אילני: מה שתרצו. אני לפני גרשון? גרשון לפני?

מר שמואל לרמן: תגמרו רק את הדיון הזה.

מר משה רווח: גרשון, אתה תסיים.

מר ליעד אילני: אני חושב, חברים, מנחם, אני חושב שחברי לאופוזיציה אולי קצת מבלבלים וגם עושים הנחות לראש העירייה וסגני ראש העירייה ומחזיקי התיקים. השאלות שלכם, כמו ששמעתי עד עכשיו, הן לא שאלות טכניות – מה הסיבה שזה רשום ככה ומוצג ככה בסעיף הזה, ומה הסיבה שזה מוצג ככה? השינויים התקציביים הם החלטה של מדיניות. זאת אומרת, יש שינויי מדיניות. ואם יש שינויי מדיניות, אז מר זינגר וסגניו אמורים לתת לנו את ההסברים, כמו ששאלת ובצדק, מה סביה, יכול להיות שזה תקני, אני לא יודע, אבל אומר דני, ככה שמעתי בשקט, שבגבעולים יש 30 ילדים ובאושא 21 או 22.

מר אביהוא בן משה: ממש לא.

מר ליעד אילני: אני אומר מה הוא אמר, אני לא יודע.

מר אביהוא בן משה: אבל דני לא מעורב בתוך הדברים האלה.

מר ליעד אילני: יכול להיות. יכול להיות שהוא לא מעורב. רגע, חבר'ה, אבל זה לא הדיון.

מר אדם קניגסברגר: עוד פעם אנחנו מתחילים?

מר משה רווח: חבר'ה, זה לא הדיון.

מר ליעד אילני: חבר'ה, זה לא הדיון, אבל הדיון הוא כן, הדיון הוא כן על מדיניות תקציבית.

מר אביהוא בן משה: אבל הוא אומר דברים לא נכונים, מה אתה רוצה שאני אגיד?

מר משה רווח: אז אולי אפשר לקיים בישיבות הבאות דיון בנושא הזה. בואו נדבר על התקציב. אני חושב שצריך לקיים דיון על הנושא הזה .

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: זה רעיון מעולה.

מר ליעד אילני: נשמח לקבל, מר רווח, נשמח לקבל שקף שמציג מה ממוצע התלמידים בכל אחד מבתי הספר ברמת גן.

מר משה רווח: תמשיך.

מר ליעד אילני: לענייננו, חברים,

מר שמואל לרמן: דני, תן. אנחנו סתם, סתם, יאללה, תן לו. ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה. חברים, השינויים שאנחנו מדברים עליהם הם שינויים שהם פועל יוצא של מדיניות של סדרי עדיפות, ומי שצריך לענות על זה, עם כל הכבוד אליך גרשון, ואתה יודע שיש לי כבוד אליך, זה לא אתה, אין פה שאלות בבניית התקציב מבחינה טכנית, אלא בבניית התקציב מבחינת מדיניות כמו שאמרתי. אני רוצה לשאול כמה דברים, חלקם נאמרו וחלקם עדיין לא.

מתנ"סים, שורה 9, תוספת של 300,000 שקלים. אני אשמח לדעת איזה מתנ"סים קיבלו את התקציב. אני אומר לך, אביהוא, שבשכונת רמת השקמה, שגילוי נאות, אני יו"ר של המתנ"ס ברמת השקמה,

מר גרשון טוסק: אתה יודע את התשובה.

מר ליעד אילני: בסדר. קודם כל, אני לא יודע אם זה היחיד, כי עוד לא קיבלתי מכתב רשמי.

מר גרשון טוסק: כי עוד לא אישרתם. תתנגד.

מר ליעד אילני: בשכונת רמת שקמה יש ציבור גדול מסורתי דתי ולכן התוספת הכספית הזאת, יכול להיות שהיא עונה על חלק מהדברים שדיברת עליהם בקשר לתרבות הפנאי.

מר אביהוא בן משה: לא, היא לא עונה.

מר ליעד אילני: אם יסכים ראש העירייה בסעיף שעל סדר היום – אני אשמח לבוא ולהציג מה המתנ"ס עושה, גם פעילויות משותפות עם המחלקה לתרבות תורנית, גם המחלקה למורשת ישראל וגם באופן עצמאי.

שורה 14 – תוספת 600,000 שקלים לפארק הלאומי.

מר דני גולדשטיין: ליעד, סליחה, סליחה, 17.38 ממוצע באושא. או קיי? תמשיך. סליחה.

מר ליעד אילני: זה לא תקני.

מר דני גולדשטיין: למה לא תקני?

מר ליעד אילני: אהה, תקני.

מר שמואל לרמן: די, אנחנו כרגע לא בדיון, רבותי,

מר דני גולדשטיין: 14.38. על מה דיברתי?

מר אביהוא בן משה: תקשיב, המתכונת של בית ספר אושא מתחדש,

מר שמואל לרמן: רבותי, אי אפשר ככה, אנחנו לא מגיעים לשום דבר.

מר אביהוא בן משה: שהוא הגיע רק לכיתה ג'. יש שתי כיתות מכל שכבה ו-ד',

(מדברים ביחד)

מר גרשון טוסק: אתה לא הקשבת גם. אני אסביר תיכף עוד פעם מה קרה פה.

מר ליעד אילני: שמוליק, אני אשמח אם תעשה סדר. אני אשמח להמשיך.

מר שמואל לרמן: ליעד, יאללה.

מר ליעד אילני: תודה. שורה 14, תוספת,

מר אביהוא בן משה: דני, תבוא איתי לסיור, תבוא איתי לאושא, תראה מה קורה באושא.

מר דני גולדשטיין: חמוד שלי,

מר אביהוא בן משה: לא חמוד שלי.

מר דני גולדשטיין: בנושא של בתי ספר, תאמין לי שאתה לא יכול להזמין אותי לסיורים כי עשיתי,

מר אביהוא בן משה: דני, היית יו"ר ועד הורים כבר לפני הרבה שנים. היום המתכונת של אושא, תאמין לי,

מר שמואל לרמן: אביהוא, אתם הפכתם את הדיון הזה, תגידו, אתם מבינים למה הישיבות ממשיכות שעות על גבי שעות? כי כל אחד מושך את הדיון לכל הקצוות. לא ראיתי משהו כזה. אף פעם לא היה מצב כזה. אי אפשר. הופכים דיון עכשיו לדיון בית ספר חילוני בית ספר דתי.

מר דני גולדשטיין: מה, הוא ממציא מספרים?

מר ליעד אילני: שמוליק, אני רק אומר, אני מכבד את חברי האחרים אם הם דורשים לקבל תשובות מגזבר העירייה,

מר שמואל לרמן: אז בוא ניתן לו אפשרות.

מר ליעד אילני: אני אשמח לסיים.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר ליעד אילני: אני מבקש לקבל את התשובות לגבי השאלות שלי, שזה פועל יוצא של שינוי מדיניות, מראש העיר, מאחד מסגניו, מאחד מחברי הקואליציה, אבל מאחד מנבחרי הציבור. תוספת 600,000 שקלים לפארק הלאומי – על מה ולמה? זה שורה 14. שורה 27 – כבר נאמר, ועד מקומי אפעל, הגדלה מ-240 אלף שקלים ל-335 אלף שקלים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מ-95 אלף.

מר ליעד אילני: מ-95 אלף שקלים, סליחה הגדלה של 240 אלף שקלים. כמובן קשה שלא לתהות על כך שאנחנו עומדים בפתחה של שנת בחירות. אני רוצה לשאול – האם סכומי כסף כאלה ניתנים גם לוועדים אחרים בשכונות אחרות? מאד מקומם אותי, ישבנו פה לפני יותר מ-3 שנים, אני עוד הייתי חבר הנהלה דרך אגב, בישיבת הנהלה, ויש פרוטוקול של זה, אני פונה לראש העירייה ואני אומר, שעם כל הכבוד לרמת אפעל ולכפר אז"ר, אני מאד מכבד אותם, היום הם חלק מעיר שנקראת רמת גן.

ביקשתי כבר אז אפילו את השילוט בכבישים לשנות לרמת אפעל רמת גן. איזה שהוא עניין של גאווה עירונית. אמרת לי שזה בטיפול. אז זה לא טופל עד היום, אני יודע שזה בטח לא מפתיע אותך, אבל אני אשמח לדעת האם במדיניות שלך לתת תקציבים כאלה גם לוועדים של שכונות אחרות.

צעירים – שני סעיפים, שתי שורות,

מר ישראל זינגר: גם בשכונת תל גנים לא כתוב רמת גן, כי כולם יודעים. מי שלא יודע, אולי באמת ...

מר ליעד אילני: אז למה הבטחת לפרוטוקול?

שורה 69 – צעירים – הקטנה של 16,000 שקלים ל-459,000 שקלים. שורה 119 – גם צעירים, הקטנה מ-475 אלף שקלים ל-390 אלף שקלים.

מר אדם קניגסברגר: אתה מפסיד כסף.

מר ליעד אילני: אני לא מפסיד שום דבר. מדובר פה על סיגמנט, זה בני הגילאים, איך הם מקבלים את זה, דרך הפארק הלאומי? נשמח לתשובה. גילאי 18 עד 35, זה כמעט חמישית מאורך חייו הממוצע של אדם, זה מה שנקרא צעירים, 18 עד 35. תשימו לב על איזה תקציב אנחנו מדברים על כל הסגמנט הזה, לעומת דברים אחרים שהוזכרו פה, והוזכרו פה די והותר דוגמאות.

מר שמואל לרמן: חצי דקה.

מר ליעד אילני: זו המדיניות של עיריית רמת גן בכל מה שקשור לצעירים. שי, אני אשמח לשמוע את התשובה שלך. אני אתן לך עצה באמת ידידותית, יש רגעים שעדיף לא להשיב.

ביטחון – שורה 123 – הורדה מ-80 אלף ל-20 אלף. לפני מספר חודשים, ראש העיר רצה להטיל אגרת שמירה. אחרי זה, בעקבות, כי אין דבר בעיר הזאת שהרי לא משתנה אם אין מאבק, אז היה מאבק ציבורי וכמה תושבים מעורבים פעלו, ואנחנו דיברנו פה, ובוטלה אגרת השמירה. אבל כל זה נאמר כי היה צורך גדול להגדיל את הביטחון של התושבים, את תחושת

הביטחון האישי. מה קרה פתאום? אני מבין שמשיקאגו הפכנו להיות מנהטן ו מקצצים 60 אלף, 75% מתקציב הביטחון. אני אשמח שוב, אני מסיים, לקבל את כל התשובות לשאלותי, לא מהגזבר הנחמד, אלא מקובעי מדיניות בעירייה. תודה.

מר שמואל לרמן: בבקשה, גרשון בבקשה, להתחיל לענות.

עו"ד שי בכור: אני לפני זה.

מר שמואל לרמן: שי, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: שי, אתה עלול להפסיד כסף.

עו"ד שי בכור: אדם, אני למדתי אצלך מתמטיקה, קיבלתי ציון טוב בבגרות.

מר אדם קניגסברגר: אמת לאמיתה.

עו"ד שי בכור: לגבי נושא הצעירים, לשאלתך ליעד, נפתח את הסעיף הראשון, אתה רואה באמת הורדה בסעיף התקציבי של 16,000 שקל. יו"ר המועצה, אתה מפריע לי. שורה 69 ושורה 70. כמו שאתם רואים, הפחתה של 16 והעלאה במנהלת הבורסה של 16,000 שקל, וזה קיזוז על מסיבה מאד מוצלחת שהיתה לנו בבורסה. אני מקווה שהגעתם אליה. היתה מסיבה של מעל 3,000 צעירים, פעם ראשונה שהיתה לנו כזאת מסיבה ברמת גן, שעשינו אותה בשיתוף,

מר משה רווח: אבל חבל שהיא יחידה. צריך להמשיך את זה.

עו"ד שי בכור: אנחנו נמשיך. זו לא היחידה אגב. אולי לא הגעת. היו כמה מסיבות דווקא. לפני שנה עשינו מסיבה נוספת.

מר ליעד אילני: אני מזכיר לך ששי עשה צעד מאד אמיץ ונשאר בקואליציה בניגוד לחברו לסיעה שפרש. אני מניח שהוא רוצה לבשר לנו מה הסיבות.

מר ישראל זינגר: הוא לא פרש, הוא הופרש.

מר ליעד אילני: מה הסיבות שהוא נשאר בקואליציה.

עו"ד שי בכור: אבל אני לא הפרעתי לך.

מר שמואל לרמן: שי, תמשיך.

מר ליעד אילני: איזה בשורות יש לצעירים?

עו"ד שי בכור: אבל אני לא הפרעתי לך.

מר ישראל זינגר: הוא עושה בצעירים מה שאתה לא עשית.

מר דני גולדשטיין: קיצצו לו מהתקציב עכשיו ראיתי.

עו"ד שי בכור: אז הנה, עכשיו אנחנו עוברים לסעיף השני, אז זה לגבי הבורסה, בסדר? לגבי המסיבה, היתה מסיבה מוצלחת.

מר דני גולדשטיין: לגבי הבורסה הבנו.

עו"ד שי בכור: סוף סוף אפשר להזכיר גם את מר בוץ, שעשה איתנו שיתוף פעולה, נזכיר אותו גם לטובה, שגם מנהלת הבורסה לקחה חלק משמעותי מאד באירוע הזה, ונעשה איתם עוד אירועים בהמשך.

מר דני גולדשטיין: אשריך.

עו"ד שי בכור: עכשיו, שיעור מתקדם יותר בחשבון. עכשיו אנחנו נלך, איזה סעיף זה היה, ליעד?

מר דני גולדשטיין: אני אגיד לך, 119.

עו"ד שי בכור: 119. מצוין. אז יש לנו ככה, 85,000 שקלים, נכון?

מר דני גולדשטיין: לא כתוב עמוד.

עו"ד שי בכור: 119. אתה איתי, דני?

מר דני גולדשטיין: כן, כן, כן.

עו"ד שי בכור: 85.

מר דני גולדשטיין: נכון.

עו"ד שי בכור: בעל יסודי, נוער נורמטיבי, יש 23. גם הורדה, נכון? שורה מתחת, שורה 120.

מר דני גולדשטיין: כן. כן.

עו"ד שי בכור: יפה. תעשה פלוס במחשבון,

מר דני גולדשטיין: 108,000.

עו"ד שי בכור: ושורה 121 זה עוד 10,000, גם, פעילות תנועות הנוער.

מר דני גולדשטיין: 118,000.

עו"ד שי בכור: ושורה 118 זה עוד 47,000. כמה יצא לך?

מר דני גולדשטיין: 165.

(צועקים ביחד)

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: על יסודי זה 14 עד 18 ולא 18 ומעלה.

מר ליעד אילני: אני רושם, רגע, רגע, שולמית, אני רושם.

עו"ד שי בכור: אנחנו, אני בדיאלוג פה עם דני ואדם. אז יצא לך 165?

מר שמואל לרמן: לא צריך דיאלוג.

מר גרשון טוסק: התשובה נתונה בשאלה.

מר אדם קניגסברגר: השורה התחתונה.

עו"ד שי בכור: השורה התחתונה זה מאוזן.

מר שמואל לרמן: יופי. מאוזן.

עו"ד שי בכור: מה שעושים, האמת, אדם, הבאת לי עכשיו חומר למחשבה, אבל בסופו של דבר מה שמבקשים לעשות פה זה לאחד,

מר שמואל לרמן: מה לעשות? מה לעשות? זה ההרגל פה שנהיה?

מר דני גולדשטיין: מה אמרת, 185 הגענו ו -

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לרמן, אתה מפריע לו לדבר.

עו"ד גלעד שריר: אני לא מבין, בתנועות נוער,

עו"ד שי בכור: מר לרמן, אני מנסה לדבר פה. אדוני יו"ר המועצה,

עו"ד גלעד שריר: אבל מנית את התנועות נוער, אני שואל, בני עקיבא זה בתוספת של הצעירים?

עו"ד שי בכור: לא, מה שאני אומר, בוא, נעשה לכם סיכום. בעצם מה שעשו לקחו 4 סעיפים של פרסום של מחלקות שונות ואיחדו אותם לסעיף אחד בתוך החינוך.

מר ליעד אילני: אתה יודע לעמוד מול הצעירים בעיר ולהסביר להם את הסעיף הזה? את השינויים בסעיפים?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: איפה זה? איפה זה, שי?

עו"ד שי בכור: עכשיו עשינו חשבון.

מר ליעד אילני: לא, לא לי, לא לי, לצעירים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, איפה האיזון? לא הבנתי.

מר גרשון טוסק: מ-118 עד 121, כשממול זה 122.

עו"ד גלעד שריר: אבל שי, קיבלת עוד תקן. זה בסדר, תגיד לו שבצעירים קיבלת עוד תקן.

מר דני גולדשטיין: לא הבנתי, באמת, אני מתנצל,

מר שמואל לרמן: דני, השיחה צריכה להתנהל מול גרשון.

מר ליעד אילני: למה מול גרשון?

(מדברים/צועקים ביחד)

מר אדם קניגסברגר: התלמיד שלי יודע חשבון מצוין, הבעיה שלו שהוא עדין מדי. זה הכול.

מר שמואל לרמן: הוא עדין זה נכון, זה טוב.

מר אדם קניגסברגר: הוא לא ביקש יותר ממה ש- שלא יורידו לו.

מר שמואל לרמן: הוא תרבותי.

עו"ד שי בכור: אני רק אשלים את המשפט. בכל מקרה, איחדו פה 4 סעיפים לסעיף אחד של,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל זה לא קשור.

מר דני גולדשטיין: בפרסום זה צבוע שזה לצעירים?

עו"ד שי בכור: יש על זה פרסום בתוך החינוך.

מר גרשון טוסק: אין גיבוי למה שאני מדבר, חבל, זה בלגאן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אבל יש פה נתונים לא נכונים. גרשון, לא יכול להיות,

מר שמואל לרמן: הנה, גרשון עכשיו מעדכן את הנתונים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גרשון, לא יכול להיות שעל יסודי זה 14 עד 18 וצעירים זה 18 עד 35. זה לא מסתדר.

מר שמואל לרמן: גרשון, תעדכן בבקשה.

עו"ד שי בכור: אדוני, אבל אני לא סיימתי.

מר ישראל זינגר: הוא לא סיים.

עו"ד שי בכור: בכל מקרה, בשקלול דיברו יותר ממני ועל הזמן שלי.

מר דני גולדשטיין: אותם אנשים שאתה מדבר על הפרסום, לא נתנו להם להיכנס למסיבה שדיברת עליה.

עו"ד שי בכור: למי לא נתנו להיכנס למסיבה?

מר ליעד אילני: מי שפחות מגיל 18.

עו"ד שי בכור: אבל אמרנו שאנחנו מאחדים סעיף פרסום.

מר דני גולדשטיין: פרסום למה?

מר ליעד אילני: למה?

עו"ד שי בכור: פרסום בתוך החינוך.

מר ליעד אילני: חינוך זה גיל 14 עד 18.

מר דני גולדשטיין: לא, מה פתאום? חינוך זה מגיל 3.

עו"ד שי בכור: מחלקת נוער, צעירים וסטודנטים יושבת בתוך אגף החינוך.

מר דני גולדשטיין: תגיד לי, אתה למדת אולי חשבון, אבל הבנת הנקרא.

מר ישראל זינגר: שי, שלא יפריעו לך. דבר.

עו"ד שי בכור: או קיי. בכל מקרה, המחלקה יושבת בחינוך וזה הסיפור.

מר ליעד אילני: תגיד שתרמת לאגף החינוך לפעולות חשובות אחרות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: הוא לא תרם.

מר שמואל לרמן: רבותי, אי אפשר ככה.

עו"ד שי בכור: אני מנסה לדבר. בסדר, תכבה להם את המיקרופון, תן לי לדבר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כולם תרמו.

עו"ד שי בכור: בכל מקרה, אני יכול להגיד לכם שמה שעושים פה ב-3 השנים האחרונות, לרמן, מה שעושים פה ב-3 השנים האחרונות למען הצעירים,

מר ישראל זינגר: דני, רגע, דני, דני, בבקשה. עזוב, דני.

עו"ד שי בכור: מה שעושים כאן ב-3 השנים האחרונות למען צעירים לא עשו פה 50 ו-60 שנה אחורה. זה שפתחו פה מרכז צעירים וזה שנותנים פה מלגות לסטודנטים בסכומים הכי גבוהים שהיו,

(צועקים ביחד)

מר שמואל לרמן: אי אפשר. אי אפשר ככה. אי אפשר. אי אפשר ככה. תמשיך.

עו"ד שי בכור: כיבית לי ולהם הדלקת?

מר שמואל לרמן: לא כיביתי לאף אחד.

עו"ד שי בכור: אתם כנראה חוששים או מקנאים.

עו"ד גלעד שריר: אל תתהדר בנוצות לא לך.

עו"ד שי בכור: או לא יודע מה, שעושים פה לצעירים, ואנשים שרצו על 'טיקטים',

מר ליעד אילני: שי, אנחנו לא מקנאים.

עו"ד שי בכור: על 'טיקטים' של צעירים, לא מדברים על זה בכלל, שכחו מזה, מדברים על דברים אחרים.

מר דני גולדשטיין: שי, שי, ... במקום אחר.

מר שמואל לרמן: די, דני, מספיק. די.

עו"ד שי בכור: ואנחנו עכשיו, בואו, תמשיכו לקנא,

מר שמואל לרמן: הדיונים פה נמשכים אין סוף זמן, כי כל אחד מדבר כל הזמן.

עו"ד שי בכור: אנחנו עכשיו נפתח גם עוד מרכז צעירים, אנחנו כבר בחיפושים של מקום נוסף בדרום העיר, ואנחנו נמשיך להשקיע באוכלוסייה הזאת. האוכלוסייה הזאת היא אוכלוסייה מרכזית,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מה תשקיע, בפרסום? בפרסום או בפעילויות?

מר שמואל לרמן: שולמית, די.

עו"ד שי בכור: גם בפרסום.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: בפעילויות צריך, לא בפרסום.

עו"ד שי בכור: גם בפרסום. יש יחס מסוים בין פרסום לפעילויות. אני שמח מאד שיש לכם דעה ואתם מביעים אותה, רק תנו לי לסיים את הדברים שלי.

מר דני גולדשטיין: הפרסום,

עו"ד שי בכור: ותפסיק לקטוע אותי. מספיק לקטוע. הפרסום מביא אנשים לפעילויות. כל הפעילויות מלאות והן sold out, ויש יחס מסוים בין פרסום לפעילויות.

מר שמואל לרמן: די, תנו לו לדבר.

עו"ד שי בכור: זה מדהים, מדהים.

מר שמואל לרמן: רק שניה אחת, רק שניה. הפקידות של העירייה, אני מבקש שיהיה שם שקט. מספיק. מספיק. רעש בלתי פוסק פה, הדיון הזה נהפך מתמשך כמו מסטיק. מספיק. בסדר, מדבר עם כל העולם פה ואתם מסייעים. שבו בשקט, שב בשקט, תנהלו את הדיון, כבר 22:20. אנחנו כולו על סעיף אחד שעה ועשרים. שעה ועשרים אנחנו על הסעיף הזה. אין בעיה, זו אשמה שלנו, לא שלכם. שלנו בלבד.

עו"ד שי בכור: טוב, בואו, אני רק רוצה לסיים.

מר דני גולדשטיין: זה הרבה מיליונים.

מר שמואל לרמן: שלנו בלבד. לא היינו צריכים להיות שם בכלל. אתה לא אשם בעניין הזה. שלנו. היינו צריכים להגיע למקום הזה ל-5 שורות. הפכנו את הדיון הזה לדיון תקציב, מה שלא היינו צריכים להיות כאן בכלל. זו דעתי האישית בעניין הזה.

<u>עו"ד שי בכור:</u> בואו, אני אסיים את הדברים. אני יכול להגיד לכם שיש המון פעילויות, כל שבוע יש מספר פעילויות שאנחנו עושים גם לצעירים, ועכשיו אנחנו מתחילים גם פעילויות לנוער, אז אתם יכולים לקרוא בעיתון שנמצא מולכם.

<u>מר אלי מוסרי:</u> רגע, מה הנושא עכשיו?

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> סוף סוף שי קיבל מיקרופון. בוא נשמע מה יש לו להגיד.

<u>עו"ד שי בכור:</u> כל הפעילויות מלאות, sold out כל הפעילויות. הצעירים מגיל 18 עד 35 מקבלים פה,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> יש גם יריד תעסוקה של הנוער.

<u>עו"ד שי בכור:</u> כל כך הרבה התייחסות וכל כך הרבה תשומת לב, ואנחנו נמשיך לעשות את זה, וזה רק יילך ויגדל,

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי, יאללה, תודה רבה.

<u>עו"ד שי בכור:</u> ותודה רבה לכולם. ואני מציע גם לחברי אופוזיציה שיודעים גם להחמיא לפעמים, להמשיך להחמיא, כמו אדם למשל, שנותן הרבה מחמאות, וזה באמת מעודד ומחמם את הלב. ולהמשיך כך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> די, ... כל הכבוד, אבל אני רוצה לעבור לאגף שלך. אתה תקבל אותי? אני אבוא לשתות בירה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> גרשון, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אני שמח על הסקירה על תנועת הצעירים ברמת גן.

מר שמואל לרמן: יופי. תנו לגרשון לדבר.

עו"ד גלעד שריר: אבל, שי, בתור זה שדרש מהאופוזיציה לפרגן והתגאית בדברים שעשו אחרים, אני מציע להזכיר אותם גם.

מר דני גולדשטיין: אלי, תציין שכל הופעה sold out.

מר אביהוא בן משה: sold out, תגיד sold out.

מר שמואל לרמן: די, קדימה, בבקשה.

מר גרשון טוסק: טוב, אני אנסה לקצר, 3 דקות, אני לא יכול לדבר יותר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מה?

מר גרשון טוסק: שלומית, אם היית מקשיבה לי בהתחלה, אז חלק מהשאלות שלך היה נמנע. אבל אל תעני לי בבקשה, אני מבקש לסיים את דברי. עכשיו אני מבקש סיים, הושפלתי פה מספיק, כולם נגד כל מה שקרה, אני אסביר עוד פעם, ואני מבקש – תקשיבו.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי.

מר גרשון טוסק: משורה 1 עד שורה 31 – אלה השינויים התקציביים. תוספת תקציבית. נקודה. משורה 32 ועד הפס הצהוב השני, קרי 124, אלה שינויים שהסברתי שהם בתוך האגפים, על פי בקשה של מנהלים וכו'. חלק מכל השאלות ששאלתם זה הוצאות פרסום שהיו בכל

האגפים, על פי החלטת מדיניות של ראש העיר רוכזו למחלקת דובר העירייה. אז אתם רואים את כל ההורדות כנגד תוספת וזה גם מה שניסה להסביר לך שי על 4 סעיפים, שניה בבקשה, זה כולל את הכול.

אני עובר לפי השאלות ששאלתם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גם ביגוד קשור לזה?

מר ישראל זינגר: שניה. תנו עכשיו, שאלתם את הכול, רק גרשון עונה.

מר גרשון טוסק: משורה 125, שימו לב, זו הפחתה של 9,690,000 וזו חלוקה של התמיכות. אין לזה שום קשר לשינוי תקציבי.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא שאלנו על זה.

מר גרשון טוסק: את לא, אחרים כן.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, חברים, לא להפריע לו. אל תתווכח איתה. לא להפריע לו.

מר גרשון טוסק: בתוך התקציב שאנחנו מעבירים בנובמבר-דצמבר, אנחנו מכניסים מספר אחד שזה תקציב התמיכות. לאחר חלוקת הוועדה, מבטלים את הסעיף הזה ונותנים את כל ה-60, 80, 100 סעיפים מ-125 ועד 213. זו חלוקת התמיכות. עד לפה בגדול מה שקרה. אני עובר לאט אט לגבי כל, אני אשתדל לענות על כל השורות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל לגבי מה שאמרת, גרשון, סעיף 79 גם בפנים?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שולמית, סליחה, די, מי שרוצה – לאחר הישיבה שישאל אותו. זהו. שאלתם עד עכשיו.

מר גרשון טוסק: לגבי הנושא של בית צבי – יש סטייה אחת של העברה מסעיף לסעיף. שאל את זה רועי. שולמית שאלה לגבי ה-700,000 של התמיכות, זה כנגד קבלת כספים ממשרד החינוך. מרכז חוגים, ששאל ליעד, זה עלה לפני זה גם, בטעות, היה בעבר בתקציב של מב"ע. בגלל שהעבירו, התבלבלנו, ה-300,000 שקל לא נכנס, זה נכנס כרגע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: רגע, תעשה לי טובה, רק תגיד לנו שורות, שאנחנו נדע על מה אתה עונה. כי לא ברור מה אתה עונה פה.

מר גרשון טוסק: את שאלת לגבי ה-700,000 של ההנחות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: צהרונים.

מר גרשון טוסק: צהרונים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא ידעתי שזה הנחות. רק שאלתי מה זה. אמרתי זה הנחות?

עו"ד גלעד שריר: שורה 43 לדעתי זה היה, נכון?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, שורה 5.

מר גרשון טוסק: ה-700,000 שקל, אם אינני טועה, זה כנגד הכנסה או הנחות, סליחה, זה הנחות שניתנות ב-מב"ע לילדי הגנים והצהרונים. זה תוספת. זה בצד של התוספת.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תוספת הנחות ב-700,000. או קיי.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אני ממשיך. מרכז החוגים – עניתי, בטעות לא נכנס, זה היה בעבר ב-מב"ע ועבר אלינו.

אלי, לוועד מקומי רמת אפעל כרגע אין לי תשובה, תקבל תשובה נוספת.

כל השאר זה העברה מסעיף לסעיף לגבי על,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> למה? 13 זה לא סעיף לסעיף.

<u>מר גרשון טוסק:</u> שולמית, אני מבקש, לא יכול ככה. לא מסוגל.

<u>מר ישראל זינגר:</u> שולמית, אף אחד לא מעיר יותר, הערתם מספיק. אין לכם רשות דיבור. שעה ורבע היה. רק הוא עונה,

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> אבל שיגיד סעיפים. סעיף סעיף.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הבנתי. לאט לאט. ממילא אני מתאר לעצמי, משער שלא יספיק להכול, אז נמשיך ביום אחר. מה לעשות?

<u>מר גרשון טוסק:</u> לגבי כל השורות שנשאלו, בין שורה 32 לשורה 124, אלה בעיקר שינויים בתוך המחלקות שלא משפיעות על התקציב, שחלק גדול מהם זה איחוד של כל סעיפי הפרסום לדובר.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> ביגוד זה גם פרסום?

<u>מר גרשון טוסק:</u> לא.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> אז למה זה קשור?

<u>מר גרשון טוסק:</u> אם את רוצה שנעבור, רק תני לי לסיים,

מר ישראל זינגר: סליחה רגע, גרשון, שניה,

מר ליעד אילני: אבל גרשון לא קשור לזה.

מר גרשון טוסק: אבל אני לא יכול כל הזמן.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה.

מר ליעד אילני: אתה לא קשור לזה.

מר ישראל זינגר: רגע, אני אפסיק אותו ונצביע. אם אתם לא נותנים לו ושואלים אותו, עוד פעם אני חוזר, אז אני,

מר גרשון טוסק: אי אפשר ככה.

מר ישראל זינגר: לא, אז אתה לא תענה יותר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: למה? מה הבעיה לתת תשובה?

מר ישראל זינגר: סליחה, ריכזתם את השאלות, לא מובן – אז תקראו אחר כך מה שהוא אומר.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל אתה רוצה שנצביע היום, לא אחר כך.

מר ישראל זינגר: לא, אני רוצה שכל אחד יחשוב מה הוא מצביע.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל איך אפשר לדעת?

מר ישראל זינגר: סליחה, כנראה שהשאלה לא היתה ברורה. הוא עונה כמה מהשאלות, הוא עונה מעל למה ש- שאלתם פה שאלות מכל הכיוונים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אולמות תרבות.

מר ישראל זינגר: רגע, לא יותר. שאלתם לפחות 8 שאלות 5 פעמים. לא שאלתם דברים אחרים. אז אנא, תהיו סבלנים, אף אחד שלא שלא יעיר לו כלום, אל תתייחס, לאף שאלה נוספת אל תתייחס.

מר גרשון טוסק: תן לי, שניה.

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, קדימה.

מר גרשון טוסק: כדי ששולמית תהיה רגועה, משורה, זה כל הסעיפים ששאלת, זה במסגרת המחלקה של אגף כוח אדם,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: על מה אתה עונה? רק תגיד לי. 6? 7?

מר גרשון טוסק: שאלת על הביגוד. אני עונה לך כרגע על הביגוד.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי.

מר גרשון טוסק: ה-530 של הביגוד זה הפחתה בתוך אגף כוח אדם, זו החלטה שלו. ותראי את כל הסעיפים האחרים אחרי זה, 245, תוספת, 245, 80, 110, 80 ו-15, סוגרים את ה-530.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תודה.

מר גרשון טוסק: שמחתי לעזור.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: 5, 6, 7.

מר גרשון טוסק: אני לא יכול ככה בדואט. דקה, בבקשה. הלאה, סעיף 51, 52, שאל גלעד, זו העברה מסעיף לסעיף בתוך,

עו"ד גלעד שריר: איפה? איזה מספר?

מר גרשון טוסק: 51, 52. שאל גלעד לגבי הגיל הרך, מרכזים של הגיל הרך. הורדנו ל- העברנו את זה להדרכה פסיכולוגית לגיל הרך. מה כל כך קריטי? אם הייתם מסתכלים, היינו רואים.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא כתבת לגיל הרך.

מר ישראל זינגר: שמוליק, בוא, תודיע להם.

עו"ד גלעד שריר: גרשון, אבל שורה 20 לגיל הרך יש 560 אלף.

מר גרשון טוסק: שניה בבקשה, תנו לי לסיים. לא יכול ככה.

מר ישראל זינגר: גלעד, לא לשאול יותר.

מר גרשון טוסק: נשאלתי לגבי שורות 64, 65, כמה פגענו באוכלוסייה החלשה, 50,000 שקל. אבל מי שיסתכל אחרי זה, זה שכר ל- שפ"מ. כלומר, לקחנו מישהי שעבדה בחשבונית ועברה לעבוד בשכר. אותם 50,000.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תודה. יופי של תשובה. או קיי, הלאה. מעולה.

מר גרשון טוסק: תנו לי רק לענות, אני אענה. מתנ"ס רמת השקמה – אדם שאל גם. עניתי כבר.

מר אדם קניגסברגר: לא, אני לא שאלתי על מתנ"ס רמת השקמה.

מר גרשון טוסק: סליחה, טעות.

מר דני גולדשטיין: ליעד, ליעד שאל.

מר גרשון טוסק: סליחה, אני מתנצל, אמרתי אדם, סליחה, ליעד. לגבי הפארק הלאומי – בתחילת השנה, אם אתה זוכר, הורדנו להם סכום מאד גדול שכל הפקחים עברו לעירייה, הם חייבים להיות על פי חוק עובדי עירייה. היתה טעות והחזרנו להם את ה-600,000. אין תוספת. אם תראה כולל ה-6, תיקחו את 2016, עם ההפחתה פלוס ה-600, תראו שקוזז בדיוק השכר.

מר דני גולדשטיין: רגע, והעובדים עכשיו הם עובדי הפארק עוד פעם?

מר גרשון טוסק: לא. הם חייבים על פי חוק להיות עובדי עירייה.

מר דני גולדשטיין: או קיי, אז למה העברת את הכסף?

מר גרשון טוסק: אני מסביר, הפחתנו,

מר ישראל זינגר: הוא הסביר. אם אתם לא מבינים אל תשאלו יותר.

מר גרשון טוסק: הפחתנו סכום כסף שהיתה טעות. לקחנו יותר מדי והחזרנו להם,

מר ליעד אילני: הפחתתם יותר ממה שהיה צריך?

מר גרשון טוסק: כן. והחזרנו להם.

מר ליעד אילני: אז עכשיו אתה אומר, הפחתתם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: או קיי. תודה.

מר ליעד אילני: כמה הפחתתם, 600,000 יותר?

מר גרשון טוסק: כן, ההפרש הוא 600,000. אם תיקחו את 16 ו-17 כמעט אין להם שינוי. אני חוש שעניתי לך.

מר ליעד אילני: לא, לא, יש לי עוד שאלות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: תודה. וסעיף 6 ו-7.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה. תמשיך, אל תשאלו יותר,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, זה שאלות ששאלנו אז.

מר ישראל זינגר: הוא רשם, הוא יענה. הוא מרכז, הוא יענה כשהוא עונה.

מר גרשון טוסק: אלה תוספות שניתנו בגין תחזוקה של אולמות תרבות, זה תוספות, זה לא שינויים תקציביים.

מר ישראל זינגר: תודה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: איזה אולמות תרבות?

מר ליעד אילני: לא קיבלתי תשובה, שמוליק, לא קיבלתי תשובה על 3 שורות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: איזה אולמות תרבות? רגע, ליעד, אבל איזה אולמות תרבות, רק לדעת, איזה אולמות תרבות קיבלו את התוספות?

מר גרשון טוסק: זה חולק מ-מב"ע, לא שלנו. זה עובר ל-מב"ע, לכל ה-3-4 אולמות, בית רוזן, בית דורון, כל ה-3 אולמות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ו-? בית רוזן, בית דורון, ו-?

מר שמואל לרמן: טוב, רבותי,

מר ליעד אילני: יש תשובות שלא קיבלתי, שמוליק, לא מנהלים ככה דיון, סליחה.

מר שמואל לרמן: רק רגע.

מר גרשון טוסק: תיאטרון יהלום וראסל.

מר שמואל לרמן: או קיי, רק רגע, לפני שממשיכים הלאה, הזמן מתקרב, עוד פעם, לפי מה שאני שומע מכאן אין רצון להמשיך מעבר לשעה של 22:40.

מר דני גולדשטיין: צריך לעשות הצבעה.

מר שמואל לרמן: אני אעשה הצבעה.

מר ליעד אילני: רגע, תענה לי רק על השאלות שלא קיבלתי מענה.

גב' רחל מרום: למה? אנחנו בעד.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו בעד להמשיך.

גב' רחל מרום: אנחנו בעד להמשיך.

מר שמואל לרמן: אין בעיה.

מר אדם קניגסברגר: אתה יכול ללכת הביתה.

מר שמואל לרמן: רק רגע.

מר ליעד אילני: אנחנו בעד להמשיך.

מר דני גולדשטיין: אנחנו לא יכולים ביום ראשון בשמונה, תעשו את זה ביום ראשון בשש בערב.

מר שמואל לרמן: רק רגע. אנחנו כרגע עושים הצבעה, כי מה אני מחויב, על פי חוק.

מר דני גולדשטיין: על פי חוק אתה יכול לעשות ביום ראשון בשש בערב.

מר ליעד אילני: אנחנו בעד. אנחנו בעד.

מר שמואל לרמן: די. רק רגע. ישיבות פה נמשכות, פשוט בצורה נוראית.

מר אדם קניגסברגר: לא אנחנו מנהלים אותן. תן לי לנהל זה יהיה בסדר.

מר שמואל לרמן: לא, אתה מנהל אותם. אתם על כל 'פיפס' יש לכם לשאול, רק כדי למשוך את זה עד הסוף.

מר ליעד אילני: מה לעשות שזה לא עשרה שקלים? שמוליק, לפני שאתה מצביע, שיענו לי על שתי השורות שלא קיבלתי מענה.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. לא, לא, רגע, אני אצביע עכשיו – מי בעד להמשיך את הישיבה,

עו"ד דוד מנחם: ... בשקט ... זה הולך אחורה.

מר שמואל לרמן: בעוד חצי שעה נוספת מעבר ל-22:39?

מר ליעד אילני: שמית. שמית.

עו"ד דוד מנחם: ראית? ראית איך הוא ...

מר שמואל לרמן: דוד, רק שניה. מי בעד להמשיך מעבר ל-22:39?

עו"ד דוד מנחם: את כל ה'פאשלות' שלו,

עו"ד גלעד שריר: זה כי רועי הלך.

מר שמואל לרמן: להצביע.

עו"ד גלעד שריר: תוריד את היד, יספרו אותך בעד.

מר שמואל לרמן: מי בעד?

מר דני גולדשטיין: פה אחד, לא? פה אחד.

מר שמואל לרמן: צחי, תקשיב מה שאתה עושה, תהיה מרוכז.

מר עזרא נחום: 7 בעד.

מר ליעד אילני: איך 7 בעד? רגע, איך 7 בעד?

עו"ד גלעד שריר: תגידו, מה זה משנה? צריך 75% ואין 75% בעד. יאללה, אפשר לשחרר כבר?

מר דני גולדשטיין: מה, אתם לא רוצים להמשיך?

מר שמואל לרמן: כמה? תגיד לי.

מר עזרא נחום: 7 בעד. ליעד, אני לא משקר, 7 בעד.

מר שמואל לרמן: 7. מי נגד להמשיך מעבר ל-22:39?

מר אדם קניגסברגר: התהפכו היוצרות.

מר עזרא נחום: 10 נגד.

הצבעה 2 להארכת ישיבה אחרי 22:30:
10 - נגד (קואליציה)
7 - בעד (אופוזיציה)

מר דני גולדשטיין: זה הזוי.

עו"ד גלעד שריר: אז עכשיו יש לנו עוד 8 דקות.

מר שמואל לרמן: אפשר רגע לנהל דיון פה?

מר אדם קניגסברגר: ביום ראשון בשעה עשר. בתור עונש.

מר שמואל לרמן: מי בעד להמשיך את חלקה השני של הישיבה, לא ביום א' בשעה עשר, ביום ב' בשעה עשר? ב-3.7 בשעה עשר.

מר דני גולדשטיין: זה נראה לך הגיוני?

מר ליעד אילני: תבין מה אתה עושה.

מר שמואל לרמן: מי בעד לאשר?

מר דני גולדשטיין: לא הוגן. לא הוגן. אתם לא יכולים ...

מר עזרא נחום: 10 בעד.

מר שמואל לרמן: מי נגד להמשיך את הישיבה, מי נגד?

מר דני גולדשטיין: איזה לא הגון.

עו"ד גלעד שריר: אני יכול להגיד לך משהו, שמוליק?

גב' רחל מרום: זה לא חוקי.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה.

מר דני גולדשטיין: הזוי.

גב' רחל מרום: זה לא חוקי הדבר הזה.

עו"ד גלעד שריר: כבוד היו"ר, אפשר,

מר דני גולדשטיין: שמוליק, הזוי מה שאתה עושה. הזוי. הזוי מה שאתה עושה.

מר עזרא נחום: 7 נגד.

מר דני גולדשטיין: הזוי מה שאתה עושה. הזוי.

גב' רחל מרום: אתה דיברת בפעם שעברה, אמרת שזה קורה פעם בקדנציה בבוקר. אמרת את זה בשבוע שעבר. אתה אמרת. לא יתכן,

מר אדם קניגסברגר: היועץ המשפטי התנגד ...

מר שמואל לרמן: עזרא, תתרכז איתי. מי נמנע להארכה ליום שני, 3.7, בעשר?

מר עזרא נחום: אין נמנעים.

הצבעה 3 לישיבת המשך ביום ב' 3.7 בשעה 10:00:
10 - בעד
7 - נגד

עו"ד גלעד שריר: א', לדעתי הוא ספר יותר אנשים מהנוכחים.

גב' רחל מרום: אין בעיה.

מר שמואל לרמן: רק שניה, עזרא,

עו"ד גלעד שריר: שמוליק, אנחנו מאשרים פה ...

מר אדם קניגסברגר: תקשיב, אם אתם רוצים את זה ... היועץ המשפטי אמר,

מר שמואל לרמן: הוא לא אמר את זה.

מר אדם קניגסברגר: הוא אמר את זה בישיבה הקודמת, הוא אמר בישיבה.

מר שמואל לרמן: אדם, הוא לא אמר.

מר אדם קניגסברגר: תקרא ...

גב' רחל מרום: שמוליק, עזוב את היועץ המשפטי.

מר דני גולדשטיין: שמוליק, אתה נותן יד למשהו מגעיל. משהו מגעיל.

מר אדם קניגסברגר: אתם מגעילים.

מר דני גולדשטיין: לא מתאים לך.

מר אדם קניגסברגר: תתביישו לכם.

גב' רחל מרום: שמוליק, זה בניגוד ליושרה שלך. עזוב את היועץ המשפטי, היושרה שלך, כי אתה דיברת על זה. אתה דיברת על זה.

מר דני גולדשטיין: היושרה שלך, אתה יודע מה, אתה מתנהג בצורה מכוערת.

מר שמואל לרמן: חלי, תעשו לי רק טובה על היושרה. בסדר.

מר דני גולדשטיין: באמת אני אומר לך.

מר שמואל לרמן: אל תדבר איתי על יושרה. אני נורא לא אוהב את ההתנהגות שלך.

גב' רחל מרום: תקרא את הפרוטוקול עם הדברים שלך.

מר דני גולדשטיין: מה ... לא יפה, שאני אומר לך שאני לא יכול להפסיד יום עבודה כדי לבוא להצביע? זה לא יפה? לא עשינו מה שאתה עושה. תתבייש לך.

עו"ד גלעד שריר: זה יותר מזה אבל.

מר ישראל זינגר: אל תאיים עליו. עזרא, עזרא, הצבעה על הסעיף הזה.

מר ליעד אילני: לא קיבלנו תשובות.

מר ישראל זינגר: מי בעד סעיף 2,

מר ליעד אילני: לא קיבלתי תשובות.

מר ישראל זינגר: מי בעד סעיף 2?

מר ליעד אילני: לא קיבלתי תשובות.

עו"ד גלעד שריר: אני מבקש שורה שורה, פעם שלישית, שורה שורה.

מר ליעד אילני: לא קיבלתי תשובות. לא קיבלתי תשובות.

עו"ד גלעד שריר: אני מבקש הצבעה פר סעיף.

מר ליעד אילני: לא קיבלתי תשובות לשאלות.

עו"ד גלעד שריר: אני מבקש שורה שורה.

מר ליעד אילני: לא מצלמים?

עו"ד גלעד שריר: שורה שורה.

מר ליעד אילני: צ'אוצ'סקו הפסיק את הצילום.

עו"ד גלעד שריר: יש סעיפים שאני לא מסכים אליהם ורוצה שורה שורה.

מר דני גולדשטיין: ... אתה אל תטיף לי בכלל. אל תטיף לי.

מר ישראל זינגר: עזרא, הצבעה בבקשה, על סעיף 2.

עו"ד גלעד שריר: אני רוצה שורה שורה, ראש העיר.

מר עזרא נחום: מי בעד השינויים,

עו"ד גלעד שריר: אני מבקש שורה שורה. מותר לי לבקש שורה שורה.

מר עזרא נחום: מי בעד השינויים בתקציב?

מר ליעד אילני: צ'אוצ'סקו הפסיק את הצילום.

עו"ד גלעד שריר: מר לרמן,

מר ליעד אילני: צ'אוצ'סקו הפסיק את הצילום, רבותי.

מר אדם קניגסברגר: זו בושה וחרפה.

מר אלי מוסרי: אתם בושה לעיר. שמוליק, אתם בושה לעיר.

מר אדם קניגסברגר: היועץ המשפטי הבין שטעה.

מר דני גולדשטיין: (צועק) ... מעשה כזה. גועל נפש.

מר שמואל לרמן: אל תרים עלי את הקול.

מר דני גולדשטיין: אני כן ארים עליך קול.

מר שמואל לרמן: תעוף מכאן.

מר דני גולדשטיין: תעוף מכאן. תתבייש לך.

מר שמואל לרמן: לך תצעק על אחרים.

מר דני גולדשטיין: לא. עליך. כי לך לא מתאים. להם כן מתאים. לך לא מתאים.

מר ישראל זינגר: דני, דני, תירגע.

מר דני גולדשטיין: לך, שמואל לרמן, לא מתאים.

מר ישראל זינגר: תירגע.

מר דני גולדשטיין: אני לא רוצה להגיד מה אבא שלך חושב על מה שאתה עושה כרגע.

מר שמואל לרמן: תתבייש לך.

מר ישראל זינגר: אתה לא מתבייש להזכיר את אבא שלו?

מר דני גולדשטיין: להיפך, אבא שלו היה מתבייש בבן שלו עכשיו.

מר ישראל זינגר: דני, תירגע, תירגע.

מר אלי מוסרי: בושה וחרפה.

מר ליעד אילני: בושה. אתה לא ממשיך את הישיבה ואתה קובע אותה בבוקר כשאנחנו עובדים?

מר דני גולדשטיין: אנחנו כולנו עובדים פה. חוץ מאדם, כולנו מתפרנסים פה. מה אתה רוצה? מי ישלם לנו? אתה תשלם לנו?

מר אלי מוסרי: תעשו ישיבה במיילים, במיילים. אל תבוא לישיבה.

מר ליעד אילני: זו הדמוקרטיה שלך. לא, אבל מוקי כועס שקוראים לו צ'אוצ'סקו. מוקי כועס.

מר שמואל לרמן: אתה לא תרים עלי את הקול שלך.

מר דני גולדשטיין: אני מרים עליך את הקול. אתה תתבייש לך.

מר שמואל לרמן: תקשיב משהו אחד, אתה לא תרים עלי את הקול שלך.

מר דני גולדשטיין: אתה צריך להתבייש בהתנהגות שלך, שמוליק.

מר שמואל לרמן: תקשיב לי משהו אחד,

מר ליעד אילני: למה הפסקת את הצילומים? למה הצילומים הופסקו? שיראו את האיש השפל הזה, שלמזלנו נשאר לו רק עוד חודשיים.

מר ישראל זינגר: טוב, לפי, אדוני היו"ר, מתי ממשיכים?

מר שמואל לרמן: אני אגיד לכם משהו, אני לא מוכן,

מר אלי מוסרי: לא בבוקר. ישראל, לא בבוקר, לא בבוקר.

מר ישראל זינגר: יום שני, 3 ביולי,

מר ליעד אילני: צ'אוצ'סקו ראול, זה מה שאתה.

עו"ד גלעד שריר: איך יתקבלו החלטות על עשרות מיליונים בשעה 10 בבוקר בלי אף אחד שיעיר הערות?

מר ליעד אילני: האיש הזה, הוא היה איש חינוך, הוא היה איש חינוך.

מר דני גולדשטיין: אבל לך זה לא מתאים. לך זה לא מתאים.

מר שמואל לרמן: ... תצעק על מישהו אחר.

מר דני גולדשטיין: לא מתאים לך. אבל אתה היו"ר.

מר ליעד אילני: אבל אתה היו"ר, אתה נותן יד.

מר שמואל לרמן: דני, אתה תקשיב לי משהו אחד, אתה תקשיב לי,

עו"ד גלעד שריר: הסעיפים שייכנסו לישיבת ההמשך הם כל סעיפי התקציב, שינויים של עשרות מיליונים, 8 נכסים עירוניים שרוצים להשכיר,

מר ליעד אילני: למה אתה צריך להגיע לבתי משפט? למה? למה אתה צריך בתי משפט? למה אתה צריך בתי משפט?

עו"ד גלעד שריר: לאשר ועדת שמות של הרחובות בלי אף אחד.

מר ישראל זינגר: יום שני בשעה 10, כמו שאמר היו"ר, ההמשך. תודה רבה.

מר אלי מוסרי: אתה לא יכול. רק ביום ראשון אתה יכול.

עו"ד גלעד שריר: אני גם לא בטוח שהתקבלה החלטה והיתה הצבעה. אני מבקש מהיועצת המשפטית לבדוק אם היתה הצבעה על השעה של מועד הישיבה.

_____	_____
מר שמואל לרמן	**מר משה בודאגה**
יו"ר מועצת העיר	**מנכ"ל העירייה**